

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਹੱਥ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਉਚਾਰਣ ਦਾ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ

: ਲੇਖਕ :
ਮੁਕਤੀ-ਅਭਿਨਵ
ਸਾਧਨਵੀ

ખવાતીન (ઔરતોં)

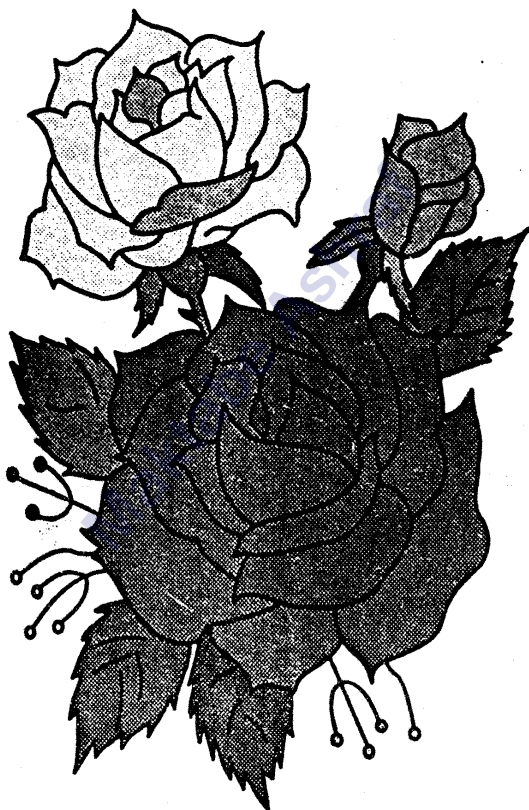
કા હજ

ઈસ રિસાલે મેં ખવાતીન (ઔરતોં) કે હજ વ ઉમરહ કા આસાન તરીકા તેહરીર ક્રિયા (લિખા) ગયા હૈ ઔર મૌકા બમૌકા ઉનકે મખ્સૂસ મસાઈલ (ખાસ મસ્અલે) લિખે ગએ હૈં.

તાલીફ

અબ્દુર રહીફ રાખરવી

નાઈબ મુફ્તી જામિઆ દારુલ ઉલૂમ કરાચી

ફેહરિસ્તે મઝામીન

ઉપાનાત	સફહા
• તસ્દીક	૯
• અર્ઝે મુઅલ્લિક (કિતાબ લિખને વાલે કી ગુઝારિશ)	૧૨
હજ કી તય્યારી	૧૪
• ઈરાદએ હજ	૧૫
• મકાન સે રવાનગી (નિકલના)	૧૭
• સફરે હજ કા આગાઝ (શુરુઆત)	૧૮
• કરાચી સે જિદા રવાનગી	૧૯
• હજ કી કિસ્મેં	૨૦
• ઈફરાદ	૨૦
• કિરાન	૨૧
• તમતુઅ	૨૧
ઉમરહ કા તરીકા	૨૩
• તલ્બિયા (હજ મેં “લબ્બૈક” કેહના)	૨૪
• એહરામ કા તરીકા ઔર આદાબ	૨૫
• ઉમરહ કી નિયત	૨૬

ઉત્પાનાત	સફહા
• એહરામ ઔર પદા	૨૮
• એહરામ મેં પદે કા તરીકા	૩૦
• એક ગલત ફેહમી	૩૩
• એહરામ કી મમ્નૂઅ (મના કી ગઈ) બાતેં	૩૪
• મકરૂહ બાતેં	૩૮
• જાઈઝ બાતેં	૩૯
• મુફીદ મશવરા	૪૧
• બાલ ટૂટને કા મસ્અલા	૪૩
• ખુદ બખુદ બાલ ટૂટના	૪૩
• વુઝૂ સે બાલ ગિરના	૪૪
• ખુજાને સે બાલ ટૂટના	૪૫
• ખુશબૂદાર સાબુન	૪૫
• હજરે-અસ્વદ કી ખુશબૂ	૪૬
• એહરામ મેં ટિશૂ પેપર કા ઈસ્તેમાલ	૪૭
• દૌરાને સફર ક્યા અમલ કરેં?	૪૮
• મક્કા મુઅઝઝમા પહુંચના	૪૮
• મસ્જિદે હરામ મેં દાખલા	૪૯

ઉપાનાત	સફા
• ઉમરહ અદા કરને કા તરીકા	૫૧
• તવાફ કા તરીકા	૫૨
• ખવાતીન (ઔરતો) કે મસાઈલે તવાફ (તવાફ કે મસાઈલે)	૫૮
• સઈ કા તરીકા	૬૦
• ખવાતીન કે મસાઈલે કસરો સઈ	૬૪
• દૂસરોં કી તરફસે તવાફ યા ઉમરહ કરના	૬૫
• મુતઅદદ (કઈ) ઉમરહ કરના	૬૭
• તવાફ કી કસરત (ઝિયાદતી)	૬૮
• હરમ શરીફ કી જમાઅત ઔર ખવાતીન	૬૯
• મુખ્તસર મામૂલાત બરાએ મક્કા મુકર્રમા	૭૦
• યહાં દુઆએ કુબૂલ હોતી હૈં	૭૩
• ચંદ ઝિયારાત (કુછ જગહૈં દેખના)	૭૪
હજ કા તરીકા	૭૭
• ૮ મુલ્હજ્જા - હજ કા પેહલા દિન	૭૮
• હજ કા એહરામ	૭૮
• એહરામ કા તરીકા	૭૯

ઉત્પાનાત	સફા
• મિના કો રવાનગી (નિકલના, જાના)	૮૦
• મુઝદલિફા મેં કયામ (ઠહરના)	૮૨
• ૯ મુલ્હજ્જા - હજ કા દૂસરા દિન	૮૩
• અરફાત કો રવાનગી	૮૩
• ખવાતીન કે ચંદ મસાઈલ (કુછ મસ્અલે)	૮૮
• મુઝદલિફા કો રવાનગી (નિકલના)	૮૯
• ખવાતીન કે લિયે સહૂલત	૯૨
• મિના વાપસી	૯૩
• ૧૦ મુલ્હજ્જા - હજ કા તીસરા દિન	૯૪
• બળે શૈતાન કી રમી (કંકરિયાં મારના)	૯૪
• રમી કે ઔકાત (ટાઈમ)	૯૬
• ખવાતીન (ઔરતેં) ખુદ રમી કરેં	૯૮
• કુર્બાની	૧૦૦
• હજ કી કુર્બાની મક્કા મુકર્રમા મેં	૧૦૩
• કસર (બાલ કતરના)	૧૦૩
• અહમ હિદાયત	૧૦૫
• તવાફે ઝિયારત	૧૦૬

ઉત્પાનાત	સફહા
• ખવાતીન કે ખાસ મસાઈલ	૧૦૮
• હજ કી સઈ (સફા મરવા કે બીચ દોળના)	૧૧૦
• ૧૧ મુલ્હજ્જા - હજ કા ચોથા દિન	૧૧૧
• ૨મી કે ઔકાત	૧૧૨
• ૧૨ મુલ્હજ્જા - હજ કા પાંચવાં દિન	૧૧૪
• હજ પૂરા હુવા	૧૧૬
• હજ સે વાપસી ઔર તવાફે વદાઅ	૧૧૮
• ખવાતીન કે ખાસ મસાઈલ (ઔરતો કે ખાસ મસ્અલે)	૧૨૧
મદીના મુનવ્વરા	૧૨૪
• અઝીમ સઆદત (બળી ખુશ-નસીબી)	૧૨૫
• મસ્જિદે-નબવી મેં હાઝરી	૧૨૭
• રૌઝએ-અકદસ પર હાઝરી ઔર સલામ	૧૨૮
• ખવાતીન કે ખાસ મસાઈલ	૧૩૬
• ચાલીસ નમાઝે	૧૩૭
• મુખ્તસર દસ્તૂરુલ-અમલ (તરીકા)	૧૩૮
• મદીના મુનવ્વરા સે વાપસી	૧૪૦

તસ્વીક

હઝરત મૌલાના મુફતી મુહમ્મદ તકી
ઉસ્માની સાહબ મદ જિલ્લહુમ
(નાઈબ સદ્ર દારુલ ઉલૂમ કરાચી)

બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ
અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ વ કફા વ સલામુન અલા
ઈબ્રાદિહિલ લઝીનસ્તફા.

અમ્મા બઅદ ! બિરાદરે ગિરામીકદ્ર
મૌલાના મુફતી અબ્દુર રઊફ જૈદ મજ્દહુમ ને
અપની તાઝા તાલીફે લતીફ (કિતાબ) “ખવાતીન
કા હજ વ ઉમરહ” મુસવ્વદે કી (સરસરી તૌર પર
લિખી ગઈ) શકલ મેં દેખને કે લિયે અતા ફરમાઈ.
ઔર અહકર (મુફતી તકી ઉસ્માની સા. મ.જિ.) કો
પૂરા રિસાલા અઝ અવ્વલ તા આખિર દેખને ઔર
ઈસ્તિફાદા કરને (ફાઈદા ઉઠાને) કા મૌકા મિલા.

યૂં તો હજ વ ઉમરહ કે મસાઈલ સે

નાવાકિફિયત (મસ્જિદે ન જાનના) આમ હૈ હી, લેકિન ખાસ તૌર પર ખવાતીન કે મખસૂસ મસાઈલ (ઔરતો કે ખાસ મસ્જિદો) કે બારે મેં ઝિયાદા નાવાકિફિયત પાઈ જાતી હૈ. ખવાતીન હજ યા ઉમરહ પર જાતે વક્ત અગર અહકામે હજ વ ઉમરહ કી આમ કિતાબોં કા મુતાલઆ કરે (ગૌર સે દેખે) તો ઉનમેં બહોત-સે મસાઈલ ઐસે હોતે હેં જો મદોં કે સાથ ખાસ હેં. ઔર ખવાતીન (ઔરતો) કો અપને સે મુતઅલિફ મસાઈલ કી તલાશ (મસ્જિદોં કે ફૂંડને) મેં દુશ્વારી પૈદા હોતી હૈ. લિહાઝા ઐસી કિતાબ કી ઝરૂરત થી જો ખુસૂસી તૌર પર ખવાતીન કે મસાઈલ ઔર ઝરૂરિયાત કો મદે-નઝર (સામને) રખ કર લિખી ગઈ હો. તાકે વો ઉસકા મુતાલઆ કરકે અપને લિયે હજ વ ઉમરહ કે મસાઈલ કો માલૂમ કર સકે. બિફઝલિહી તઆલા મૌલાના મુફ્તી અબ્દુર રઝીફ સખરવી સાહબ કી ઈસ કિતાબ ને યે ઝરૂરત બતરીકે અહસન (અચ્છી તરહ સે) પૂરી ફરમા દી હૈ.

અહકર ને કિતાબ કો નિહાયત આસાન,
આમ ફહમ ઔર મુસ્તનદ મસાઈલ વ મઅલૂમાત
પર મબ્ની પાયા. બાઝ જગહ અહકર ને કુછ મશવરે
ભી દિયે જિનકો ફાઝિલ મુઅલ્લિફ (કિતાબ
તરતીબ દેને વાલે) ને કુબૂલ ફરમાયા. અબ યે
અપને મૌઝૂઅ (મઝમૂન, ટૉપિક) પર
માશાઅલ્લાહ નિહાયત મુફીદ (ફાઈદા પહુંચાને
વાલી) કિતાબ હે. દિલ સે દુઆ હે કે અલ્લાહ
તઆલા ઈસકો નાફેઅ (નફા પહુંચાને વાલી)
બનાએ ઔર ફાઝિલ મુઅલ્લિફ કી ઈસ કાવિશ
(ખોજ, મેહનત) કો અપની બારગાહ મેં શર્ફ
કુબૂલિયત સે નવાઝે, આમીન.

અહકર મુહમ્મદ તકી ઉસ્માની અફી અન્હુ
૨૨ શઅબાન ૧૪૧૨ હિજરી

અર્ઝે મુઅલ્લિફ

મસાઈલે હજ કી બહોત-સી કિતાબેં નઝર સે ગુઝરીં જો આમ તૌર પર મદોં કે લિયે લિખી ગઈ થીં. ઉનમેં ખવાતીન કે મસાઈલ (ઔરતોં કે મસઅલે) યા તો મઝકૂર (લિખે હુવે) હી ન થે યા મુખ્તસર તૌર પર લિખે ગએ થે. ઉસ વક્ત હક તઆલા કે ફઝલ સે ઝહન મેં ખયાલ આયા કે એક રિસાલા ઐસા હોના ચાહિયે જિસમેં શુરૂ સે આખિર તક ખવાતીન કે હજ વ ઉમરહ કા આસાન તરીકા દર્જ (લિખા) હો ઔર ખવાતીન કે મખ્સૂસ મસાઈલ ભી તેહરીર (લિખે) હોં, તાકે ખવાતીન નિહાયત આસાની સે ઉસ રિસાલે કી રેહનુમાઈ મેં (મદદ સે) અપના હજ વ ઉમરહ અદા કર સકેં ઔર અપને મખ્સૂસ મસાઈલ સે ભી પૂરી તરહ બા-ખબર રહેં.

ઈસ ખયાલ કે બાદ નાચીઝ ને મસાઈલે હજ કી મુસ્તનદ કિતાબોં સે ખવાતીન કે ખાસ ખાસ

મસાઈલ જમા કરને શુરુ કર દિયે ઔર જબ બકદ્રે ઝરુરત મસાઈલ (ઝરુરત કે મુતાબિક મસ્અલે) જમા હો ગએ તો હક તઆલા કી તૌફીક વ ઈનાયત સે ઉનકો ઈસ રિસાલે કી શકલ મેં તરતીબ દે દિયા. અલ્લાહ તઆલા અપની રહમત સે ઈસ રિસાલે કો કુબૂલ ફરમાએ ઔર ખવાતીન કે લિયે નાફેઅ (નફા પહુંચાને વાલા) ફરમાએ, આમીન.

હિદાયત: જબ ઈસ કિતાબ સે આપકી ઝરુરત પૂરી હો જાએ તો ઈસકો આઈન્દા કી ઝરુરત કે લિયે મેહફૂઝ રખેં યા કિસી ઔર ઝરુરતમંદ કો દે દેં, ઝાએઅ ન ફરમાએ. જઝાકુમુલ્લાહ

ਹੁਯ ਕੀ ਤੈਯਾਰੀ

ਆਟਾਯ ਵ ਅਯਕਾਮ

(ਉਸੂਲ ਔਰ ਹੁਕਮ)

બિસ્મિલ્લાહિર રહમાનિર રહીમ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રહિમલ આ-લમીન,
વસ્સલાતુ વસ્સલામુ અલા રસૂલિહી મુહમ્મદિંવ
વ આલિહી વઅસ્હાબિહી અજમઘન.

ઘરાદઅે હજ

જબ હજ યા ઉમરહ કા ઇરાદા કરલેં તો દજૉ
ઝૈલ (નીચે લિખે હુવે) કામ અંજામ દેં:

(૧) સબસે પેહલે યે નિયત કરેં કે “મૈં સિફ
અલ્લાહ તઆલા કી ખુશૂદી (ખુશી), ઉસકે હુકમ
કી તઅમીલ (હુકમ પૂરા કરને) ઔર સવાબે
આખિરત હાસિલ કરને (પાને) કે લિયે યે સફર કર
રહી હૂં.”

(૨) અગર મકરૂહ વક્ત ન હો ઔર ન હૈઝ

(માસિક) વ નિકાસ (બચ્ચા પૈદા હોને પર ખૂન આના) યા જનાબત (હમબિસ્તરી કી નાપાકી) કી હાલત હો તો તૌબા કી નિયત સે દો રકઅતેં નફિલ પળહેં. ઔર ગુઝિશતા (પેહલે કે) ગુનાહોં સે સચ્ચે દિલ સે તૌબા કરલેં.

(૩) નમાઝ, રોઝએ રમઝાન ઔર ઝકાત, ઈન સબકે ફર્જ હો જાને કે બાદ સે ઈનકી અદાઈગી (પૂરા કરને) મેં આપસે જિતની કોતાહી હુઈ હૈ ઉસકો પૂરા કરને કા અઝમે મુસમ્મમ (પક્કા ઈરાદા) કરલેં ઔર બકદ્રે હિમ્મત વ તાકત (તાકત કે મુતાબિક) કઝા કરના (બાદ મેં અદા કરના) શુરુ કરદેં.

(૪) કિસી કાબિલે એઅતિમાદ (ભરોસે વાલે) શખ્સ કો લેન વ દેન કા સબ હિસાબ ઔર સારે મુઆમલાત સમઝા દેં ઔર કોઈ વસિયત કરની હો તો વો લિખ દેં ઔર કિસી અમાનતદાર કે સુપુર્દ (હવાલે) કરદેં.

(૫) કિસી સે લખાઈ ઝગળા હો ગયા હો તો

મુઆફી તલાફી કરલેં ઔર કહા સુના મુઆફ કરાલેં. વાલિદૈન હયાત (માં બાપ જિંદા) હોં ઔર નારાઝ હોં તો ઉન્હેં રાઝી કરલેં ઔર હત્તલ-ઈમકાન (જહાં તક મુમકિન હો) દૂસરે અઝીઝોં (રિશ્તેદારોં) ઔર મિલને જુલને વાલોં સે સુલહ સફાઈ કરલેં ઔર દિલ સાફ કરલેં.

મકાન સે રવાનગી (નિકલના)

જબ સફરે હજ કે લિયે ઘર સે નિકલને લગેં ઔર મકરૂહ વક્ત ન હો ઔર ન હી હૈઝ યા નિફાસ (માસિક ઔર બચ્ચા પૈદા હોને કા ખૂન) વગૈરા હો તો ઘર મેં આમ તરીકે સે દો રકઝત નફિલ અદા કરેં, ઔર સલામ ફેરને કે બાદ હક તઆલા સે સફર કી આસાની કે લિયે ખૂબ દુઆ કરેં. ઔર યે દુઆ ભી કરલેં:

“યા અલ્લાહ સફર મેં જાતે વક્ત જિતની દુઆએં સરકારે દો આલમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કી હૈં યા બતલાઈ હૈં ઔર આપકે નેક બંદોં ને જો દુઆએં માંગી

हैं वो सब हुआओं मेरी तरफ से कुबूल
करमा लीजिये, आमीन."

ईसके बाद हर जगह, घर से बाहर आते
वक्त, सवारी पर सवार होते वक्त, अहबाब से
रुफ्त (दोस्तों से जुड़ा) होते वक्त, सवारी के
रवाना होने (निकलने) पर, अहराम बांधने के
वक्त, मक्का मुअज्जमा और मदीना मुनव्वरा
नजर आने पर, तवाफ में, सफा मरवा पर,
अरफात, मुजदलिका और मिना में, गरज हर मौके
पर एक भरतबा ये मजकूर (बताई गई) हुआ
मांग लिया करें.

सफरे हज का आगाज (शुरुआत)

यूँके ये सफर ४८ मील से ज़ियादा का है
ईसलिये जब आप अपने शहर की छूट (छटों) से
बाहर जाएंगी तो आप "शरई मुसाफिर" हो
जाएंगी. और जुहर, असर और ईशा के वक्त
जजमे चार रकअत के दो रकअत इर्ज पढ़ेंगी.
अल्बता इजर व मगरिब की दो और तीन रकअत

હી અદા કરની હોંગી. લેકિન અગર ઇતિફાકન કિસી મુકીમ (અપને શહર યા ગાંવ મેં રહેને વાલે) ઇમામ કે પીછે નમાઝે બા-જમાઅત અદા કરને (જમાઅત કે સાથ નમાઝ પઢને) કી નૌબત આ જાએ તો ઇમામ કે સાથ પૂરી નમાઝ અદા કરની હોંગી. હાં અગર ઇમામ ભી મુસાફિર હો તો ચાર કી બજાએ દો રકઅત અદા કરની હોંગી.

સુન્નતોં ઔર નફલોં કા હુકમ યે હૈ કે અગર ઇત્મીનાન કા વક્ત હૈ તો પૂરી પૂરી પઢેં. ઔર અગર જલ્દી હૈ યા તકલીફ હોતી હૈ, થકન હૈ યા કોઈ દુશ્વારી હૈ તો બિલ્કુલ ન પઢેં, કોઈ ગુનાહ નહીં.

કરાચી સે જિદા રવાનગી

જબ આપ કરાચી પહુંચ જાએં ઔર મક્કા મુકર્રમા જાને કે લિયે જિદા રવાનગી (નિકલને) કા વક્ત કરીબ આ જાએ તો યે દેખેં કે જિદા બઝર્ચએ હવાઈ જહાઝ જાના હૈ યા પાની કે જહાઝ સે. અગર હવાઈ જહાઝ સે જાના હૈ તો કરાચી હી સે એહરામ

ਭਾਂਧਾ ਜਾਏਗਾ. ਔਰ ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਕੇ ਜੁਲਾਜ਼ ਸੇ ਜਾਨਾ ਹੈ ਤੋ ਜਿਥਾ ਪਹੁੰਚਨੇ ਸੇ ਪੇਹਲੇ ਔਹਰਾਮ ਭਾਂਧਾ ਜਾਏਗਾ. ਮਗਰ ਔਹਰਾਮ ਭਾਂਧਨੇ ਸੇ ਪੇਹਲੇ ਧੇ ਮਾਲੂਮ ਹੋਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕੇ ਆਪ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਕਾ ਔਹਰਾਮ ਭਾਂਧਨਾ ਥਾਹਤੀ ਹੈਂ, ਕੁਧੁੰਕੇ ਹਯ ਕੀ ਕਓਂ ਕਿਸਮੇਂ ਹੈਂ. ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਔਹਰਾਮ ਸੇ ਪੇਹਲੇ ਹਯ ਕੀ ਕਿਸਮੇਂ ਪਯੁੱਕੀ ਜੀਯੇ ਔਰ ਸਮਝ ਲੀਯੀਯੇ.

ਹਯ ਕੀ ਕਿਸਮੇਂ

ਹਯ ਕੀ ਤੀਨ ਸੂਰਤੇਂ ਹੈਂ: ਓਫ਼ਰਾਏ, ਕਿਰਾਨ ਔਰ ਤਮਤੁਅ. ਓਨਕੀ ਮੁਫ਼ਤਸਰ ਤਸ਼ਰੀਹ (ਤਫ਼ਸੀਲ) ਧੇ ਹੈ.

ਓਫ਼ਰਾਏ

ਅਗਰ ਮੀਕਾਤ ਸੇ ਸਿਫ਼ ਹਯ ਕਾ ਔਹਰਾਮ ਭਾਂਧੇਂ ਔਰ ਔਹਰਾਮ ਭਾਂਧਤੇ ਵਕਤ ਸਿਫ਼ ਹਯ ਕੀ ਨਿਯਤ ਕਰੇਂ ਤੋ ਧੇ “ਹਯ ਓਫ਼ਰਾਏ” ਕੇਹਲਾਤਾ ਹੈ.

ਧੇ ਔਹਰਾਮ ਭਕਓਂਦ ਤਕ ਭਾਂਧਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ, ਹਯ ਕਰਨੇ ਕੇ ਭਾਏ ਭੁਲੇਗਾ, ਕੁਧੁੰਕੇ ਓਸਮੇਂ ਉਮਰਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ. ਔਰ ਧੇ ਔਹਰਾਮ ਲੰਭਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਓਲਾ (ਮਗਰ) ਧੇ ਕੇ ਅਧਿਆਮੇ ਹਯ (ਹਯ ਕੇ ਦਿਨੀਂ) ਕੇ

કરીબ બાંધા જાએ તો લંબા ન હોગા. ઔર ઇસમેં હજ કી કુર્બાની વાજિબ નહીં હોતી.

કિરાન

અગર મીકાત સે હજ ઔર ઉમરહ દોનોં કા એક સાથ એહરામ બાંધેં ઔર એક હી એહરામ સે દોનોં કો અદા કરને કી નિયત કરેં તો યે “હજ્જે કિરાન” કેહલાતા હે.

યે એહરામ ભી બકઈદ તક બંધા રહેગા. ઉમરહ કરકે એહરામ નહીં ખુલેગા બલકે ઉમરહ કરને કે બાદ ભી એહરામ બંધા હી રહેગા. ઔર હજ કરકે કુર્બાની કે બાદ સર કે બાલ કતરવા કર યે એહરામ ખુલેગા. યે ભી બાઝ દફા લંબા હો જાતા હે

તમતુઅ

અગર મીકાત સે સિફ ઉમરહ કા એહરામ બાંધેં ઔર શવ્વાલ કા મહીના શુરૂ હોને કે બાદ ઉમરહ કરકે એહરામ ખોલ દેં, ફિર આમ શેહરિયોં કી તરહ રહેં ઔર ફિર ઝિલ્હજ્જા કી આઠ તારીખ કો હજ કા એહરામ બાંધ કર હજ કરેં તો યે “હજ્જે

તમતુઅ” કેહલાતા હૈ.

ઈસમેં ઔર કિરાન મેં હજ કી કુર્બાની બતૌરે શુકાના વાજિબ હોતી હૈ ઔર યે કુર્બાની માલદારી કી કુર્બાની કે અલાવા હૈ.

ચૂંકે હુજ્જાજ (હજ કરને વાલો) કો ઈસ આખરી સૂરત મેં આસાની ઝિયાદા હોતી હૈ ઔર હુજ્જાજ ઉમૂમન હજ્જે તમતુઅ હી કરતે હેં. ઔર હજ્જે તમતુઅ કરને કી સૂરત મેં પેહલે આપ સિર્ફ ઉમરહ કા એમરામ બાંધેંગી ઔર મક્કા મુકર્રમા પહુંચ કર સિર્ફ ઉમરહ અદા કરેંગી. ઉસકે બાદ એહરામ ખોલ દેંગી ઔર વહાં કે બાશિંદો (રેહને વાલો) કી તરહ મઅમૂલ કે મુતાબિક રહેંગી. ઔર ફિર આઠ ઝિલ્હજ્જા કી તારીખ કો મક્કા મુકર્રમા સે હજ કા એહરામ બાંધેંગી.

લિહાઝા ઈસકે મુતાબિક હમ પેહલે ઉમરહ કા તરીકા ઔર ફિર હજ કા તરીકા લિખેંગે.

ਉਮਰਹ ਕਾ ਤਰੀਕਾ

ਨਿਯਤ, ਐਹਰਾਮ, ਮਮਨੂਅ (ਮਨਾ ਕੀ
ਗਏ), ਮਕਰੂਹ ਔਰ ਮੁਘਾਹ (ਜਾਇਜ਼)
ਘਾਤੇ ਔਰ ਮੁਘਤਸਰ ਮਅਲੂਮਾਤ

તલ્બિયા (લબ્બૈક)

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ لَا
شَرِيكَ لَكَ.

લબ્બય-ક અલ્લાહુમ-મ લબ્બય-ક, લબ્બય-ક
લા શરી-ક લ-ક લબ્બય-ક, ઇન્નલ હમ-દ
વન્નિઅમ-ત લ-ક વલ મુલ્ક, લા શરી-ક લક.

તરજુમા: હાઝિર હું, અય અલ્લાહ મૈ
હાઝિર હું, આપકા કોઈ શરીક નહીં મૈ હાઝિર હું,
ઔર સબ નેઅમતેં આપ હી કી અતા કી હુઈ હૈં
ઔર મુલ્ક ભી આપકા હૈ, ઇસમેં આપકા કોઈ
શરીક(પાર્ટનર) નહીં.

નોટ: ઇન કલિમાતે તલ્બિયા (લબ્બૈક) કો
ઝબાની યાદ કરલેં. આઈન્દા (બાદ મેં) ભી મૌકા
બમૌકા ઇનકો પઞહના હૈ. ઔર ખવાતીન (ઔરતો)
તલ્બિયા હર જગહ ઔર હર મરતબા આહિસ્તા

(ਧੀਮੀ) ਆਵਾਜ਼ ਸੇ ਕੁਏਂਗੀ.

ਐਫਰਾਮ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਯੋਰ ਆਫਾਯ

ਯਯ ਆਪ ਫੁਯ ਯਾ ਓਮਰਫ ਕਾ ਐਫਰਾਮ ਆਂਧਨਾ ਯਾਏਂ ਤੋ ਯੇ ਕਾਮ ਕਰੇਂ:

- ਨਾਯੂਨ ਕਤਰ ਲੇਂ, ਯੇਰੇ-ਨਾਫ਼ (ਸ਼ਰਮਗਾਫ ਕੇ) ਯੋਰ ਆਗਲ ਕੇ ਆਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਲੇਂ.
- ਸੁਨਨਤ ਕੇ ਮੁਤਾਯਿਕ ਗੁਸਲ ਕਰਲੇਂ (ਨਫਾ ਲੇਂ). ਯੋਰ ਸਿਫ਼ ਯੂਯੂ ਕਰ ਲੇਨਾ ਆੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ.
- ਸਾਰੇ ਸਿਲੇ ਫੁਵੇ ਕਪਯੇ ਆਫਸਤੂਰ (ਰਿਵਾਯ ਕੇ ਮੁਤਾਯਿਕ) ਯੇਫਨੀ ਰਏਂ ਯੋਰ ਮਕਤੁਫ ਵਕਤ ਨ ਫੋ ਯੋਰ ਮਾਫਵਾਰੀ (ਮਫੀਨੇ ਕਾ ਯੂਨ) ਆੀ ਨ ਆ ਰਫੀ ਫੋ ਤੋ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਸੇ ਫੋ ਰਕਅਤ ਨਫ਼ਿਲ ਯਯਏਂ ਯੋਰ ਯੇਫਰੇ ਸੇ ਕਪਯਾ ਫਟਾ ਲੇਂ ਯੋਰ ਓਮਰਫ ਕੀ ਨਿਯਤ ਕਰਲੇਂ ਯਾ ਕੋਏ ਫੂਸਰਾ ਸਾਯਸ ਕੇਫਲਵਾ ਫੇ. ਆਗਰ ਓਮਰਫ ਕਾ ਐਫਰਾਮ ਆਂਧਨੇ ਕੇ ਵਕਤ ਮਾਫਵਾਰੀ ਆ ਰਫੀ ਹੈ ਤੋ ਐਫਰਾਮ ਆਂਧਨੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਯੇ ਹੈ ਕੇ ਗੁਸਲ ਕਰਲੇਂ ਯਾ ਸਿਫ਼ ਯੂਯੂ ਕਰਲੇਂ ਲੇਕਿਨ ਫੋ ਰਕਅਤ ਨਫ਼ਿਲ ਨ ਯਯਏਂ. ਆਗੈਰ ਨਫ਼ਿਲ

પળહે કિબ્લા-રુખ (કઅબે કી તરફ ચેહરા કરકે)
બેઠ જાએં ઔર ચેહરે સે કપળા હટા લેં ઔર
ઉમરહ કી નિયત કરલેં. ઉમરહ કી નિયત યે હે.

ઉમરહ કી નિયત

“અય અલ્લાહ ! મેં આપકી રઝા કે વાસ્તે
ઉમરહ કરને કી નિયત કરતી હું, ઇસકો
મેરે લિયે આસાન કર દીજિયે ઔર કુબૂલ
ફરમા લીજિયે, આમીન.”

ઇસકે ફૌરન બાદ ઉમરહ કે એહરામ કી
નિયત સે તીન મરતબા આહિસ્તા (ધીમી)
આવાઝ સે લબ્બૈક કહેં યા કોઈ દૂસરા શબ્સ
કેહલવા દે. લબ્બૈક યે હે ઔર ઇસકો ઝબાની યાદ
કરલેં.

لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ لَا
شَرِيكَ لَكَ.

લબ્બય્-ક અલ્લાહુમ-મ લબ્બય્ક, લબ્બય્-ક
લા શરી-ક લ-ક લબ્બય્ક, ઇન્નલ હમ-દ
વન્નિઅમ-ત લ-ક વલ મુલ્ક, લા શરી-ક લક.

તરજુમા: હાઝિર હું, અય અલ્લાહ મેં
હાઝિર હું, આપકા કોઈ શરીક (પાર્ટનર) નહીં મેં
હાઝિર હું, ઔર સબ નેઅમતેં આપ હી કી અતા કી
હુઈ હેં ઔર મુલ્ક ભી આપકા હૈ, ઇસમેં આપકા
કોઈ શરીક નહીં.

ઈસકે બાદ હલ્કી આવાઝ સે દુરુદ શરીફ
પઢેં ઔર યે દુઆ માંગેં:

અય અલ્લાહ! મેં આપકી રઝામંદી ઔર
જન્નત કા સવાલ કરતી હું, મુઝે દે
દીજિયે, ઔર આપકી નારાઝગી ઔર
દોઝખ સે પનાહ માંગતી હું, મુઝે બચા
લીજિયે. યા ઇલાહલ આલમીન! સરકારે
દો આલમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ
ને એહરામ બાંધને કે વક્ત જો દુઆએં
માંગી હીં યા બતલાઈ હેં વો સબ મેરી
તરફસે કુબૂલ ફરમા લીજિયે.

ઈસકે બાદ અપની ખાસ હાજતેં (ઝરૂરતેં) ગિળગિળા કર માંગેં. ખવાતીન (ઔરતેં) એહરામ કી હાલત મેં હર કિસ્મ કે જૂતે, ચપ્પલ ઔર અપને તમામ સિલે હુવે કપળે પેહને રહેંગી. સિફ ઈતની બાત હૈ કે ચેહરે પર કપળા ન લગે, જિસકા આસાન તરીકા અગલે ઉન્વાન (મઝમૂન) મેં આ રહા હૈ.

એહરામ ઔર પર્દા

ખવાતીન કો હજ યા ઉમરહ કે એહરામ કી હાલત મેં ઔર એહરામ કે બગૈર ભી મક્કા મુકર્રમા યા મદીના મુનવ્વરા કે કયામ (ઠહેરને) કે દૌરાન નામેહરમ મર્દો (જિન મર્દો સે શાદી કરના જાઈઝ હૈ) સે પર્દા કરના ઝરૂરી હૈ. શરઈ (ઈસ્લામી) પર્દા ન કરના ઔર બે-પર્દા હોકર સામને આના, સાથ રેહના, મિલના જુલના નાજાઈઝ હૈ ઔર સખ્ત ગુનાહ હૈ, જિસસે બચના ઔર તૌબા કરના વાજિબ હૈ. હરમૈન શરીફૈન મેં હરમે મુહતરમ કી અઝમત કે પેશે-નઝર (બળાઈ કો સામને રખતે હુવે) બે-પર્દગી કા યે ગુનાહ ઔર સંગીન (સખ્ત)

હો જાતા હૈ. ઇસલિયે વહાં શરઈ પદે કા એહતિમામ ઔર ઝિયાદા ઝરૂરી હૈ. (હયાત)

જાહિલોં મેં મશહૂર હૈ કે હજ યા ઉમરહ કા સફર શુરૂ હોતે હી નામેહરમ મદ્દ ઔર ઔરત સગે બહન ભાઈ કી તરહ હો જાતે હૈં, ઇસલિયે ખવાતીન (ઔરતેં) નામેહરમ મદ્દોં સે અપના પદા ખત્મ કર દેતી હૈં ઔર જહાઝ મેં સવાર હોતે હી બુરકા વાપસ કર દેતી હૈં ઔર ફિર પૂરે સફરે હજ મેં કયામ (ઠહેરને) કે દૌરાન બિલ્કુલ બે-પદા રેહતી હૈં. યે બિલ્કુલ ગલત હૈ ઔર નાજાઈઝ હૈ. હર મરહલે (મોકે) પર શરઈ (શરીઅત કે મુતાબિક) પદા વાજિબ હૈ ઔર ઇસકા એહતિમામ (પાબંદી) ઝરૂરી હૈ.

ઇસી તરહ બાઝ જાહિલ કેહતે હૈં કે સફરે હજ મેં કિસકો ઇતની ફુરસત હૈ કે ઔરતોં કો દેખે ઔર ઉનસે બુરાઈ કા ઇરાદા કરે, ઇસલિયે પદે કી કોઈ ઝરૂરત નહીં. યે ભી સરાસર ગલત હૈ ઔર ઇસ વજહ સે શરઈ પદે છોળના જાઈઝ નહીં હૈ.

ਐਹਰਾਮ ਮੇਂ ਪਏਂ ਕਾ ਤਰੀਕਾ

ਭਫਰਫਾਲ ਭਵਾਤੀਨ ਕੋ ਫੁਯ ਯਾ ਓਮਰਫ ਕੇ ਐਹਰਾਮ ਮੇਂ ਭੀ ਨਾਮੇਫਰਮ ਮਏਂ ਸੇ ਪਏਂ ਫੁਯ ਫੇ. ਐਰ ਯੇਫਰੇ ਕਾ ਪਏਂ ਭੀ ਯਫਰੀ ਫੇ, ਐਰ ਯੇ ਭੀ ਲਾਯਭੀ (ਯਫਰੀ) ਫੇ ਕੇ ਕਪਯਾ ਯੇਫਰੇ ਸੇ ਨ ਲਗੇ. ਓਨ ਫੋਨੀਂ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨੇ ਕੀ ਐਸਾਨ ਤਰਕੀਭ (ਤਰੀਕਾ) ਯੇ ਫੇ ਕੇ ਭਵਾਤੀਨ ਐਕ ਵਲਾਯਤੀ ਫੇਟ (ਧੂਪ ਸੇ ਭਯਨੇ ਕੇ ਲਿਯੇ ਓਸ਼ੇਮਾਲ ਫੋਨੇ ਵਾਲੀ ਕੱਪ) ਭਰੀਫ ਲੇਂ ਐਰ ਓਸਮੇਂ ਐਯਯੋਂ ਕੋ ਧੂਪ ਸੇ ਭਯਾਨੇ ਕੇ ਲਿਯੇ ਯੋ ਗਤਾ ਓਯਫੇ (ਓਤ ਕੇ ਐਗੇ ਭਯਫੇ ਫੁਵੇ ਫਿਸ਼ੇ) ਕੀ ਤਰਫ ਐਗੇ ਲਗਾ ਫੁਵਾ ਫੋਤਾ ਫੇ ਓਸ ਪਰ ਭਾਰੀਕ ਕਪਯੇ ਕੀ ਨਕਾਭ ਸੀ ਲੇਂ, ਯਿਸਮੇਂ ਯੇਫਰਾ ਭੀ ਨ ਯਫਕੇ. ਐਰ ਐਯਯੋਂ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਭਾਰੀਕ-ਸੀ ਯਾਲੀ ਸੀ ਲੇਂ ਤਾਕੇ ਰਾਸ਼ਤਾ ਭਐਸਾਨੀ ਨਯਰ ਐ ਸਕੇ. ਐਰ ਓਸਕੋ ਸਰ ਐਰ ਪੇਸ਼ਾਨੀ (ਮਾਥੇ) ਕੇ ਓਪਰ ਐਯਫ ਲੇਂ ਐਰ ਯੇਫਰੇ ਪਰ ਓਸਕੀ ਨਕਾਭ ਫਾਲ ਲੇਂ ਐਰ ਫੇਟ ਕੀ ਫੋਪੀ ਪਰ ਭੁਰਕਾ ਐਯਫ ਲੇਂ. ਐਰ ਭੁਰਕੇ ਕੀ ਨਕਾਭ ਸਰ ਪੇ ਪੀਓ ਕਰ ਲੇਂ ਐਰ ਭਾਕੀ ਤਮਾਮ ਯਿਸ਼ਮ ਕੋ ਭੁਰਕੇ ਸੇ ਫਾਂਪ ਲੇਂ. ਐਰ

ચેહરે કે સામને હેટ કી નકાબ એક હાથ સે થામે રખે તાકે વો હવા સે ઉળ કર ચેહરે પર ન લગને પાએ. ઈસ તરહ નામેહરમ મદોં સે ભી પદા હો જાએગા ઔર નકાબ ભી ચેહરે સે દૂર રહેગી. (આજ કલ એસા હેટ બના બનાયા બુરકે બેચને વાલોં કી દુકાન સે બઆસાની મિલ જાતા હૈ વો લે લે.) લિહાઝા ખવાતીન (ઔરતેં) ઈસ આસાન તરીકે પર અમલ કરે. યાદ રહે કે ઈસ એહતિમામ (પાબંદી) કે દૌરાન ભી અગર કભી નકાબ ચેહરે સે લગે ઔર ફૌરન હી નકાબ કો ચેહરે સે હટા દે તો ઈસમેં કોઈ જુર્માના (ડંડ) વાજિબ નહીં. ઔર પૂરા મસ્અલા યે હૈ:

મસ્અલા: અગર કિસી ખાતૂન કે હાલતે એહરામ મેં નકાબ યા કપળા યા કોઈ દૂસરા કપળા ચેહરે સે લગે ઔર વો ફૌરન હટા દે તો ઈસમેં કોઈ જુર્માના વાજિબ નહીં ખ્વાહ કિતની બાર લગે. લેકિન ઈસસે ભી બચના ચાહિયે. ઔર અગર કુછ દેર તક કપળા ચેહરે સે લગા રહે, લેકિન એક ઘંટે સે કમ કમ લગે તો હર મરતબા મેં એક મુઠ્ઠી ગંદુમ

(ગેહું) સદકા દેના વાજિબ હૈ. ઔર અગર એક ઘંટે સે ઝિયાદા ઔર એક દિન યા એક રાત સે કમ કપળા ચેહરે સે લગા રહે તો સદકાએ-ફિત્ર કે બરાબર યાની પૌને દો કિલો (૧.૭૫ કિલો) ગંદુમ યા ઉસકી કીમત સદકા કરના વાજિબ હૈ. ઔર અગર કામિલ (પૂરા) એક દિન યા કામિલ એક રાત કપળે સે ચેહરા છુપાએ રખે ઔર કપળા ચેહરે સે લગા રહે, ઔર એસા કરના બિલા- ઉઝર (શરઈ મજબૂરી) હો તો એક દમ (જાનવર કી કુર્બાની) વાજિબ હૈ. (ગુન્યહ, સફહા ૧૩૭)

અગર કિસી ઔરત કો કોઈ શદીદ મજબૂરી હો મસ્લન નઝર કમઝોર હો યા કોઈ ઔર ઉઝરે-કવી હો ઔર ચેહરે કે સામને કપળા લટકાને કી સૂરત મેં ચલના સખ્ત મુશકિલ હો યા સખ્ત હુજૂમ (ભીળ) મેં કિસી નુકસાન કે પહુંચને કા કવી અંદેશા (સખ્ત ખતરા) હો, જૈસે બાઝ મરતબા તવાફ, સઈ ઔર રમી કરતે હુવે એસી સૂરતે-હાલ પેશ આ જાતી હૈ તો એસી સૂરત મેં ઔરત કો ચેહરા ખુલા

રખને કી ગુંજાઈશ હૈ. લેકિન નામેહરમ મદોં પર લાઝિમ (ઝરૂરી) હૈ કે વો અપની નઝરેં નીચી રખેં, કસ્દન (જાન બૂઝ કર) ઉસકે ચેહરે કી તરફ ન દેખેં. (ફતવા)

એક ગલત-ફેહમી (નાસમઝી)

યહાં ખવાતીન (ઔરતો) કી એક ગલત-ફેહમી દૂર કરના ઝરૂરી હૈ ઔર વ યે હૈ કે આમ તૌર પર ખવાતીન એહરામ મેં સર પર સુફેદ રૂમાલ બાંધના ઝરૂરી સમઝતી હૈં ઔર વો ઈસી કો એહરામ સમઝતી હૈં. યે સહીહ નહીં હૈ કયુંકે ખવાતીન કા એહરામ ચેહરે મેં હૈ, સર એહરામ મેં દાખિલ હી નહીં. અલ્બત્તા અગર ખવાતીન અપને સર કો નામેહરમ મદોં કે સામને ખુલને સે બચાને કે લિયે યા અપને સર કે બાલોં કો ટૂટને સે મેહફૂઝ રખને કે લિયે સર પર રૂમાલ બાંધ લેં તો જાઈઝ હૈ. લેકિન પેશાની (માથે) સે ઊપર બાંધેં ઔર ઈસકો એહરામ કા જુઝવ (હિસ્સા) યા ઝરૂરી ન સમઝેં.

અગર કોઈ ખાતૂન સર પર સુફેદ રૂમાલ

બિલ્કુલ ન બાંધે ઔર ઉસ તરીકે સે એહરામ બાંધે જો ઉપર લિખા ગયા હૈ તો ઉસકા એહરામ બિલ્કુલ સહીહ હૈ, ઔર નિહાયત કાફી હૈ.

બાઝ ખવાતીન (કુછ ઔરતેં) સુફેદ રૂમાલ સર પર બાંધને મેં યે સંગીન (સખ્ત) ગલતી કર જાતી હૈં કે વુજૂ કે વક્ત ભી સર સે રૂમાલ ખોલ કર સર પર મસહ નહીં કરતી, બલ્કે રૂમાલ હી પર મસહ કર લેતી હૈં. એસી ખવાતીન કા વુજૂ નહીં હોતા. ઔર જબ વુજૂ નહીં હોતા તો નમાઝ ભી નહીં હોતી, કયુંકે વુજૂ કે વક્ત રૂમાલ ખોલ કર કમ અઝ કમ ચૌથાઈ (૧/૪) સર પર મસહ કરના ફર્જ હૈ. લિહાઝા વુજૂ કે વક્ત ખાસ તૌર પર યે સુફેદ રૂમાલ સર સે ખોલ કર સર પર ઝરૂર મસહ કરેં.

એહરામ કી મમ્નૂઅ બાતેં

જબ ખવાતીન ઉમરહ કા એહરામ બાંધ લેં તો ઉનકે લિયે એહરામ કી હાલત મેં મુન્દજ્જએ જૈલ (નીચે લિખી ગઈ) ચીઝેં મમ્નૂઅ (મના કી ગઈ) હો જાતી હૈં. ઉનકે કરને સે ગુનાહ ભી હોતા હૈ ઔર

જુર્માના (ડંડ) ભી વાજિબ હોતા હૈ. યુનાંચે ઉનકા ઇરતિકાબ કરને સે બાઝ (કુછ) સૂરતોં મેં દમ યાની કુર્બાની વાજિબ હોતી હૈ ઔર બાઝ સૂરતોં મેં સદકા વાજિબ હોતા હૈ, બાઝ સૂરતોં મેં સિફ ગુનાહ હોતા હૈ. અગર કિસી ખાતૂન સે ઐસી કોઈ ગલતી હો જાએ તો ઉસકા હુકમ મુઅતબર (ભરોસે કે) ઉલમાએ કિરામ સે દરયાફત (માલૂમ) કરલેં યા મુઅતબર કિતાબોં મેં દેખ લેં. યાદ રહે કે ઇન ઉમૂર કા ઇરતિકાબ (કામોં કા હોના) ગુનાહ તો હૈ હી, ઇસસે ઇન્સાન કા હજ વ ઉમરહ ભી નાકિસ (ખરાબ) હો જાતા હૈ. ઇસલિયે ઉનસે બચને કા ખાસ એહતિમામ કરના ચાહિયે.

- એહરામ કી હાલત મેં ખવાતીન (ઔરતો) કો ચેહરે સે કપળા લગાના ઔર ચેહરા ઢાંપના મના હૈ. લિહાઝા અપના ચેહરા કિસી વક્ત ભી કપળે સે ન ઢાંકેં, સોતે જાગતે હર વક્ત ઉસકો ખુલા રખેં
- કપળોં યા બદન કો કિસી કિસ્મ કી ખુશ્બૂ લગાના, સર યા જિસ્મ પર ખુશ્બૂદાર તેલ

લગાના યા ખાલિસ (અસ્લી) ઝૈતૂન યા તિલ કા તેલ લગાના મના છે. અલ્બત્તા ઈન તેલોં કે સિવા બગૈર ખુશ્બૂ કે દીગર (દૂસરે) તેલ લગાના જાઈઝ છે.

- ખુશ્બૂદાર સાબુન ઈસ્તેમાલ કરના, ખુશ્બૂદાર તંબાકૂ વગૈરા ખાના મના છે.

(અહકામે હજ વ મુઅલ્લિમુલ હુક્કાજ)

- એહરામ કી હાલત મેં હર કિસ્મ કે ગુનાહોં સે ખાસ તૌર પર બચના. જૈસે ગીબત કરના, યુગલી (કિસી કી પીઠ પીછે બુરાઈ) કરના, ફુઝૂલ (બેકાર) બાતેં કરના, બે-ફાઈદા કામ કરના, કિસી પર ઝૂટા ઈલ્લામ લગાના, કિસી કો રુસ્વા ઔર ઝલીલ (બે-ઈઝત) કરના, બેજા (ગલત) મઝાક કરના, જલના, હસદ કરના (કિસી સે જલના), બે-પદ્દગી ઈખ્તિયાર કરના (અપનાના). યે સબ બાતેં બગૈર એહરામ કે ભી નાજાઈઝ હેં ઔર એહરામ કી હાલત મેં ખાસ તૌર પર મના હેં.

- ખવાતીન કા અપને શૌહર યા 'મેહરમ મદો' (બાપ, ભાઈ, બેટા વગેરા) કે સાથ યા દીગર રફીકે-સફર ખવાતીન (સફર કી દૂસરી સાથી ઔરતો) કે સાથ લગાઈ ઝગળા કરના, યા બેજા (ગલત) ગુસ્સા કરના બળા ગુનાહ હૈ. ઈસસે બતૌરે-ખાસ બચના ચાહિયે. અકસર ખવાતીન ઈસ ગુનાહ મેં મુખ્તિલા હો જાતી હૈં.
- અપને સર યા જિસ્મ યા અપને કપળે કી જૂં મારના યા જૂં મારને કે લિયે કપળા ધૂપ મેં ડાલના યા જૂં મારને કે લિયે કપળે કો ધોના મના હૈ.
- સર ઔર જિસ્મ કે કિસી હિસ્સે સે બાલ કાટના યા કટવાના ઔર નાખુન કતરનાં મના હૈ.
- ઝઅફરાન, કુસુમ (એક ફૂલ જિસસે કપળે લાલ રંગ મેં રંગે જાતે હૈં) ઔર કિસી ખુશબૂદાર ચીઝ મેં રંગા હુવા કપળા પહેનના મના હૈ. હાં અગર ધુલા હુવા હો ઔર ખૂશબૂ ન આતી હો તો પહેનના જાઈઝ હૈ.
- શૌહર સે હમબિસ્તરી કી બાતેં કરના યા શેહવત

(સેક્સ) સે બોસો કિનાર કરના (યૂમના) ઔર શેહવત સે ધૂના મના હે.

મકરૂહ બાતેં

દર્જે જૈલ (નીચે લિખી) બાતોં સે ખવાતીન કો એહરામ કી હાલત મેં બચના ચાહિયે. લેકિન અગર ઈનમેં સે કિસી ચીઝ કા ઈરતિકાબ (અમલ, જુર્મ) હો જાએ તો કોઈ જઝા વાજિબ નહીં.

- લોંગ, ઈલાયચી ઔર ખુશબૂદાર તંબાકૂ ડાલ કર પાન ખાના મકરૂહ હે, લેકિન સાદા પાન ખાના જાઈઝ હે.
- જિસ્મ સે મૈલ દૂર કરના ઔર જિસ્મ કો બગૈર ખુશબૂ કે સાબુન સે ધોના મના હે.
- સર મેં કંધી કરના.
- અગર બાલ ટૂટને યા ઉખળને કા ખતરા હો તો સર ખુજાના ભી મકરૂહ હે. હાં ઈસ તરહ આહિસ્તા (ધીરે) ખુજલાના કે બાલ ઔર જૂં ન ગિરે, જાઈઝ હે.
- ખુશબૂ મેં બસાએ હુવે કપળે પહેનના, ખુશબૂદાર

મેવે ઔર ખુશબૂદાર ઘાસ સૂંઘના ઔર ધૂના મકરૂહ હૈ ઔર ખુશબૂ કો ધૂના ઔર સૂંઘના ભી મકરૂહ હૈ. અલ્બત્તા અગર બિલા ઈરાદા નાક મેં ખુશબૂ આ જાએ તો કોઈ હરજ નહીં.

- ખુશબૂદાર ખાના બગૈર પકા હુવા મકરૂહ હૈ ઔર પકા હુવા ખુશબૂદાર ખાના મકરૂહ નહીં, ઈસકો ખાના જાઈઝ હૈ.
- ઑંઘી (ઉલ્ટી) હોકર મુંહ કે બલ લેટ કર તકિયા પર પેશાની (માથા) રખના મકરૂહ હૈ. અલ્બત્તા સર યા રુખસારા (ગાલ) તકિયા પર રખના મકરૂહ નહીં જાઈઝ હૈ.
- તૌલિયે સે યા કપળે સે મુંહ પોંછના મના હૈ. અલ્બત્તા ટિશૂ પેપર સે ચેહરે કા પસીના વગૈરા પોંછના જાઈઝ હૈ. ઔર કઅબે કે પદે કે નીચે ઈસ તરહ ખળી હોના કે પદા મુંહ કો લગે, મકરૂહ હૈ. ઔર અગર ચેહરે કો ન લગે તો જાઈઝ હૈ.

જાઘઝ બાતેં

એહરામ કી હાલત મેં દર્જે ઝૈલ ઉમૂર (નીચે

લિખી બાતે) બિલા કરાહત જાઈઝ હેં.

- ઠંડક હાસિલ કરને કે લિયે ઔર ગુબાર (ધૂલ) દૂર કરને કે લિયે ખાલિસ (સિફ) પાની સે ઠંડા હો યા ગરમ, ગુસ્લ કરના (નહાના) જાઈઝ હે. લેકિન મૈલ દૂર ન કરેં.
- અંગૂઠી પહેનના, છત્રી ઈસ્તેમાલ કરના, આઈના દેખના, મિસ્વાક કરના, દાન્ત ઉખાળના, ટૂટે હુવે નાખુન કાટના દુરુસ્ત હે.
- દસ્તાને (હાથ કા મોઝા) પહેનના જાઈઝ હે મગર ન પહેનના ઔલા (બેહતર) હે. ઈસી તરહ ઝેવરાત પહેનના જાઈઝ હે મગર ન પહેનના અચ્છા હે. (ઉમ્દહ)
- બિલા ખુશબૂ કા સુરમા લગાના, ઝખ્મી ઉઝવ (હિસ્સે) પર પટ્ટી બાંધના.
- સર યા રુખસાર (ગાલ) તકિયા પર રખના, અપને યા દૂસરે કા હાથ મુંહ યા નાક પર રખના.
- બાલ્ટી યા તસ્લા (તાંબે યા પીતલ કી પ્લેટ) યા મેઝ વગૈરા સર પર ઉઠાના.

- ઝખ્મ યા વરમ (સૂજન) પર બગૈર ખુશ્બૂ વાલા તેલ લગાના.
- મૂઝી (તકલીફ પહુંચાને વાલે) જાનવરો કો મારના ચાહે વો હરમ હી મેં હો, જૈસે સાંપ, બિચ્છૂ, મખ્ખી, મચ્છર, ભિળ ઔર ખટમલ વગૈરા.
- સોડા ઔર કોઈ પાની કી બૌતલ યા શરબત જિસમેં ખુશ્બૂ મિલી હુઈ ન હો, પીના જાઈઝ હૈ. ઔર જિસ બૌતલ મેં ખુશ્બૂ મિલી હુઈ હો, અગરચે બરાએ- નામ (બહોત હી કમ) હો તો ઉસકો ઈસ્તેમાલ ન કરેં, વરના સદકા વાજિબ હોગા.

મુફીદ મશ્વરા

બાઝ ખવાતીન (કુછ ઔરતો) કો હજ યા ઉમરહ કા એહરામ બાંધને કે વક્ત યા ઈનકો અદા કરને કે દૌરાન માહવારી (મહીને કા ખૂન) આ જાતી હૈ જિસકી વજહ સે હજ વ ઉમરહ અદા કરને મેં રુકાવટ પૈદા હો જાતી હૈ. ઔર બાઝ મરતબા

કયામ (ઠહેરને) કી મુદત ખત્મ હોને યા મુખ્તસર હોને કી વજહ સે સખ્ત દુશ્વારી લાહિક હો જાતી (મુશકિલ પેશ આતી) હૈ. ઇસલિયે જિન ખવાતીન કો હજ યા ઉમરહ અદા કરને કે દૌરાન માહવારી આને કા અંદેશા (ફિક) હો ઉનકે લિયે યે મશ્વરા હૈ કે વો કિસી લેડી ડૉક્ટર સે અપને મિઝાજ વ સિહત કે મુતાબિક આરઝી (વક્તી) તૌર પર માહવારી રોકને વાલી દવા તજવીઝ કરા લેં (પૂછ લેં) ઔર ઇસ્તેમાલ કર સકતી હેં તાકે હજ વ ઉમરહ કે અરકાન (હિસ્સે, આમાલ) અદા કરને મેં કોઈ ઉલ્જન પેશ ન આએ. શરઈ (દીની) લિહાઝ સે ઐસી દવાએં ઇસ્તેમાલ કરને કી ગુંજાઈશ હૈ.

લેકિન અગર ફિર માહવારી આ જાએ યા કોઈ ખાતૂન (ઔરત) ઐસી દવાએં ઇસ્તેમાલ ન કરે ઔર માહવારી શુરૂ હો જાએ તો ઉસકે લિયે ઉમરહ કા એહરામ હોને કી સૂરત મેં યે હુકમ હૈ કે વો મફ્ફા મુકર્રમા પહુંચ જાએ ઔર ઘર હી મેં રહે ઔર માહવારી (મહીને કે ખૂન) સે પાક હોને કા

ઈન્તિઝાર કરે. જબ માહવારી સે પાક હો તો મસ્જિદે-હરામ મેં જા કર ઉમરહ અદા કરે. કયુંકે ઈસ હાલત મેં હરમ શરીફ મેં દાખિલ હોના જાઈઝ નહીં હૈ. અલબત્તા હરમ શરીફ કે દરવાજોં કે બાહર સે યા જહાં સઈ કી જાતી હૈ વહાં સે ખાનએ-કઅબા કી ઝિયારત કરના (દેખના), ઝિકો તસ્બીહ ઓર દુઆ કરના જાઈઝ હૈ, કયુંકે યે હિસ્સે ફિલ્હાલ હરમ શરીફ મેં દાખિલ નહીં હૈ.

બાલ દૂટને કા મસ્અલા

એહરામ બાંધને કે બાદ તકરીબન હર હાજી મદોં ઓરત કો બાલ દૂટને કા મસ્અલા પેશ આતા હૈ. ઈસલિયે યે મસ્અલા ખાસ તૌર પર યાદ રખના ચાહિયે. યહાં ઈસકી કદ્રે (થોળી) તફસીલ લિખી જા રહી હૈ.

ખુદ બખુદ બાલ દૂટના

અગર સર યા ડાળહી યા જિસ્મ કે કિસી ભી હિસ્સે કે બાલ ખુદ હી દૂટેં ઓર ગિરેં તો કુછ ભી વાજિબ નહીં. (ઉમ્દતુલ મનાસિક)

વુઝૂ સે બાલ ગિરના

- એહરામ કી હાલત મેં વુઝૂ વ ગુસ્લ (નહાના) એહતિયાત સે કરેં. જિસ્મ કો ઝિયાદા ન રગળેં, સર ઔર ડાળ્હી કો ઝિયાદા ન મલેં, ખિલાલ ભી ન કરેં તાકે બાલ ન ટૂટેં. તાહમ (ફિર ભી) અગર વુઝૂ યા ગુસ્લ કી વજહ સે સર યા ડાળ્હી કે બાલ ટૂટ જાએં તો એક યા દો બાલ ટૂટને મેં કુછ વાજિબ નહીં.
- અગર તીન બાલ ગિરેં તો એક મુઠ્ઠી ગંદુમ (ગેહૂં) યા ઉસકી કીમત સદકા કરના વાજિબ હે.
- અગર તીન બાલ સે ઝિયાદા ઔર ચૌથાઈ સર યા ચૌથાઈ ડાળ્હી સે કમ કમ બાલ ગિરેં તો પૌને દો કિલો ગંદુમ (ગેહૂં) યા ઉસકી કીમત સદકા કરના વાજિબ હે. (ગુન્યહ)
- અગર ચૌથાઈ સર યા ડાળ્હી કે યા પૂરે સર યા પૂરી ડાળ્હી કે બાલ ટૂટ જાએં યા કાટ લિયે જાએં તો દમ (કુર્બાની) વાજિબ હોગા. (ઉમ્દહ)

ખુજાને સે બાલ દૂટના

- અગર સર યા ડાળી કો ખુજાને યા વૈસે હી જાન બૂઝ કર એક દો બાલ યા ત્રીન બાલ તોળેં તો હર બાલ કે બદલે રોટી કા એક ટુકળા યા ઉસકી કીમત સદકા કરના વાજિબ હૈ.
- અગર ત્રીન સે ઝિયાદા ઔર ચૌથાઈ સર યા ડાળી કે બાલોં સે કમ કમ દૂટેં તો પૌને દો કિલો ગંદુમ (ગેહૂં) યા ઉસકી કીમત સદકા કરના વાજિબ હૈ.
- અગર ચૌથાઈ સર યા ડાળી કે બાલ તોળ લિયે યા કતર લિયે યા મૂંડ લિયે તો દમ વાજિબ હૈ. (ઉમ્દહ)

ખુશબૂદાર સાબુન

એહરામ કી હાલત મેં ખુશબૂદાર સાબુન ઈસ્તેમાલ કરના મના હૈ, અગર કિસી ને ઈસ્તેમાલ કર લિયા તો ઈસકી જઝા મેં યે તફસીલ હૈ કે :

- અગર ખુશબૂદાર સાબુન જિસ્મ કે અંદર ખુશબૂ મેહકાને કી ગરઝ સે ઈસ્તેમાલ કિયા, ખ્વાહ પૂરે બદન પર ઈસ્તેમાલ કિયા યા કિસી એક બળે

ઉઝવ (હિસ્સે) પર, જેસે સર યા ચેહરે પર યા કિસી બળે ઉઝવ કે થોળે હિસ્સે પર યા કિસી છોટે ઉઝવ પર જેસે નાક યા કાન પર તો દમ (કુર્બાની) વાજિબ હૈ.

- અગર ખુશબૂદાર સાબુન જિસ્મ મેં ખુશબૂ મેહકાને કી નિયત સે ઇસ્તેમાલ નહીં કિયા બલ્કે જિસ્મ સે યા જિસ્મ કે કિસી ઉઝવ (હિસ્સે) સે મૈલ કુચૈલ દૂર કરને કે લિયે ઇસ્તેમાલ કિયા તો સદકઅ-ફિત્ર (પૌને દો કિલો ગેહૂં કી કીમત) કે બરાબર સદકા વાજિબ હૈ. અલ્બત્તા બગૈર ખુશબૂ કા સાબુન એહરામ કી હાલત મેં ઇસ્તેમાલ કરના જાઈઝ હૈ. લેકિન એહરામ કી હાલત મેં જિસ્મ કા મૈલ કુચૈલ દૂર કરને કે લિયે એસા સાબુન ભી ઇસ્તેમાલ ન કરના ચાહિયે, કયુંકે એહરામ કી હાલત મેં જિસ્મ કા મૈલ કુચૈલ દૂર કરના મના હૈ. (મઅખજા ફતાવએ દારુલ ઉલૂમ કરાચી, જિલ્લ ૬૬, સફહા ૭૫)

હજરે-અસ્વદ કી ખુશબૂ

હજરે-અસ્વદ ઔર રુકને-યમાની પર

અકસર ખુશ્બૂ લગી હુઈ હોતી હૈ. ઈસલિયે જો ખવાતીન વ હઝરાત એહરામ કી હાલત મેં હોં વો હજરે-અસ્વદ કોન હાથ લગાએ ઔર ન ઉસકા બોસા લેં (ચૂમેં), બલકે ઈસ્તિલામ કા ઈશારા કરને પર ઈકતિફા કરેં (કાફી સમજેં). ઈસી તરહ રુકને-ચમાની પર ભી હાથ ન લગાએ, બગૈર હાથ લગાએ ગુઝર જાએ.

અગર કિસી ને એહરામ કી હાલત મેં હજરે-અસ્વદ કા બોસા લિયા (ચૂમા) યા રુકને-ચમાની પર હાથ લગાયા જિસકી વજહ સે મુંહ યા હાથ પર ખુશ્બૂ લગ ગઈ તો ઝિયાદા ખુશ્બૂ લગને મેં દમ (કુર્બાની) વાજિબ હૈ ઔર મામૂલી ખુશ્બૂ લગને મેં સદકઅ-ફિત્ર (યાની પૌને દો કિલો ગંદુમ (ગેહૂં) યા ઉસકી કીમત કે બરાબર) સદકા કરના વાજિબ હૈ.
(ગુન્યહ)

એહરામ મેં ટિશૂ-પેપર કા ઇસ્તેમાલ

એહરામ કી હાલત મેં નાક યા મુંહ સાફ કરને યા ચેહરે કા પસીના સાફ કરને કે લિયે ટિશૂ-પેપર ઈસ્તેમાલ કરને કી ગુંજાઈશ હૈ. ઈસકી વજહ સે

કોઈ દમ વગૈરા વાજિબ નહીં હોગા.

(મઅખાજા ફતાવએ દારુલ ઉલૂમ કરાચી)

દૌરાને-સફર ક્યા અમલ કરે ?

દૌરાને-સફર ઝિયાદા સે ઝિયાદા મગર આહિસ્તા (ધીમી) આવાઝ સે લખ્બૈક ઔર દુરુદ પળહતી રહે. ઔર જબ ભી લખ્બૈક પળહેં ત્રીન બાર પળહેં ઔર નમાઝ વાલા દુરુદ શરીફ પળહેં ઔર જો દુઆ ઝહન મેં આએ માંગ લે. કોઈ ખાસ દુઆ મુકરર ઔર લાઝમી (ઝરૂરી) નહીં હે.

દૌરાને-સફર બિલા ઝરૂરત અખબારાત વ રસાઈલ, ફુઝૂલ વ લાયાની ગુફતગૂ (બેકાર બાતો) ઔર કામો સે બચે. હક તઆલા કી તરફ મુતવજ્જે રહે ઔર ઝિકો દુઆ મેં લગી રહે.

મક્કા મુઅઝ્ઝમા પહુંચના

જબ મક્કા મુઅઝ્ઝમા પહુંચ જાએ તો જાએ-ક્યામ (ઠહેરને કી જગહ) પર સામાન વગૈરા રખ કર અગર આરામ કી ઝરૂરત હો, આરામ કરે વરના વુઝૂ યા ગુસ્લ કરકે (નહા કર) ઉમરહ કરને

કે લિયે મસ્જિદે-હરામ કી તરફ ચલે. અલ્બત્તા અગર માહવારી (મહીને કા ખૂન) આ રી હ તો અભી જાએ-કયામ હી પર રહે, મસ્જિદે હરામ મેં ન આએ. માહવારી સે ફારિગ હોકર ઉમરહ અદા કરે. કયુંકે માહવારી કી હાલત મેં હરમ-શરીફ મેં દાખિલ હોના જાઈઝ નહીં હૈ. અલ્બત્તા હરમ-શરીફ કે દરવાજોં કે બાહર સે યા જહાં સઈ કી જાતી હૈ વહાં સે ખાનએ- કઅબા કી ઝિયારત કરના જાઈઝ હૈ ઔર વહાં બૈઠ કર દુઆ કરના ઔર ઝિકો તસ્બીહ કરના દુરુસ્ત હૈ.

મસ્જિદે-હરામ મેં દાખ્લા

- અગર બાબુસ્સલામ માલૂમ હો તો મસ્જિદે-હરામ મેં ઉસ દરવાજે સે જાના બેહતર હૈ વરના હર દરવાજે સે જાના જાઈઝ હૈ.
- જબ આપ મસ્જિદે-હરામ મેં દાખિલ હોને લગે તો દિલ સે પૂરે આદાબ કે સાથ બિસ્મિલ્લાહ પઞહ કર દાયાં (સીધા) પાંવ દરવાજે કે અંદર રખે ઔર યે દુઆ પઞહે:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

અલ્લાહુમ્માફર લી મુનૂબી વફ્તહ લી
અબ્વા-બ રહ્મતિક.

તરજુમા: અય અલ્લાહ મેરે ગુનાહ બખ્શ
દે ઔર મેરે લિયે અપની રેહમત કે દરવાઝે ખોલ દે.

- જિસ વક્ત ખાનએ-કઅબા પર પેહલી નઝર પળે
તો રાસ્તે સે હટ કર એક તરફ ખળી હો જાએ
ઔર તીન મરતબા યે પઠે:

اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

અલ્લાહુ અફઝરુ લા ઇલા-હ ઇલ્લલ્લાહ

ઔર દુરૂદ પઠ કર ખૂબ ગિળગિળા કર જો
દિલ મેં આએ વો દુઆ માંગેં કયુંકે યે દુઆ કુબૂલ
હોને કા ખાસ વક્ત હૈ. ઔર યે દુઆ ભી માંગેં:

“અય અલ્લાહ મેં આપકી રઝામંદી ઔર
જન્નત કા સવાલ કરતી હૂં, મુઝે જન્નત દે
દીજિયે. ઔર આપકી નારાઝગી ઔર
દોઝખ (જહન્નમ) સે પનાહ માંગતી હૂં,

મુઝે દોઝખ સે બચા લીજિયે. યા ઈલાહલ
આલમીન ! સરકારે દો આલમ
સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ખાનઅ-
કઅબા પર નઝર પળતે વક્ત જિતની
દુઆએ માંગી હૈં યા બતલાઈ હૈં વો સબ
મેરી તરફ સે ભી કુબૂલ ફરમા લીજિયે.
(આમીન)

અય અલ્લાહ મુઝે મેરી દુઆ કુબૂલ હોને
વાલા બના દીજિયે. (આમીન)”

ઉમરહ અદા કરને કા તરીકા

અબ આપકો ઉમરહ અદા કરના હૈ.
લિહાઝા મસ્જિદ મેં દાખિલ હોને કે બાદ
તહિય્યતુલ-મસ્જિદ કે નફિલ ન પળહેં. ઈસ મસ્જિદ
કા તહિય્યા તવાફ હૈ, ઈસલિયે દુઆ માંગને કે બાદ
તવાફ કરે. હાં અગર હુજૂમ (ભીજ) કી વજહ સે યા
કિસી ઔર વજહ સે તવાફ ન કરના હો ઔર
મકરૂહ વક્ત ભી ન હો તો તવાફ કે બજાએ
તહિય્યતુલ-મસ્જિદ પળહેં. ઔર ઉમરહ કા તવાફ

શુરૂ કરને પર તલ્લિખયા (લખ્ખૈક) પળુના મૌફૂફ (બંદ) કરદે. (મુઅલિમુલ હુજ્જાજ)

તવાફ કા તરીકા

તવાફ કા તરીકા યે હૈ કે આપ હજરે-અસ્વદ કી તરફ ચલેં ઔર મદોં સે હટ કર હજરે-અસ્વદ કે સામને ઈસ તરહ ખળી હોં કે સારા હજરે-અસ્વદ આપકે દાહને (સીધી) તરફ હો જાએ. ફિર યહાં કિબ્લા-રૂ (કઅબે કી તરફ મુંહ કરકે) ખળી હોકર તવાફ કી નિયત કરેં ઔર નિયત કરતે હુવે હાથ ન ઉઠાએ. નિયત યે હૈ કે :

“અય અલ્લાહ ! મેં આપકી રઝા કે લિયે ઉમરહ કે તવાફ કી નિયત કરતી હૂં, આપ ઈસકો કુબૂલ ફરમા લીજિયે ઔર મેરે લિયે અસાન ફરમા દીજિયે.”

- નિયત કરને કે બાદ કિબ્લા-રૂ હી દાઈ (સીધી) તરફ ખિસક કર હજરે-અસ્વદ કે બિલ્કુલ સામને આ જાએં ઔર દોનોં હાથ અપને કાંધોં તક ઈસ તરહ ઉઠાએં જૈસા કે નમાઝ કે વક્ત ઉઠાતે હૈં,

ઔર દોનો હાથો કી હથેલિયો કા રુખ હજરે-અસ્વદ કી તરફ કરે, ઔર ઝબાન સે કહે:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અફ્ઝરુ વલિલ્લાહિલ હમ્દ
ફિર દોનો હાથ ગિરા દે. ઉસકે બાદ :

- હજરે-અસ્વદ કે ઇસ્તિલામ કા ઇશારા કરે. કયુંકે ઇસ્તિલામ કે લિયે મદોં મેં ઘુસના ખવાતીન (ઔરતો) કો મના હે ઔર આમ તૌર પર ઇસકે બગૈર ઇસ્તિલામ મુમકિન નહીં. ઔર ઇશારા કા તરીકા યે હે કે દોનો હાથ હજરે-અસ્વદ કી તરફ ઉઠા કર હથેલિયાં ઇસ તરહ ફેલા દે ગોયા વો હજરે-અસ્વદ પર રખી હે, ઔર ઝબાન સે કહે:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અફ્ઝરુ વલિલ્લાહિલ હમ્દ

ઔર હથેલિયાં ચૂમ લે. ઔર અગર મદોં કા હુજૂમ (ભીળ) ન હો તો બજાએ ઇસ તરહ ઇશારા કરને કે આપ ખુદ હજરે-અસ્વદ પર જા કર ઔર

ઉસ પર દોનો હાથ રખ કર દોનો હાથો કે દરમિયાન (બીચ) હજરે-અસ્વદ કો આહિસ્તા સે બોસા દે (ધીરે સે ચૂમે), વરના ઇશારા કરના ભી કાફી હૈ.

ઔર ફિર દાઈ (સીધી) તરફ જિઘર કો ચલના હૈ મુળ જાએ ઔર ખાનએ-કઅબા કે દરવાઝે કી તરફ ચલે. ઔર અપની ચાલ કે મુતાબિક ચલે, મદોં કી તરહ અકળ કર તેઝ તેઝ ન ચલે. ઔર જહાં તક હો સકે મદોં સે હટ કર તવાફ કરે.

- તવાફ કરતે હુવે સીધી ચલે, નિગાહ (નઝર) સામને રખે, દાએ બાએ (ઈઘર ઉઘર) ન દેખે. ઔર ખાનએ-કઅબા કી તરફ સીના ઔર પુશત (પીઠ) હરગિઝ ન હોને દે. ઔર ઝખાન સે યે પછે:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

સુબ્હાનલ્લાહિ વહ્દમ્ લિલ્લાહિ વલા ઘલા-હ

ઘલ્લલ્લાહુ વલ્લાહુ અફઝર.

ઔર જો દિલ ચાહે અપની ઝખાન મેં બગૈર

હાથ ઉઠાએ ચલતે ચલતે દુઆ કરતી રહે. તવાફ મેં કોઈ દુઆ ઝરૂરી ઔર લાઝમી નહીં હૈ, જો દુઆ શુરૂ મેં હર મકામ કે લિયે લિખી ગઈ હૈ વો માંગ લેં વરના મઝકૂરા (ઊપર લિખા હુવા) કલિમા પઞહતી રહે. ઔર ઝરૂરી યે કલિમા ભી નહીં હૈ બલકે મુસ્તહબ હૈ.

- આગે ગોલ કદે-આદમ (આદમી કે કદ કે બરાબર) દીવાર આએગી. ઉસકો “હતીમ” કેહતે હૈ. ઉસકે બાદ ખાનએ-કઅબા કી પીઠ વાલી દીવાર આએગી. ઉસકે બાદ જબ ખાનએ-કઅબા કા તીસરા કોના આ જાએ જિસકો “રુકને-યમાની” કેહતે હૈ, અગર ઉસ પર ખુશબૂ મલી હુઈ ન હો તો ઉસ પર દોનો હાથ ફેર દેં યા એક હાથ ફેર દેં. અગર ખુશબૂ લગી હુઈ હો યા મદોં કા હુજૂમ (ભીળ) હૈ તો બગૈર ઈશારે કે યૂં હી ગુઝર જાએ ઔર ગુઝરતે હુવે યે દુઆ કરેં:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

અલ્લાહુમ-મ ઇન્ની અસ્અલુકલ અફ-વ વલ

આફિ-ય-ત ફિદ દુન્યા વલ આબિરહ.

તરજુમા: અય અલ્લાહ મૈં આપસે દુનિયા વ આબિરત મૈં મુઆફી ઔર આફિયત (સલામતી, અમન) માંગતી હું.

- ફિર ઉસકે બાદ આગે હજરે-અસ્વદ કી તરફ ચલેં ઔર યે દુઆ કરેં:

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

રબના આતિના ફિદ દુન્યા હ-સ-નતંવ વફિલ આબિ-રતિ હ-સ-નતંવ વફિના અઝાબન્નાર.

તરજુમા: અય હમારે રબ હમેં દુનિયા વ આબિરત કી ભલાઈ અતા ફરમા ઔર હમેં જહન્નમ કે અઝાબ સે બચા.

- ફિર હજરે-અસ્વદ કે સામને પહુંચેં તો ફિર હજરે- અસ્વદ કી તરફ હથેલિયોં કા રુખ કરેં ઔર કહેં:

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.

બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અફ્ઝુ વલિલ્લાહિલ હમ્દ
 ઔર હથેલિયોં કો બોસા દેં (ચૂમેં). ઇસકો
 ઇસ્તિલામ કા ઇશારા કેહતે હેં. યે એક ચક્કર હુવા.
 ઇસકે બાદ બાકી ચક્કર બિલ્કુલ ઇસી તરહ કરેં.

- સાત ચક્કર પૂરે કરકે હજરે-અસ્વદ ઔર
 ખાનએ-કઅબા કે દરવાઝે કે દરમિયાન (બીચ)
 જો દીવાર હૈં ઉસકો “મુલ્તઝમ” કેહતે હેં, ઉસસે
 ચિમટ કર દુઆ કરેં. યે દુઆ કુબૂલ હોને કી ખાસ
 જગહ હૈ. અલબત્તા અગર યહાં ખુશ્બૂ લગી હુઈ
 હો જેસા કે અકસર લગી હુઈ હોતી હૈં યા મદોં કા
 હુજૂમ (ભીજ) હો તો ફિર ઇસસે કુછ દૂર ખળી
 હોકર દુઆ કરેં. યે ભી મુમકિન ન હો તો દુઆ
 છોળ દેં. યહાં સે હટ કર “મકામે-ઈબ્રાહીમ” કે
 પાસ આએં ઔર મદોં સે દૂર ઇસ તરહ ખળી હોં
 કે આપકે ઔર ખાનએ-કઅબા કે દરમિયાન
 (બીચ) મકામે- ઈબ્રાહીમ આ જાએ ઔર વહાં
 દો રકઅત વાજિબે- તવાફ અદા કરલેં. અગર
 યહાં ભી મદોં કા હુજૂમ હો તો હરમ-શરીફ મેં

કિસી ઔર જગહ અદા કરે. જાન બૂઝ કર મદોં મેં ન ઘુસે. ઔર અગર મકરૂહ વક્ત હો તો ઉસકો ગુઝરને દેં ઉસકે બાદ યે વાજિબ નમાઝ પઞહે. લીજિયે તવાફ ખત્મ હુવા.

નમાઝે વાજિબે તવાફ પઞહને કે બાદ દુઆ કરકે આબે-ઝમઝમ કે કુંવેં પર જાએં (અબ કુંવેં તક જાને કા રાસ્તા બંદ હેં ઔર બૈતુલ્લાહ કે દરવાઝે કે સામને ઝમઝમ કે પાની કે નલ્કે લગે હુવે હેં) વહાં પાની પી કર ઔર કુછ અપને ઊપર છિળક કર કિબ્લા-રુખ હોકર (કઅબા કી તરફ મુંહ કરકે) દુઆ કરલેં. ઉસકે બાદ હજરે-અસ્વદ કે સામને આકર ઉસકા ઈસ્તિલામ કરેં યા ઈસકા ઈશારા કરેં.

ખવાતીન કે મસાઇલે-તવાફ

(ઔરતોં કે તવાફ કે મસ્અલે)

- હૈઝ વ નિફાસ (મહીને કા યા અચ્ચા પૈદા હોને કા ખૂન આને) કી હાલત મેં ખવાતીન તવાફ નહીં કર સક્તીં ઔર એસી હાલત મેં મસ્જિદ મેં દાખિલ હોના ભી જાઈઝ નહીં.

- ખવાતીન તવાફ મેં ન “ઈઝતિબાઅ” કરેં ઔર ન “રમલ” કરેં. યે દોનોં અમલ સિફ મદોં કે લિયે હેં.
- ખવાતીન (ઔરતો) કો રાત મેં તવાફ કરના મુસ્તહબ હે ઔર દિન મેં ભી જાઈઝ હે.
- ખવાતીન કો જહાં તક હો સકે મદોં સે હટ કર તવાફ કરના ચાહિયે. અઝખુદ (ખુદ સે) મદોં મેં ઘુસના ઔર ઘક્કમ ઘક્કા કરના હરામ હે. અલબત્તા અગર કિસી ઝરૂરત કી વજહ સે હુજૂમ (ભીળ) મેં તવાફ કરને કી ઝરૂરત પેશ આએ મસલન તવાફે-ઝિયારત કરના હે યા કોઈ દૂસરા વાજિબ તવાફ કરના હે, અગર હુજૂમ ખત્મ હોને કા ઈન્તિઝાર કરેં તો હેઝ (મહીને કા ખૂન) આને કા અંદેશા (ફિક) હે યા કહીં ઝરૂરી જાના હે યા ક્યામ (ઠહેરને) કી મુદત કમ હે તો ઐસી સૂરત મેં હત્તલ-ઈમકાન (જહાં તક મુમકિન હો) મદોં સે બચતે હુવે મતાફ કે કિનારે કિનારે તવાફ કર લેના ચાહિયે યા હરમ-શરીફ કી છૂત પર કર લેં.

(મુઅલ્લિમુલ હુજ્જાજ બતસરુફ)

- મતાફ મેં મદોં કા હુજૂમ હો તો ઔરતેં હજરે-અસ્વદ પર જા કર “ઈસ્તિલામ” કરને કી કોશિશ ન કરેં, દૂર સે ઈશારા કરને પર ઈકતિફા કરેં (કાફી સમજેં). ઈસી તરહ રુકને-યમાની કો ભી હાથ ન લગાએં.
- મકામે-ઈબ્રાહીમ પર મદોં કા હુજૂમ (ભીળ) હો તો ખવાતીન વહાં ભી દુગાનએ-તવાફ (તવાફ કી નમાઝ) પળહને કી કોશિશ ન કરેં, બલકે હરમ મેં કિસી ઔર જગહ પળહ લેં. (હયાતુલ કુલૂબ)

સઈ કા તરીકા

- ઈસ્તિલામ કરને કે બાદ સફા કી તરફ ચલેં ઔર સફા કે ઊપર ઈતના ચળેં કે ખાનએ-કઅબા નઝર આએ. ફિર કિબ્લા-રુખ (કઅબે કી તરફ મુંહ કરકે) ખળી હોકર સઈ કી નિય્યત કરેં:

“અય અલ્લાહ મેં આપકી રઝા કે લિયે સફા વ મરવા કે દરમિયાન (બીચ) સઈ કી નિય્યત કરતી હૂં, આપ ઈસે કુબૂલ કર લીજિયે ઔર મેરે લિયે આસાન કર

દીજિયે.”

(હયાત)

ફિર તીન મરતબા “અલ્લાહુ અઝ્ઝર”
તીન મરતબા “લા ઘલા-હ ઘલ્લલ્લાહ” ઔર એક
મરતબા કલિમએ તૌહીદ (યૌથા કલિમા)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ
الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

લા ઘલા-હ ઘલ્લલ્લાહુ વહ્દહૂ લા શરી-ક લહૂ
લહુલ મુલ્કુ વ લહુલ હમ્દુ યુહયી વ યુમીતુ
વહુ-વ હય્યુલ લા યમૂતુ જિ-ચદિહિલ ખયરુ
વહુ-વ અલા કુલિલ શય્ઘન કદીર

પણે. ફિર દુરૂદ શરીફ પઞ્હ કર દુઆ કરે.

- વહાં સે ઉતર કર “મરવા” કી તરફ ચલે. જબ
“સબ્ઝ સુતૂનો” (હરે કૉલમો, ખમ્બો) કે કરીબ
(પાસ) પહુંચે તો વહાં મઈ હઝરાત કી તરહ દૌબ
કર ન ચલે બલકે અપની આદત કે મુતાબિક ચલે
ઔર યે દુઆ કરે:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ.

રબિગફિર વર્હમ અન-ત અઅઝઝુલ અક્રમ
તરજુમા: અય હમારે રબ (પાલને વાલે)
હમારી મગફિરત ફરમા ઔર હમ પર રહમ ફરમા,
આપ બળે હી ઈઝઝત વાલે ઔર કરમ વાલે હૈં.

- ફિર મરવા પર પહુંચ કર વહી ઝિક ઔર દુઆ કરે જો સફા પર કી હૈં. યે એક ચક્કર હુવા, ઈસ તરહ છે (૬) ચક્કર ઔર કરને હૈં. યહાં સે સફા પર જાએ, દો ચક્કર હો જાએંગે. આખિર સાત ચક્કર મરવા પર ખત્મ હોંગે. હર ચક્કર મેં સબ્જ સુતૂનોં (હરે કોલમોં) કે દરમિયાન (બીચ મેં) ખવાતીન (ઔરતેં) નહીં દોળેંગી.
- ફિર આખિર મેં મરવા પર જા કર દુઆ કરે ઔર ઉસી જગહ યા ઘર આ કર ખવાતીન અપની ચોટી કે આખિર મેં સે ઉંગલી કે એક પોરે સે કુછ ઝાઈદ (ઝિયાદા) બાલ કતર દેં. વાઝેહ રહે કે સર કે બાલ કતરને સે પેહલે નાખુન વગૈરા હરગિઝ ન કાટેં. લીજિયે! ઉમરહ પૂરા હો ગયા.

અબ આપ ચેહરે સે કપળા લગા સકતી હૈં
ઔર ઢાંપ સકતી હૈં, ખુશ્બૂ લગા સકતી હૈં. અબ
એહરામ કી તમામ પાબંદિયાં ખત્મ હો ગઈ હૈં.

ઉસકે બાદ ખવાતીન શુકાને કે દો નફિલ
આમ નફલોં કી તરહ પળહેં બશર્ત યે કે મકરૂહ વક્ત
ન હો. ઔર યે નફિલ મુસ્તહબ હૈં.

- અગર કિસી ખાતૂન કો ઉમરહ કા તવાફ કરને કે
બાદ અચાનક માહવારી (મહીને કા ખૂન) આ
જાએ તો ઉસકો સઈ કરના જાઈઝ હૈ. વો
તરીકએ-બાલા (ઊપર લિખે તરીકે) કે મુતાબિક
સઈ કરકે ઔર સર કે બાલ કતરવા કર અપના
ઉમરહ મુકમ્મલ કર સકતી હૈ. કયુંકે સઈ કી
જગહ હરમ-શરીફ મેં દાખિલ નહીં હૈ, ઉસસે
અલગ હૈ. ઔર સઈ માહવારી કી હાલત મેં ભી
અદા હો જાતી હૈ. અલબત્તા સઈ કે બાદ શુકાને કે
દો નફિલ છોળ દેં કયુંકે વો ઝરૂરી નહીં હૈં, ઔર
માહવારી કી હાલત મેં ઉન્હેં પળહના જાઈઝ ભી
નહીં હૈ.

(મઅખજા હયાત)

ખવાતીન કે મસાઇલે કસરો સઈ

- ખવાતીન દો સબ્જ સુતૂનોં કે દરમિયાન (હરે કૉલમોં કે બીચ) ઝપટ કર ન ચલેં બલ્કે અપની મામૂલી રફતાર સે ચલેં.
- ખવાતીન દૌરાને-સઈ હત્તલ-ઈમકાન (સઈ કે બીચ જહાં તક મુમકિન હો) મદોં સે બચ કર ચલેં, જાન બૂઝ કર મદોં મેં દાખિલ ન હોં. ઔર સફા મરવા પર દુઆએં ભી મદોં સે હટ કર કરેં વરના છોળ દેં.
- ખવાતીન કો સર કે બાલ મુંડાના હરામ હૈ.
- ખવાતીન કો કમ અઝ કમ ચૌથાઈ (૧/૪) સર કે બાલ બકદ્ર એક ઉંગલ કતરવાને વાજિબ હૈં. ઔર તમામ સર કે બાલ બકદ્ર એક ઉંગલ કતરવાના સુન્નત હૈં. જિસકા તરીકા યે હૈ કે સારી ચોટી પકળ કર યા દાએં બાએં (ઉલ્ટે સીધે) ઔર પીછે કી જાનિબ સે સર કે બાલોં કી તીન લટેં બના કર ઉંગલી કે એક પોરે કી લંબાઈ કે બરાબર ખુદ તરાશ (કાટ) લેં યા કિસી દૂસરે સે તરશવા લેં.

લેકિન કિસી નામેહરમ મદ્દ સે ન કટવાએં કે યે હરામ હૈ.

ચૂંકે બાલ છોટે બળે હોતે હૈં ઈસલિયે ઉંગલી કે એક પોરે કી લંબાઈ સે કુછ ઝિયાદા બાલ કાટૈં તાકે સબ બાલ આ જાએં. અગર ચૌથાઈ સરે કે બાલ ઉંગલી કે એક પોરે કે બરાબર કટ ગએ તબ ભી એહરામ સે નિકલને કે લિયે કાફી હૈ.

(મુઅલિમુલ હુક્કાજ બતસરુફ)

દૂસરોં કી તરફ સે તવાફ યા ઉમરહ કરના

આપને ઉમરહ કરને ઔર તવાફ કરને કા તરીકા પળહ લિયાં. અગર આપ ઝિંદા યા મર્દૂમ વાલિદૈન (માં બાપ) યા કિસી સહેલી કી તરફ સે સિર્ફ તવાફ કરના ચાહેં યા ઉમરહ કરના ચાહેં તો ઉનકી તરફ સે નિયત કરકે તરીકએ-મઝકૂરા (બતાએ ગએ તરીકે) કે મુતાબિક ઉમરહ યા તવાફ કરલેં. ઉમરહ કા એહરામ મસ્જિદે-આઈશા સે બાંધ કર આએં (મક્કા મુકર્રમા સે બાહર તીન મીલ

કે ફાસ્લે પર એક જગહ હૈ જહાં એક મસ્જિદ હૈ
જિસકો મસ્જિદે-આઈશા કેહતે હૈ, યહાં સે ઉમરહ
કા એહરામ બાંધતે હૈ) ઔર ઉમરહ કરે. નિયત
ઈસ તરહ કરે :

“અય અલ્લાહ ! યે ઉમરહ યા યે તવાફ મૈ
અપને વાલિદ યા વાલિદા (બાપ યા માં)
યા શૌહર કી તરફ સે કરને કી નિયત
કરતી હું, ઉનકી તરફ સે આપ ઈસકો
કુબૂલ ફરમા લેં ઔર મેરે લિયે આસાન
ફરમા દેં.”

ઔર યે ભી હો સકતા હૈ કે ઉમરહ યા તવાફ
અપની તરફ સે કરકે ઉસકા સવાબ કિસી દૂસરે કો
પહુંચા દેં. ઈસમેં યે ભી ઈજ્તિયાર હૈ કે ચાહે એક
શખ્સ કો સવાબ પહુંચાએં યા કઈ લોગોં કો સવાબ
પહુંચાએં, ઔર ખ્વાહ પૂરી ઉમ્મત કો સવાબ
પહુંચાએં, સબ ઈજ્તિયાર હૈ ઔર સબ દુરુસ્ત
(સહી) હૈ. પેહલી સૂરત મૈં જિસ શખ્સ કી તરફ સે
નિયત કરકે એહરામ બાંધા હૈ બસ ઉસી કો સવાબ

મિલેગા. ઔર દૂસરી સૂરત મેં એક ઉમરહ યા તવાફ કરકે એક સે ઝિયાદા અફરાદ (લોગો) કો ભી સવાબ પહુંચાયા જા સકતા હૈ.

મુતઅદદ (કદ) ઉમરહ કરના

ઉમરહ કા કોઈ વક્ત મુકરર નહીં. સાલ મેં સિફ પાંચ દિન જિનમેં હજ હોતા હૈ યાની ૯ ઝિલ્હજ્જા સે લેકર ૧૩ ઝિલ્હજ્જા તક ઉમરહ કરના મકરૂહે-તહરીમી હૈ યાની નાજાઈઝ હૈ. ઈન પાંચ દિનોં કે અલાવા સાલ ભર મેં જબ ચાહેં ઉમરહ કર સકતી હૈં. લિહાઝા રમઝાનુલ-મુબારક કે બાદ ૯ ઝિલ્હજ્જા સે પેહલે પેહલે જબ ચાહેં ઔર જિતને ચાહેં ખવાતીન (ઔરતેં) ઉમરહ કર સકતી હૈં. ઔર હજ કે બાદ ભી ઉમરે કર સકતી હૈં. જો લોગ હજ સે પેહલે ઉમરહ કરને સે મના કરતે હૈં ઉનકા મના કરના દુરુસ્ત નહીં હૈ. (મુલાહઝા હો (દેખે) હાશિયએ મનાસિક મુલ્લા અલી કારી રહમતુલ્લાહિ અલૈહ, સફહા ૧૮૩)

ઔર તવાફ ભી જિતને બઆસાની

(આસાની સે) કર સકેં કરેં! યે ઝિંદગી કા બેહતરીન મૌકા હૈ, ઇસકો ગનીમત સમજ કર જિતના હો સકે ઝિકો તિલાવત, નમાઝ વ રોઝે ઔર દીગર (દૂસરે) નેક કામો મેં લગાએં. ઔર ફુજૂલ કામો સે બચેં, ઔર ખાસ તૌર પર ગુનાહો સે બચેં.

તવાફ કી કસરત

(ઝિયાદા સે ઝિયાદા તવાફ કરના)

કસરત સે ઉમરહ કરના મકરૂહ નહીં, બલકે મુસ્તહબ હૈ. લેકિન બજાએ ઉમરહ કે તવાફ ઝિયાદા કરના અફઝલ હૈ.

(મુઅલિમુલ હુજ્જાજ બતસરુફ)

લિહાઝા ખવાતીન કો તવાફ ઝિયાદા કરને ચાહિયેં. ઔર વો ભી અપની હિમ્મત ઔર તાકત કે મુતાબિક, કયુંકે હક તઆલા બહોત કરીમ હેં, વો કમઝોરોં કે થોળે અમલ કો ભી ફુજૂલ ફરમા કર બહોત ફુછ અજરો સવાબ અતા ફરમા દેતે હેં, બશર્ત યે કે વો અમલ મહઝ (સિફ) ઉસકી ખુશ્નૂદી (ખુશી, રઝા) કે લિયે હો.

હરમ-શરીફ કી જમાઅત ઔર ખવાતીન

ખવાતીન (ઔરતો) કો હજ વગૈરા કે મૌકે પર ઘર મેં નમાઝ પઢને સે મસ્જિદે-હરામ ઔર મસ્જિદે-નબવી કી જમાઅત કા સવાબ મિલ જાતા હૈ. ઉનકે લિયે ઘર હી મેં નમાઝ પઢના અફઝલ હૈ.

(મઅખઝા બદાઈઅ, સફહા ૧૧૩)

લિહાઝા નમાઝે બા-જમાઅત અદા કરને (જમાઅત કે સાથ નમાઝ પઢને) કી નિયત સે ઉન્હેં હરમ-શરીફ મેં ન આના ચાહિયે. અલ્બત્તા ખાનઅ-કઅબા કી ઝિયારત કરને યા તવાફ કરને યા ઉમરહ કરને કી નિયત સે હરમ-શરીફ મેં આ સકતી હૈં. ઈસી તરહ મસ્જિદે-નબવી મેં રૌઝઅ-અકદસ (હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે મઝાર) પર સલામ પેશ કરને કી નિયત સે આ સકતી હૈં. અગર ઈન મકાસિદ (મકસદો) કે લિયે ખવાતીન હરમ-શરીફ મેં યા મસ્જિદે-નબવી મેં તશરીફ લાએ ઔર જમાઅત કા વક્ત હો જાએ

ઔર વો જમાઅત મેં શામિલ હોકર (મિલ કર) નમાઝ પઞહ લેં તો ઉનકી નમાઝ હો જાએગી. લેકિન અફઝલ ઘર મેં નમાઝ પઞહ ના હૈ.

મુખ્તસર મઅમૂલાત બરાએ મક્કા-મુકર્રમા

યહાં હર નેકી કા સવાબ એક લાખ કે બરાબર હૈ. ઇસલિયે દર્જે જૈલ (નીચે લિખે) નેકી કે કામ કરેં ઔર હર નેક અમલ પર એક લાખ કા સવાબ પાએં.

- નફિલ તવાફ કસરત સે (બહોત ઝિયાદા) કરના, ઔર કભી કભી નફિલ ઉમરહ ભી કરતી રહેં.
- "અસ્તગફિરુલ્લાહ" ઔર દુરૂદ શરીફ કી ઝિયાદા સે ઝિયાદા તસ્બીહાત પઞહના.
- "સુબ્હાનલ્લાહ", "અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ", "અલ્લાહુ અક્બર", "લા ઇલાહ-ઇલ્લાલ્લાહ" ઔર "સુબ્હાનલ્લાહિ વ બિહમ્દિહી સુબ્હાનલ્લાહિલ અઝીમ" કી તસ્બીહાત પઞહના ઔર તીસરે કલિમે કી

તસ્બીહ પણહના. અગર હો સકે તો હર નમાઝ કે બાદ ઈન સબ કી એક એક તસ્બીહ ૧૦૦ દાને વાલી પણહ લિયા કરે, કે યે તસ્બીહાત બળે અજરો સવાબ કા બાઈસ (ઝરયા) હૈ. યહાં હર તસ્બીહ પર એક લાખ તસ્બીહ કા સવાબ હૈ, ઘર જા કર યે સવાબ કહાં મિલેગા?

- ચલતે ફિરતે, ઉઠતે બૈઠતે ઔર લેટે હુવે “લા ઘલા-હ ઘલ્લલાહ” કસરત સે (બહોત ઝિયાદા) પણહતી રેહના. યે કલિમા બહોત મુબારક હૈ ઔર બહોત ઝિયાદા કુર્બ-ખુદાવંદી કા બાઈસ (અલ્લાહ કી નઝદીકી પાની કા ઝરયા) હૈ.
- કુઆને કરીમ કી તિલાવત કરના, અગર હો સકે તો એક કલામે-પાક ખત્મ કરના. ઔર “મુનાજાતે મકબૂલ” (દુઆ કી કિતાબ) કી અરબી યા ઉર્દૂ કી એક એક મંઝિલ રોઝાના પણહના.
- ઈશરાક, ચાશત, અવ્વાબીન, તહજ્જુદ,

- ਕਯਾਮੁਲ੍ਵੈਲ, ਸੁਨਨੇ ਯਵਾਲ, ਤਹਿਯਤੁਲ-ਮਸ਼ਿਦ, ਤਹਿਯਤੁਲ- ਵੁਝ, ਸਲਾਤੁਤੌਯਾ ਔਰ ਸਲਾਤੁਤਸ਼ੀਹ ਕਾ ਅਏਤਿਮਾਮ (ਪਾਭੰਟੀ) ਕਰਨਾ.
- ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਕਤ ਮਸ਼ਿਦ-ਹਰਾਮ ਮੇਂ ਗੁਜ਼ਾਰੇਂ, ਲੇਕਿਨ ਯਾਦੇ ਈਲਾਹੀ ਮੇਂ ਮਸ਼ਗੂਲ (ਲਗੇ) ਰਹੇਂ. ਔਰ ਹਰਮ-ਸ਼ਰੀਫ਼ ਮੇਂ ਆਤੇ ਵਕਤ ਅਏਅਤਿਕਾਫ਼ ਕੀ ਨਿਯਤ ਕਰਨਾ ਔਰ ਦੁਨਿਆ ਕੀ ਭਾਸ਼ੀਂ ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ (ਭਯਨਾ).
 - ਸਦਕਾ ਭੈਰਾਤ ਕਰਤੀ ਰੇਹਨਾ ਔਰ ਐਕ ਦੂਸਰੇ ਕੀ ਖ਼ਿਦਮਤ ਭਯਾ ਲਾਨਾ (ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ). ਔਰ ਦੂਸਰੀਂ ਸੇ ਜੋ ਤਕਾਵੀਫ਼ ਪਹੁੰਚੇਂ ਉਨ੍ਹੇਂ ਭਦਾਸ਼ਤ ਕਰਤੇ ਰੇਹਨਾ ਔਰ ਹਰ ਫ਼ਾਲ ਮੇਂ ਅਲ੍ਵਾਹ ਤਅਾਲਾ ਕੀ ਰਜ਼ਾ ਕੀ ਤਾਲਿਭ ਰੇਹਨਾ (ਅਲ੍ਵਾਹ ਕੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਯਾਹਨਾ).
 - ਯਹਾਂ ਹਰ ਨੇਕੀ ਕਾ ਸਵਾਭ ਐਕ ਲਾਭ ਕੇ ਭਰਾਭਰ ਹੈ ਔਰ ਗੁਨਾਹ ਕਾ ਵਭਾਲ ਭੀ ਭਫ਼ੀਤ ਸਮਤ ਹੈ. ਈਸਲਿਯੇ ਫ਼ਿਸਕੋ ਫ਼ੁਜ਼ੂਰ (ਗੁਨਾਹ), ਗੰਢੀ ਭਾਤੇਂ, ਲਭਾਓ ਯਗਭਾ, ਗੀਭਤ (ਕਿਸੀ ਕੀ ਪੀਠ ਪੀਓ ਭੁਰਾਓ), ਫ਼ੁਜ਼ੂਲ ਭਾਤੀਂ ਔਰ ਫ਼ੁਜ਼ੂਲ ਮਜ਼ਲਿਸੀਂ ਸੇ

ઈજતિનાબ કરેં (બચેં). ઔર વહાં કે એહતિરામ (અદબ, બળાઈ) કે ખિલાફ કોઈ બાત ન કરેં.

- મક્કા મુકર્રમા કે લોગોં કી બુરાઈ ન કરેં, ઉનકી સખ્તી અલ્લાહ તઆલા કે લિયે બદાઈશત કરેં ઔર અપની બુરાઈયોં પર નઝર રખેં ઔર ઉનકી ખૂબિયોં કો યાદ રખેં.
- ખવાતીન ખિલા-ઝરૂરત બાઝારોં મેં ન ઘૂમેં ઔર અપના કીમતી વક્ત ઝાએઅ (બરબાદ) ન કરેં. ઝરૂરત કે તહત જાના પળે તો મુકમ્મલ પદે કે સાથ જાએં ઔર જલ્દ વાપસ આને કી ફિક્ક કરેં.

યહાં દુઆએં ફુબૂલ હોતી હેં

મક્કા મુઅઝઝમા મેં યૂં તો હર જગહ દુઆ ફુબૂલ હોતી હૈ મગર મુન્દર્જએ ઝૈલ મકામાત (નીચે લિખી હુઈ જગહોં) પર દુઆ ઝિયાદા ફુબૂલ હોતી હૈ. ઈસલિયે ઉન મકામાત પર દુઆ માંગને કા ખાસ ખયાલ રખેં. લેકિન ન તો અઝખુદ (ખુદ સે) મદોં કે હુજૂમ (ભીળ) મેં દાખિલ હોં ઔર ન કિસી દૂસરે કો તકલીફ દેં.

- ખાનએ-કઅબા પર પેહલી નઝર પળતે વક્ત.
- તવાફ કરતે હુવે.
- “હજરે-અસ્વદ” કે સામને ઔર “મુસ્તઝમ” પર.
- “હતીમ” મેં, “રુકને યમાની” પર ઔર “મકામે-ઈમ્રાહીમ” કે પાસ.
- “ઝમઝમ” કે કુંવેં પર.
- “સફા” પર, દરમિયાન (બીચ) મેં જહાં મદ દૌળતે હેં, ઔર “મરવા” પર.
- “મિના” મેં, “મસ્જિદે-ખૈફ” મેં જહાં ૭૦ અંબિયા અલૈહિમુસ્સલામ મદફૂન (દફનાએ ગએ) હેં.
- “મુઝદલિફા” મેં, “મસ્જિદે મશઅરુલ-હરામ” કે પાસ.

ચંદ ઝિયારાત (કુછ જગહેં દેખના)

મક્કા મુઅઝઝમા મેં બહોત-સે મકામાત (જગહેં) ઐસે હેં જિનસે આંહઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી સીરત (કિરદાર) કે અહમ

વાકિઆત વાખસ્તા (જુળે) હૈં. ઉન' મકામાત કી ઝિયારત હજ વ ઉમરહ કા હિસ્સા તો નહીં હૈ લેકિન વહાં જાકર સીરત કે વો વાકિઆત યાદ કરને સે ઈમાન તાઝા હોતા હૈ. ઈસલિયે અગર મક્કા મુકર્રમા મેં રેહતે હુવે બઆસાની મૌકા મિલે ઔર હિમ્મત વ તાકત ભી હો તો ઉન મકામાત પર જાના ઔર ઝિયારત કરના અચ્છા હૈ. ઔર ઉન મકામાત પર અલ્લાહ તઆલા કી રહમત સે કુબૂલિયતે-દુઆ (દુઆ કુબૂલ હોને) કી ભી ઉમ્મીદ હૈ, લેકિન ઝરૂરી હરગિઝ નહીં હૈ. અગર કોઈ ખાતૂન (ઔરત) બિલ્કુલ ન જાએ તો ઉસકે હજ યા ઉમરહ મેં કુછ ખલલ નહીં આતા. બલ્કે ઝિયાદા ફિઝ હરમ-શરીફ કી હાઝરી કી હોની ચાહિયે, ક્યુંકે અસલ ઝિયારતગાહ (દેખને, જાને કી જગહ) વહી હૈ.

- ગારે સૌર: જહાં હિજરત કે વક્ત રસૂલે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ત્રીન દિન ક્યામ-પઝીર હુવે (ઠેહરે) થે.
- ગારે હિરા: જહાં કુઆને કરીમ કી પેહલી આયત

ઉતરી થી.

- **મસ્જિદુલ જિન્ન:** જહાં આંહઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને જિન્નાત કો તબ્લીગ ફરમાઈ થી.
- **મસ્જિદુર્રાયહ:** જહાં હુઝૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને ફત્હે-મક્કા (મક્કા જીતને) કે દિન ઝંડા ગાળા થા.
- **મસ્જિદે ખિલાલ:** યે જબલે અબૂ કુબૈસ કે ઊપર હે. વહાં એક કૌલ કે મુતાબિક ચાંદ કે દો ટુકળે કરને કા મો'જિઝા (નબિયોં કા એસા કામ જો દૂસરે ન કર સકેં) હુવા થા.
- **મૌલદુન્નબી:** મુહલ્લા મૌલદુન્નબી મેં હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે પૈદા હોને કી જગહ હે.
- **ઘેતે ખદીજા રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હા:** જહાં હુઝૂરે અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને કાફી વક્ત ગુઝારા.
- **જન્નતુલ મઅલા:** મક્કા મુકર્રમા કાકબ્રસ્તાન.

હજ કા તરીકા

હજ કે પાંચ દિન ઔર
આદાબ વ અહકામ (ઉસૂલ ઔર હુકમ)

૮ જિલ્હજા - હજ કા પેહલા દિન

હજ કા એહરામ

૮ જિલ્હજા સે ૧૨ જિલ્હજા કે અધ્યામ (દિન) હજ કે દિન કેહલાતે હૈં. યહી દિન ઇસ સારે સફર કા હાસિલ હૈં ઔર ઇન્હી દિનોં મેં ઇસ્લામ કા અહમ રુક્ન (હિસ્સા) “હજ” અદા હોતા હૈ. ૭ જિલ્હજા કો મગરિબ કે બાદ ૮ જિલ્હજા કી રાત શુરૂ હો જાએગી, રાત હી કો મિના કે લિયે જાને કી સબ તૈયારી મુકમ્મલ કરલેં ઔર યે કામ કરેં :

- અગર આપકા એહરામ પેહલે સે બંધા હુવા હૈ, મસલન હજ્જે-કિરાન યા હજ્જે-ઈફરાદ કા એહરામ બાંધા હુવા હૈ તો વહી કાફી હૈ. ઔર અગર આપ હજ્જે-તમતુઅ કર રહી હૈં જિસમેં આપને ઉમરહ કરકે એહરામ ખોલ દિયા થા યા આપ મક્કા મુકર્રમા કી રેહની વાલી હૈં તો આપ સિર્ફ હજ કા એહરામ બાંધેંગી.

- જબ એહરામ કા ઈરાદા હો તો સુન્નત કે

મુતાબિક ગુસ્લ કરલેં (નહા લેં) ખ્વાહ માહવારી (ચાહે મહીને કા ખૂન) આ રહી હો, કયુંકે યે નહાના સફાઈ કે વાસ્તે હૈ. (ઉમ્દહ) ઔર નાખુન કતર લેં, બગલ ઔર ઝેરે-નાફ (શર્મગાહ કે પાસ કે) બાલ સાફ કરકે સાફ હો જાએ. અગર કોઈ ગુસ્લ ન કરના ચાહે તો વુઝૂ કરના ભી કાફી હૈ.

- મકરૂહ વક્ત ન હો ઔર હૈઝ વ નિફાસ (મહીને યા બર્યા પૈદા હોને કા ખૂન આને) કી હાલત ભી ન હો તો ખવાતીન એહરામ બાંધને કી નિય્યત સે ઘર મેં દો રક્અત નફિલ અદા કરેં ઔર ઘર હી મેં હજ કા એહરામ બાંધ લેં. ઔર અગર મકરૂહ વક્ત હો યા માહવારી આ રહી હો તો નફિલ ન પળહેં, સિર્ફ વુઝૂ યા ગુસ્લ કરકે (નહા કર) એહરામ બાંધ લેં.

એહરામ કા તરીકા

અગર હજ્જે-ફર્ઝ હૈ તો બવક્તે એહરામ હજ્જે-ફર્ઝ કી નિય્યત કરેં. નફિલ હૈ તો હજ્જે-નફિલ કી નિય્યત કરેં. અગર કિસી દૂસરે કી તરફ સે હજ

करना है तो उसका नाम लें के मैं कुलां छुल्ले कुलां या अपने वालिद या वालिदा (बाप या मां) या शौहर की तरफसे हज का ओहराम बांधती हूं. नियत के अल्हाज ये हैं:

“अय अल्लाह ! मैं आपकी रजा के लिये हज की नियत करती हूं, आप इसको कुबूल कर लीजिये और मेरे लिये आसान कर दीजिये. (आमीन)”

फिर कौरन ही हज के ओहराम की नियत से तीन भरतबा आहिस्ता (धीमी) आवाज के साथ “लुब्बैक” कहें और हज के आसान होने की दुआ करें. बस ओहराम बांध गया. ओहराम की पाबंदियां उमरह के बयान में गुजर चुकी हैं, उन्हें दोबारा ताजा करलें और अच्छी तरह जहन-नशीन (याद) करलें ताके गलती न होने पाये.

मिना को रवानगी (निकलना)

अब आप हज का ओहराम बांधे हुवे मक्का मुअज्जमा से मिना को चलें. रास्ते में उतरते

ચળ્હતે, સુખ્હો શામ, નમાઝોં કે બાદ, હાજિયોં સે મુલાકાત કે વક્ત આહિસ્તા (ધીમી) આવાઝ સે લખ્બૈક કર્હે. ઔર એક મરતબા દુરુદ શરીફ પળ્હે. ઔર યે દુઆ માંગના મુસ્તહબ હૈ:

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ رِضَاکَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُبِکَ
مِنْ سَخَطِکَ وَالنَّارِ.

અલ્લાહુમ-મ ઇન્ની અસ્અલુ-ક રિઝા-ક વલ જન્ન-ત વ અઊઊ ઊ-ક મિન સ-ખતિ-ક વન્નાર તરજુમા: અય અલ્લાહ ! મૈં આપકી રઝા ઔર જન્નત માંગતી હૂં ઔર આપકી નારાઝગી ઔર દોઝખ (જહન્નમ) સે પનાહ માંગતી હૂં.

ઔર દીગર (દૂસરે) અઝકાર “સુખ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, અલ્લાહુ અક્બર, લા ઈલા-હ ઈલ્લલ્લાહ” યા જો ઝિક્ર તબીઅત મેં આએ પળ્હે. યે પાંચ દિન ઝિક્રે ઈલાહી, દુઆ ઔર ઈબાદત હી કે હૈં, લિહાઝા યે સબ કામ કરતી રહે. દુનિયા કી ફુઝૂલ બાતોં સે બચેં, ગીબત (કિસી કી પીઠ પીછે બુરાઈ) બિલ્કુલ ન કરેં, લખાઈ

ઝગળા ન કરે, ન ખાવિંદ (શૌહર) સે ઔર ન કિસી દૂસરે સે, ઇસ ગુનાહ સે બેહદ બયે. સબ્રો તહમ્મુલ સે સબ કુછ બદાશત કરલેં તાકે હજ સહીહ અદા હો જાએ.

મસ્અલા: મિના મેં પાંચ નમાઝેં, ઝુહર, અસર, મગરિબ, ઇશા ઔર ૯ ઝિલ્હજ્જા કી ફજર કી નમાઝ અદા કરના મસ્નૂન હૈ ઔર રાત કો મિના મેં રેહના સુન્નત હૈ. અગર ખવાતીન (ઔરતેં) રાત મેં મક્કા મુકર્રમા રહેં યા સીધી મક્કા મુકર્રમા સે અરફાત પહુંચ ગઈ તો મકરૂહ હૈ. ઐસા કરને સે બચના ચાહિયે. (અહકામુલ હજ બતસરૂફ)

મુઝદલિફા મેં કયામ (ઠહેરના)

આજ કલ હાજિયોં કી કસરત (ઝિયાદતી) કી વજહ સે બેમે (તમ્બૂ) મુઝદલિફા કી હુદૂદ (હદોં) મેં ભી લગાએ જાતે હૈં ઔર કાફી હુજ્જાજ (હાજી) બજાએ મિના કે મુઝદલિફા મેં કયામ કરતે (ઠહેરતે) હૈં. તો મજબૂરી મેં ઇસકી ગુંજાઈશ હૈ, ગો યે સુન્નત કે ખિલાફ હૈ લેકિન ઇસમેં કોઈ જઝા

वाजिब नहीं। और अगर कोई मजकूर (बताई गई) पांच नमाज़ें बिना की हुई (हों) में अदा कर सके तो अच्छा है वरना मुजदलिफ़ा ही में ये नमाज़ें अदा कर लें। (इतबा)

८ ग़िल्लज़ा - हज का दूसरा दिन

अरफ़ात को रवानगी

(अरफ़ात के लिये निकलना)

- इज़र की नमाज़ बिना में पण्डें। तकबीरे-तशरीक (अल्लाहु अक़्बर, अल्लाहु अक़्बरु ला ईला-इल्लल्लाहु वल्लाहु अक़्बर, अल्लाहु अक़्बरु वलिल्लाहिल इम्द) कहें और आहिस्ता (धीमी आवाज़) से “लब्बैक” कहें और नाश्ते वगैरा से इरिग़ छोड़कर अरफ़ात जाने की तैयारी करें। और आहिस्ता आवाज़ से लब्बैक केहती हुई ज़वाल से पेहले अरफ़ात पहुँच जायें। वुज़ू करलें, गुस्ल कर लेना (नहाना) अज़ल है बशर्त ये के पर्टे के साथ नहाने का इन्तिज़ाम हो।

- વુકૂફ-અરફાત (અરફાત મેં ઠહેરને) કા વક્ત ઝવાલ કે બાદ સે સુબહે સાદિક તક હૈ. લિહાઝા ખાને વગૈરા સે જલ્દ ફારિગ હો લેં ઔર ઝવાલ હોતે હી વુકૂફ શુરુ કરદે. યાદ રહે કે યે બહોત હી ખાસ જગહ ઔર ખાસ વક્ત હૈ. ઇસસે બેહતર વક્ત જિંદગી મેં નહીં મિલેગા, ઇસકા એક લમ્હા ભી ઝાએઝ (બરબાદ) ન હોને દેં. ગરમી હો યા સરદી સબ બદાશત કર જાએં ઔર શામ તક દુઆ વ ઇસ્તિગફાર કરને, ઇલ્લાહ વ ઝારી (રોને ધોને) ઔર ગિળગિળાને મેં ગુઝારેં. ઔર ગુરૂબે આફતાબ (સૂરજ ડૂબને) સે પેહલે મૈદાને અરફાત સે ન નિકલેં વરના દમ (કુર્બાની) વાજિબ હો જાએગા. (ગુન્યહ)
- ઝુહર કી નમાઝ અપને ખૈમે (તમ્બૂ) મેં ઝુહર કે વક્ત મેં અદા કરેં.
- ઝુહર કી નમાઝ કે બાદ જો તબીઅત ચાહે ઝિકો તિલાવત ઔર દુઆ કરેં. યહાં કે લિયે કોઈ ખાસ ઝિક મુકરર નહીં હૈ કે ઉસકે બગૈર હજ મેં ફર્ક

આએ. અગર હો સકે તો યે અમલ કરલેં:

(૧) પેહલે ત્રીન યા પાંચ યા સાત મરતબા "અલ્લહ્મુ લિલ્લાહ" કહેં, ફિર નમાઝ વાલા દુરૂદ શરીફ પઢેં. ફિર ખૂબ ગિળગિળા કર અપને તમામ ગુનાહોં સે તૌબા કરેં. ફિર ૧૧ મરતબા દિલ સે યે ઈસ્તિગ્ફાર કરેં:

اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

અસ્તગફિરુલ્લાહલ્લમી લા ઇલા-હ ઇલ્લા હુવલ
હય્યુલ કય્યૂમુ વ અતૂબુ ઇલય્હ.

(૨) ફિર ત્રીન મરતબા "લઘ્જેક" કહેં
ઔર નમાઝ વાલા દુરૂદ શરીફ ૧૦૦ મરતબા
પઢેં ઔર ઉસકે આખિર મેં કભી કભી "વ
અલય્ના મ-અહુમ" મિલા લિયા કરેં.

(૩) ફિર ૧૦૦ મરતબા

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

“લા ઘલા-હ ઘલ્લલાહુ વહ્દહૂ લા શરી-ક લહૂ લહુલ મુલ્કુ વ લહુલ હમ્દુ વહુ-વ અલા કુલ્લિ શય્ઘન કદીર” પળહે.

(૪) ફિર ૧૦૦ મરતબા “કુલ હુવલ્લાહુ અહદ” કી સૂરત પળહે ઔર દરમિયાન મેં આહિસ્તા (બીચ મેં ધીમી) આવાઝ સે “લઘ્લૈક” કેહતી રહે, ઔર કુછ કુછ વકફે (ટાઈમ) સે જો દિલ મેં આએ દુઆ કરતી રહેં યા “મુનાજાતે મકબૂલ” (દુઆ કી કિતાબ) કા ઉર્દૂ તરજુમા સમઝ સમઝ કર માંગતી રહેં. (“દુઆએ અરફાત” અલગ રિસાલે કી શકલ મેં લિખી ગઈ હે, અગર વો મિલ જાએ તો ઉસકે મુતાબિક દુઆએ માંગ લેં. યે રિસાલા મક્તબએ દારુલ ઉલૂમ કરાચી ૧૪ ઔર દીગર દીની કુતુબખાનોં સે મિલ સકતા હે.)

ઔર યે સારા વક્ત પૂરી તવજ્જુહ ઔર ધ્યાન સે યાદે-ઈલાહી (અલ્લાહ કો યાદ કરને) મેં ઔર અપને ઔર જુમલા મુતઅલ્લિકીન (તઅલ્લુક

वालों) के लिये दुआओं मांगने में गुज़ारें। अगर नाथीज़ (किताब लिखने वाले) को भी अपनी दुआओं में शामिल कर लें तो अहसान होगा।

(५) और ये दुआ यहाँ और आर्धन्दा (बाद में) हर जगह मांग लिया करें के:

“अय अल्लाह ! यहाँ पर आज तक जितनी दुआओं आपके अंबियाओ किराम अलैहिमुस्सलाम ने और सरकारे हो आलम सल्लल्लाहु अलैहि वसल्लम और आपके भक्तबूल बंदों ने मांगी या बतलाई हैं और वो मेरे हक में मुनासिब भी हैं, कुबूल इरमा लीजिये. (आमीन)”

ईसी तरह गुरुबे-आस्ताब (सूरज डूबने) तक भुशूअ व भुजूअ (आजिजी) के साथ दुआ में लगी रहें. दुनिया की और गुनाह की बातों से पास तौर पर बयें और किसी से लड़ाई जगणा न करें. और गुरुबे-आस्ताब से पेहले मैदाने अरफ़ात से बाहर न निकलें. अगर निकल गई और छुट्टे

અરફાત (અરફાત કી હદો) કે અંદર વાપસ ન આઈ તો દમ (કુર્બાની) વાજિબ હો જાએગા. (ગુન્યહ)

(૬) હો સકે તો કુછ દેર કિબ્લા કી તરફ રુખ (કઅબે કી તરફ મુંહ) કરકે ખળી હોકર ખુશૂઅ ઔર ખુઝૂઅ (આજિઝી) કે સાથ “લબ્બૈક” કહેં ઔર જો દિલ ચાહે દુઆ માંગે, જબ થક જાએ તો બેઠ જાએ. તાહમ (ફિર ભી) ખળે હોકર યે વુકૂફ કરના (ઠહેરના) અફઝલ હૈ, હો જાએ તો અચ્છા હૈ વરના ઝરૂરી નહીં હૈ.

ખવાતીન કે ચંદ મસાઇલ

(ઔરતો કે કુછ મસઅલે)

- વુકૂફે-અરફાત (અરફાત મેં ઠહેરને) કે લિયે ખવાતીન કા હૈઝ વ નિફાસ (ઔરતો કા મહીને યા બચ્ચા પૈદા હોને કે બાદ કા ખૂન) ઔર જનાબત (હમબિસ્તરી) સે પાક હોના શર્ત નહીં હૈ. ઈસ હાલત મેં ભી વુકૂફ (ઠહેરના) સહીહ હો જાતા હૈ.
- અકસર ખવાતીન મૈદાને-અરફાત મેં પદા નહીં

કરતી, યે હરામ ઔર સખ્ત ગુનાહ હૈ. યે મકામ અપને ગુનાહોં કો બખ્શવાને કા હૈ, ન કે દાનિસ્તા (જાન બૂઝ કર) ગુનાહ કરકે હક તઆલા કે ગઝબ (ગુસ્સે) કો દઅવત દેના. ઈસલિયે શરઈ (શરીઅત કે મુતાબિક) પદે કા એહતિમામ (પાબંદી) કરેં.

- બાઝ ખવાતીન (કુછ ઔરતેં) બે-પદા હોતે હુવે નામેહરમ મદોં કી ઈજતિમાઈ દુઆ મેં ઉનકે સાથ મખ્લૂત હો (મિલ) જાતી હેં, યે ભી બિલ્કુલ જાઈઝ નહીં. નામેહરમ મદોં સે જુદા (અલગ) રહેં ઔર શરઈ (શરીઅત કે મુતાબિક) પદા કરેં.

મુઝદલિફા કો રવાનગી (નિકલના)

જબ અરફાત કે મૈદાન મેં આફતાબ ગુરૂબ હો (સૂરજ ડૂબ) જાએ તો યહાં મગરિબ કી નામઝ ન પળહેં, બગૈર નમાઝ પળહે અરફાત સે મુઝદલિફા રવાના હો (નિકલ) જાએ. ઔર રાસ્તે મેં ઝિકુલ્લાહ, દુરૂદ શરીફ ઔર લબ્બૈક પળહતી રહેં. ઔર ફિર મુઝદલિફા મેં પહુંચ કર યે કામ કરેં:

- મગરિબ ઔર ઇશા દોનોં નમાઝેં મિલા કર ઇશા કે વક્ત મેં અદા કરેં. તરીકા યે હૈ કે જબ ઇશા કા વક્ત હો જાએ તો પેહલે મગરિબ કે તીન ફર્ઝ અદા કરેં. સલામ ફેર કર તકબીરે-તશરીક કહેં ઔર લખ્બૈક કહેં. ઉસકે બાદ મગરિબ કી સુન્નતેં ન પળહેં બલ્કે ફૌરન ઇશા કે ફર્ઝ અદા કરેં. મુસાફિર હોં તો દો રકઅત ઔર મુકીમ (વહાં કે રેહને વાલે) હોં તો ચાર ફર્ઝ અદા કરેં. ઉસકે બાદ મગરિબ કી દો સુન્નત, ફિર ઇશા કી દો સુન્નત ઔર તીન વિત્ર પળહેં. નફિલ પળહને યા ન પળહને કા ઇખ્તિયાર હૈ. મગર મગરિબ ઔર ઇશા કે ફર્ઝોં કે દરમિયાન (બીચ) સુન્નત ઔર નફિલ ન પળહેં, કયુંકે યે દોનોં ફર્ઝ મિલા કર પળહને વાજિબ હૈં, ખ્વાહ બા-જમાઅત (ચાહે જમાઅત કે સાથ) પળહેં યા અલાહિદા (અલગ).
- ઉસકે બાદ ખૂબ હક તઆલા કા ઝિક્ર કરેં, તલ્બિયા (લખ્બૈક) પળહેં, તિલાવત કરેં, દુરૂદ શરીફ પળહેં, તૌબા વ ઇસ્તિગફાર કરેં ઔર ખૂબ

કસરત સે (બહોત ઝિયાદા) દુઆએં માંગેં. યે રાત બહોત મુબારક રાત હૈ. બાઝ કે નઝદીક શબે-કદ્ર સે ભી અફઝલ હૈ. ઔર કુછ દેર આરામ ભી કરલેં કે હદીસ સે સાબિત હૈ.

મુઝદલિકા સે રાત હી કો ફી આદમી (એક આદમી કે હિસાબ સે) ૭૦ કંકરિયાં છોટે યા બળે ચને કે બરાબર ચુન લેં તાકે મિના મેં મારને કે કામ આએં. ઔર યે અમલ જાઈઝ હૈ. (ગુન્યહ)

ઔર યહાં સે સિફ સાત કંકરિયાં “જમ્રતુલ અકબહ” કી રમી કે લિયે લે જાના મુસ્તહબ હૈ. (અહકામે હજ)

- જબ ફજર હો જાએ તો અંધેરે મેં ફજર કે ફર્ઝ ઔર સુન્નત અદા કરેં. ફજર કે બાદ યહાં કા વુકૂફ (ઠહેરના) જો વાજિબ હૈ, શુરૂ હોતા હૈ. અગર કોઈ શખ્સ ફજર કે બાદ એક લમ્હા ભી યહાં ઠહર જાએ તો વુકૂફ અદા હો જાતા હૈ. લિહાઝા ખવાતીન યે વુકૂફ અદા કરેં ઔર ફિર મિના તશરીફ લે જાએ.

ખવાતીન કે લિયે સહૂલત

- વુકૂફે મુઝદલિફા (મુઝદલિફા મેં ઠહેરના) વાજિબ હે, લેકિન અગર ખવાતીન બીમારી યા કમઝોરી યા લોગોં કે હુજૂમ કી કસરત (ઝિયાદા ભીળ હોને) સે સખ્ત તકલીફ પહુંચને કી બિના પર મુઝદલિફા મેં ન ઠહેરેં, રાત હી કો મુઝદલિફા સે મિના ચલી જાએં તો કુછ હરજ નહીં, જાઈઝ હે. ઔર એસા કરને સે ઉન પર કોઈ દમ (કુર્બાની) વાજિબ નહીં હોગા. ઔર અગર બિલા કિસી ઉઝર (શરઈ વજહ) કે યે વુકૂફ છોળ દિયા તો દમ વાજિબ હોગા. (હયાત વ ગુન્યહ)
- મુઝદલિફા મેં રાત ગુઝારને કે લિયે ઔર વુકૂફે-મુઝદલિફા અદા કરને કે લિયે હૈઝ વ નિફાસ ઔર જનાબત (મહીને કા ખૂન ઔર બચ્ચે કે પૈદા હોને કા ખૂન ઔર હમબિસ્તરી) સે પાક હોના શર્ત નહીં હે. ઈસ હાલત મેં ભી યે વુકૂફ અદા હો જાતા હે. (હયાત)

મિના વાપસી

આફતાબ (સૂરજ) નિકલને મેં જબ ઝરા-સી દેર રેહ જાએ તો મુઝદલિફા સે મિના ચલેં. બસ કે મુસાફિર તો બસ કે તાબેઅ (હવાલે) હૈં મગર ઈતના ખયાલ રખેં કે સુબહે-સાદિક હોને દેં. ઈસસે પેહલે મુઝદલિફા સે ન ચલેં તાકે વુફૂફે-મુઝદલિફા (મુઝદલિફા મેં ઠહેરના) અદા હો જાએ. હાં અગર ખવાતીન (ઔરતેં) બીમારી વગૈરા કે ઉઝર (વજહ) સે સુબહે-સાદિક હોને સે પેહલે પેહલે મુઝદલિફા સે મિના કો ચલી જાએં તો ઉન પર દમ (કુર્બાની) વાજિબ ન હોગા. અલ્બત્તા મદ હઝરાત પર ઈસ વુફૂફ કે તર્ક (ધૂટને) સે દમ વાજિબ હોગા. લિહાઝા વોં ખવાતીન કી મજબૂરી સે અપના વાજિબ તર્ક ન કરેં (ન છોળેં). બહરહાલ મિના પહુંચને પર આપકા કયામ (ઠહેરના) કમ અઝ કમ તીન દિન યહીં રહેગા. સિર્ફ તવાફે-ઝિયારત કે લિયે એક રોઝ મક્કા મુકર્રમા જાના હોગા. જિસકી તફ્સીલ આ રહી હૈ.

૧૦ મિલ્હજા - હજ કા તીસરા દિન

આજ કા દિન બળા મસરૂફ દિન હૈ. ઇસ દિન ખવાતીન કો બહોત સારે કામ કરને હૈં જિન્હેં તરતીબ સે યહાં લિખા જાતા હૈ. આરામ કે સાથ પૂરી તવજ્જુહ સે ઉન્હેં અંજામ દે.

જમ્રુએ-અકબા (બળે શૈતાન) કી રમી

જબ આપ મિના પહુંચ જાએ તો સબસે પેહલે જમ્રુતુલ-અકબા કો સાત કંકરિયાં મારે. ઔર કંકરિયાં મારને કા તરીકા યે હૈ કે જમ્રુતુલ-અકબા સે કમ અઝ કમ પાંચ હાથ કે ફાસ્લે પર ખળી હો, ઇસસે ઝિયાદા ફાસ્લા હો તો ભી કુછ હરજ નહીં. ફિર આહિસ્તા (ધીમી) આવાઝ સે " બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અફ્બર " કેહ કર દાહને (સીધે) હાથ સે જમ્રે કે સુતૂનો (કોલમો) કી જળ પર ફેંક દે. કુછ ઊપર ભી લગ જાએ તો કુછ હરજ નહીં, તાહમ (ફિર ભી) ઉસકે ઇહાતે (એરિયે) મેં કંકરી ગિરના ઝરૂરી હૈ. ઇસ તરહ હર કંકરી કે સાથ આહિસ્તા

(ધીમી) આવાઝ સે “બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અફ્ઝર” કેહતી રહે. ઈસ તરહ અલગ અલગ સાત કંકરિયાં ફેકે. અગર યે દુઆ યાદ હો તો પળ લે, વરના ઝરૂરી નહીં હે.

رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَرِضًى لِلرَّحْمَنِ. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ
حَجًّا مَّبْرُورًا وَسَعْيًا مَّشْكُورًا وَذَنْبًا مَّغْفُورًا.

રગ્મલ લિશશય્તાનિ વ રિઝલ લિર્હમાન.
અલ્લાહુમ્મજ્અલ્લુ હજ્મ મબરૂરં વ સઅયમ
મશ્કૂરં વ ઝમ્મમ મગફૂરા.

તરજુમા: યે કંકરી શૈતાન કો ઝલીલ કરને
ઔર ખુદાએ પાક કો રાઝી કરને કે લિયે મારતી હું.
અય અલ્લાહ ! મેરે હજ કો કુબૂલ ફરમા, મેરી
કોશિશ કો મકબૂલ બના ઔર ગુનાહો કો મુઆફ
ફરમા.

જમ્મતુલ-અકબા કો કંકરી મારતે હી
“લબ્બૈક” કેહના બંદ કરદે. ઔર આજ કી તારીખ
મેં કંકરી મારને કે બાદ દુઆ કે લિયે ઠહેરના સુન્નત

નહીં હે. રમી કે બાદ અપની કયામગાહ (ઠહેરને કી જગહ) પર ચલી જાએ.

આને વાલે દિનોં કી કંકરિયાં મારને કા તરીકા ભી યહી હે જો લિખા ગયા, લિહાઝા ઇસકો યાદ રખે.

રમી કે ઔકાત

- આજ કી કંકરી મારને કા મસ્નૂન વક્ત તુલૂએ-આફતાબ સે ઝવાલે આફતાબ તક હે.
- ઔર ઝવાલે આફતાબ સે ગુરૂબે આફતાબ તક રમી કા વક્ત બિલા કરાહત જાઈઝ હે.
- ઔર ગુરૂબે આફતાબ સે સુબ્સે સાદિક તક રમી કા વક્ત મકરૂહ હે. મગર ખવાતીન કે લિયે મકરૂહ નહીં. (ઝુબ્હ બતસરૂફ)
- ઔર નીઝ ૧૦ તારીખ મેં સુબ્હે સાદિક સે તુલૂએ આફતાબ તક કા વક્ત ભી જાઈઝ હે. ઔર ઇસ વક્ત મેં કંકરી મારના ભી બિલા-શુબહ (બેશક) જાઈઝ હે.

ચૂંકે આજ કલ હુજૂમ (ભીળ) બહોત

ઝિયાદા હોતા હૈ ઓર હુજૂમ કે અંદર રમી કરને મેં જાન જાને યા સખ્ત તકલીફ પહુંચને કા કવી અંદેશા (ખતરા) હોતા હૈ. ઈસલિયે ખવાતીન ગુરૂબે-આફતાબ (સૂરજ ડૂબને) સે તકરીબન એક ઘંટા પેહલે કંકરી મારને કે લિયે જાએ, ઉમૂમન (આમ તૌર પર) ઈસ વક્ત હુજૂમ નિકલ જાતા હૈ. ફિર અગર હુજૂમ ઝિયાદા ન હો તો ઉસી વક્ત કંકરી માર લેં. ઓર અગર ઈસ વક્ત ભી હુજૂમ ઝિયાદા હો તો કુછ દેર ઈન્તિઝાર કરલેં. મગરિબ કી નમાઝ પઞહ લેં ઓર કંકરી માર લેં. યા રાત કે કિસી હિસ્સે મેં કંકરી માર લેં કયુંકે રાત મેં ખવાતીન કે લિયે કંકરી મારના મકરૂહ નહીં હૈ.

બહરહાલ કંકરી મારને કે યે ચાર ઓકાત હેં. ઈનમેં સે જિસ વક્ત મેં સહૂલત હો, કંકરી માર લેની ચાહિયે. અવ્વલ વક્ત હી મેં કંકરી મારને કી ફિક કરના ખ્વાહ જાન ચલી જાએ, મુનાસિબ નહીં. હક તઆલા કી અતા-કર્દહ (દી હુઈ) સહૂલત ઓર રુખ્સત (છૂટ) પર ભી ખુશ-દિલી સે અમલ કરના ચાહિયે.

ખવાતીન ખુદ રમી કરે

આજ કલ અકસર ખવાતીન (બહોત-સી ઔરતો) ખુદ જા કર રમી નહીં કરતી, ઉનકે મેહરમ મદ ઉનકી તરફ સે કંકરિયાં માર આતે હૈં. જબકે બગૈર ઉઝરે-શરઈ (શરઈ વજહ કે બગૈર) કિસી દૂસરે કે ઝરયે રમી કરાના જાઈઝ નહીં હૈ, ઇસસે દમ (કુર્બાની) વાજિબ હો જાતા હૈ. ઇસલિયે ખવાતીન યે ગલતી ન કરે, ઔર બિલા ઉઝરે શરઈ અપના વાજિબ તર્ક કરકે (છોળ કર) ગુનાહગાર ન હો. હાં ઉઝરે- શરઈ મેં કિસી દૂસરે કો હુકમ દેકર ઔર અપના નાઈબ બના કર રમી કરાના જાઈઝ હૈ. ઔર ઉઝરે- શરઈ યે હૈ કે :

(૧) ખવાતીન ઇસ કદર બીમાર યા કમઝોર હો જિસકી વજહ સે વો ખળે હોકર નમાઝ ન પઞહ સકતી હો.

(૨) યા જમરાત તક સવારી પર સવાર હોકર જાને મેં ભી સપ્ત તકલીફ યા મર્ઝ બળહ જાને કા અંદેશા (ખતરા) હો.

(૩) યા પૈદલ ચલને પર કુદરત (તાકત) ન હો ઔર સવારી મિલતી ન હો. તો ઐસી ખવાતીન શરઈ લિહાજ સે મઅજૂર હૈં, વો કિસી દૂસરે શખ્સ કો ખ્વાહ વો મર્દ હો યા ઔરત ઔર મર્દ ખ્વાહ મેહરમ હો યા નામેહરમ, ઉસકો હુકમ દેકર ઔર અપના નાઈબ બના કર ઉસકે ઝરયે રમી કરા સકતી હૈં.

- ખવાતીન કો દોબારા તાકીદ કી જાતી હૈ કે વો મઝકૂરા (બતાએ ગએ) મસ્અલે કો અચ્છી તરહ યાદ રખ્ખે ઔર ઈસકે મુતાબિક અમલ કરે. બહોત-સે મર્દ શરઈ-ઉઝર કે બગૈર ખવાતીન કી કંકરિયાં ઉનકી ઈજાઝત સે ખુદ માર આતે હૈં. યે જાઈઝ નહીં, ઈસ તરહ ખવાતીન કી રમી અદા નહીં હોતી ઔર ઉન પર દમ વાજિબ હો જાતા હૈ.
- ઈસી તરહ જો ખવાતીન ખુદ જા કર કંકરિયાં મારને સે મઅજૂર હોં તો ઉનકા કિસી દૂસરે સે અપની રમી કરાને કે મુઅતબર (ભરોસે વાલા) હોને કે લિયે ઝરૂરી હૈ કે વો ખુદ કિસી દૂસરે કો

અપની કંકરિયાં મારને કા હુકમ દે. અગર ઉનકે હુકમ કે બગૈર કિસી હમરાહી (સાથી) ને ઉનકી તરફ સે કંકરિયાં મારીં તો વો મુઅતબર ન હોંગી ઔર દમ (કુબાની) વાજિબ હો જાએગા.

(ઝુબ્દહ બતસરુફ)

તમામ દિનોં કી કંકરિયાં મારને કે લિયે હેઝ વ નિફાસ ઔર જનાબત (મહીને કે ઔર બચ્ચા પૈદા હોને કે ખૂન ઔર હમબિસ્તરી કી નાપાકી) સે પાક હોના શર્ત નહીં હૈ. ઈસ હાલત મેં ભી રમી કરના જાઈઝ હૈ. (હયાત)

કુબાની

જમ્મતુલ-અકબા કો કંકરિયાં મારને કે બાદ કુબાની કરની હૈ. લેકિન પેહલે યે દેખ લેં કે આપને કૌનસા હજ કિયા હૈ. અગર આપને હજ્જે-તમતુઅ યા હજ્જે-કિરાન કિયા હૈ તો હજ કી કુબાની કરના વાજિબ હૈ. ઔર અગર હજ્જે-ઈફરાદ કિયા હૈ તો હજ કી કુબાની વાજિબ નહીં, મુસ્તહબ હૈ.

• કુબાની આજ ૧૦ તારીખ મેં કરના ઝરૂરી નહીં

- હે. ઇસકે લિયે ત્રીન દિન મુકરર હૈં ૧૦, ૧૧, ૧૨ ઝિલ્હજ્જા કે આફતાબ ગુરૂબ હોને (સૂરજ ડૂબને) તક રાત મેં ઔર દિન મેં યાહેં કુર્બાની કર સકતે હૈં
- ઉમૂમન (આમ તૌર પર) ૧૧ તારીખ કો સુબહ કે વક્ત કુર્બાની કરના બહોત આસાન હોતા હૈ, લિહાઝા ઇસ આસાની પર અમલ ક્રિયા જા સકતા હૈ. બિલા-ઝરૂરત અપને આપકો મશક્કત (તકલીફ) મેં ડાલને કી ઝરૂરત નહીં.

લેકિન જિન ખવાતીન (ઔરતો) પર હજ કી કુર્બાની વાજિબ હૈ વો સર કે બાલ ઔર નાખુન વગૈરા કુર્બાની કે બાદ હી કતર સકેંગી. અગર ઉન્હોંને કુર્બાની સે પેહલે સર કે બાલ કતર લિયે તો ઉન પર દમ વાજિબ હો જાએગા, ઇસલિયે વો એહતિયાત સે કામ લે. હાં અગર હજ્જે-ઈફરાદ કરને વાલી ખાતૂન કુર્બાની સે પેહલે સર કે બાલ ઔર નાખુન વગૈરા કતર લે તો ઉસ પર દમ વાજિબ નહોગા. કયુંકે ઉસ પર હજ કી કુર્બાની મુસ્તહબ હૈ, વાજિબ નહીં હૈ.

- ખવાતીન કુર્બાની કરના જાનતી હોં તો ખુદ અપને હાથ સે કુર્બાની કરના અફઝલ હે. વરના અપને કિસી કાબિલે-એઅતિમાદ (ભરોસેમંદ) શખ્સ કે ઝરયે કુર્બાની કરવાના ભી જાઈઝ હે. ઇસલિયે ખવાતીન ખુદ કુર્બાની કરેં યા કિસી કાબિલ-એઅતિમાદ શખ્સ કે ઝરયે કરાએં. લેકિન બેંક વગેરા કે ઝરયે કુર્બાની કરાને સે ઇજતિનાબ કરેં (બચેં). ઔર કુર્બાની હેઝ વ નિકાસ ઔર જનાબત (મહીને કે ઔર બચ્યા પૈદા હોને ખૂન ઔર હમબિસ્તરી કી નાપાકી) કી હાલત મેં કરના ઔર કરાના સબ દુરુસ્ત હે.
 - કુર્બાની કા જાનવર અચ્છી તરહ દેખ ભાલ કર સહીહ સાલિમ (પૂરા), બે-ઐબ ઔર પૂરી ઉમ્મ કા ખરીદના ચાહિયે તાકે કુર્બાની સહીહ અદા હો. (મુલખ્ખસ મુઅલ્લિમુલ હુજ્જાજ)
- જો ખવાતીન મુસાફિર હોં ઉન પર બકઈદ કી માલ વાલી કુર્બાની વાજિબ નહીં. ઔર જો ખવાતીન મુકીમ (વહાં રેહને વાલી ઔરતેં) હોં

ઔર સાહિબે-નિસાબ હોં ઉન પર બકઈદ કી માલ વાલી કુર્બાની ભી વાજિબ હૈ. ફિર ઉન્હેં ઈખ્તિયાર હૈ ખ્વાહ વો યે કુર્બાની મિના મેં કર લેં યા અપને વતન મેં કરા લેં. લેકિન માલ વાલી કુર્બાની હજ વાલી કુર્બાની સે અલગ વાજિબ હૈ.

(મુઅલિમુલ હુજ્જાહ ખતસરુફે કસીર)

હજ કી કુર્બાની મક્કા મુકર્રમા મેં

હજ કી કુર્બાની મિના મેં કરના સુન્નત હૈ. (હયાત) લેકિન અગર કુર્બાની કી જગહ બહોત દૂર હો યા કોઈ ઔર ઉઝર (શરઈ વજહ) હો જિસકી વજહ સે મક્કા મુકર્રમા મેં કુર્બાની કર લી જાએ તો ઈસકી ગુંજાઈશ હૈ.

કસર (બાલ કતરના)

ખવાતીન કુર્બાની સે ફારિગ હોકર તમામ સર કે બાલ ઉંગલી કે એક પોરે સે કુછ ઝિયાદા ખુદ કતર લેં યા કતરવા લેં. અગર ચૌથાઈ (૧/૪) સર કે બાલ ભી એક પોરે કે બરાબર કતર લિયે તો ભી એહરામ સે નિકલને કે લિયે કાફી હૈ. વાઝેહ રહે કે

સર કે બાલ કતરને સે પેહલે નાખુન કાટના યા જિસ્મ કે કિસી ઔર હિસ્સે કે બાલ તરાશના (કાટના) જાઈઝ નહીં. લેકિન ગલતી સે એસા કર લિયા તો જઝા વાજિબ હોગી. (મુઅલ્લિમુલ હુજ્જાજ)

- હેઝ વ નિફાસ ઔર જનાબત કી હાલત મેં ભી સર કે બાલ કતરના યા કતરવાના જાઈઝ હૈ.
- સર કે બાલ કતરવાના આજ ઝરૂરી નહીં, ૧૨ ઝિલ્હજ્જા કે આફતાબ ગુરૂબ હોને (સૂરજ ડૂબને) તક યે કામ હો સકતા હૈ. લેકિન જબ તક ખવાતીન બાલ નહીં કતરવાએંગી એહરામ હી મેં રહેંગી, ખ્વાહ કિતની હી મુદત ગુઝર જાએ. ઔર જબ બાલ કતરવા લેંગી તો એહરામ કી પાબંદિયાં ખત્મ હો જાએંગી. ચેહરે કો ઢાંપના, કપળા લગાના, ખુશ્બૂ લગાના, નાખુન ઔર બાલ કાટના સબ હલાલ હો જાએગા. અલ્બત્તા ખાવિંદ સે સોહબત (શૌહર સે હમખિસ્તરી) કરના, બોસો-કિનાર કરના (ચૂમના) યે તવાફે ઝિયારત કરને તક હલાલ ન હોગા.

- ખવાતીન કો હજ મેં સર કે બાલ કતરના યા કતરવાના મિના મેં સુન્નત હૈ, ઔર હરમ મેં હર જગહ જાઈઝ હૈ. અલ્બત્તા હુદૂદે-હરમ (હરમ કી હદો) સે બાહર જા કર બાલ કતરવાએં તો દમ લાઝિમ (કુર્બાની વાજિબ) હો જાએગા.

ખવાતીન કો સર કે બાલ મુંડવાના હરામ હૈ. ઉન્હેં સિર્ફ સર કે બાલ કતરવાને કા હુકમ હૈ, જિસ કી તફ્સીલ ઊપર ગુઝર ચુકી હૈ. (ઝુબ્દહ બતસરુફ)

અહમ હિદાયત

જમ્નતુલ-અકબા કો કંકરી મારના, ફિર કુર્બાની કરના, ફિર સર કે બાલ કતરના, યે તીનોં અમલ વાજિબ હૈ. ઔર જિસ તરતીબ સે ઇનકો લિખા ગયા હૈ ઇસી તરતીબ સે ઇનકો અદા કરના ભી વાજિબ હૈ. અગર ઇનમેં સે કોઈ અમલ છૂટ જાએ યા ઇનકી મઝકૂરા (બતાઈ ગઈ) તરતીબ બદલ જાએ તો આમ તૌર પર એક દમ (કુર્બાની) વાજિબ હોગા. ઔર બાઝ સૂરતોં મેં એક સે ઝિયાદા દમ ભી વાજિબ હોંગે. ઇસલિયે ખવાતીન ઇન

તીનોં અફઆલ (કામોં) કો તરતીબ સે અંજામ દેને કી ફિક કરેં. અગર ગલતી હો જાએ તો મુઅતબર ઉલમા (ભરોસે કે આલિમોં) ઔર અહલે ફતવા સે રુજૂઅ કરેં (મુફતિયોં સે પૂછેં).

તવાફે-ઝિયારત

- આજ કી તારીખ યાની ૧૦ ઝિલ્હજ્જા કા સબસે અહમ કામ તવાફે-ઝિયારત હૈ. રમી, કુર્બાની ઔર સર કે બાલ કતરને કે બાદ તવાફે-ઝિયારત કરના સુન્નત હૈ. અગર તવાફે-ઝિયારત ઈનસે પેહલે ક્રિયા જાએ તબ ભી ફર્જ અદા હો જાએગા.
- તવાફે-ઝિયારત કા વક્ત ૧૦ ઝિલ્હજ્જા સે ૧૨ ઝિલ્હજ્જા કે આફતાબ ગુરૂબ હોને (સૂરજ ડૂબને) તક હૈ. ઔર ઈન તીન તારીખોં મેં તીન દિન મેં, રાત કો યા દિન મેં જબ ચાહેં મક્કા મુઅઝ્ઝમા જા કર તવાફે-ઝિયારત કરલેં. ઉમૂમન પેહલે રોઝ (આમ તૌર પર પેહલે દિન) સપ્ત હુજૂમ (ભીળ) હોતા હૈ, દૂસરે યા તીસરે રોઝ ઝિયાદા હુજૂમ નહીં હોતા. ઈસલિયે દૂસરે યા તીસરે દિન યે

તવાફ કરના ચાહિયે. ઔર ઈસકે અદા કરને કા વહી તરીકા હૈ જો ઉમરહ કે બયાન મેં તવાફ કે તરીકે મેં લિખા ગયા હૈ, વહાં દેખ લેં.

- તવાફે-ઝિયારત કે બાદ મમ્નૂઆતે એહરામ (એહરામ કી હાલત મેં મના કી ગઈ ચીઝેં) સબ હલાલ હો જાતે હૈં ઔર શૌરત સે હમબિસ્તર હોના ઔર બોસો કિનાર (ચૂમના) સબ હલાલ હો જાતા હૈ
- રાત કો મિના વાપસ આ જાએં. દિન કો મક્કા મુઅઝ્ઝમા ઠહર જાએં તો મુઝાઈકા (પરવા) નહીં. અપની કયામગાહ (ઠહેરને કી જગહ) પર આ જાએં, કોઈ ચીઝ રખની હો ચા લેની હો લે લેં.
- તવાફે-ઝિયારત કે લિયે ખ્વાહ એહરામ કી હાલત મેં આએં ઔર ખ્વાહ કુર્બાની ઔર સર કે બાલ કતરવા કર આએં, દોનોં તરહ ઈખ્તિયાર હૈ. અગર એહરામ કી હાલત મેં તવાફે-ઝિયારત કરેં તો ખવાતીન તવાફ મેં રમલ ઔર ઈઝતિબાઅ નહીં કરેંગી, યે કામ મર્દ હઝરાત કે સાથ ખાસ હૈં.

ખવાતીન કે ખાસ મસાઇલ

(ઔરતો કે ખાસ મસાઇલ)

જિન ખવાતીન કો માહવારી (મહીને કા ખૂન) આ રહી હો યા વો નિફાસ (બચ્ચા પૈદા હોને કે બાદ ખૂન આને) કી હાલત મેં હોં તો વો તવાફે-ઝિયારત ઈસ હાલત મેં ન કરેં બલ્કે પાક હોને કા ઈન્તિઝાર કરેં, અગરયે ૧૨ ઝિલ્હજ્જા સે ભી ઊપર અચ્ચામ (દિન) નિકલ જાએં તબ ભી કોઈ હરજ નહીં. મઅઝૂરી હૈ, પાક હોકર, ગુસ્સ કરકે (નહા કર) તવાફ ઔર સઈ કરેં ઔર બાદ મેં તવાફે-ઝિયારત કરને સે તવાફે-ઝિયારત અદા હો જાએગા ઔર કુછ વાજિબ ન હોગા.

લેકિન જબ તક ખવાતીન હૈઝ વ નિફાસ (મહીને કે યા બચ્ચા પૈદા હોને કે ખૂન કી નાપાકી) સે પાક ન હોં તવાફે-ઝિયારત નહીં કર સકતીં, ઔર તવાફે-ઝિયારત કે બગૈર વતન વાપસ નહીં આ સકતીં. ઔર વાપસ આ ગઈ તબ ભી ઉમ્મ ભર યે ફર્જ લાઝિમ (ઝરૂરી) રહેગા, ઔર ફિર દોબારા

હાઝિર હોકર તવાફે-ઝિયારત કરના હોગા. ઇસલિયે હૈઝ વ નિફાસ સે પાક હોને કા ઇન્તિઝાર લાઝમી(ઝરૂરી) હૈ.

- યાદ રહે કે તવાફે-ઝિયારત હજ કા રુક્ન ઔર ફર્ઝ હૈ. યે કિસી હાલ ન ફૌત (ખત્મ) હોતા હૈ ઔર ન ઇસકા બદલ દેકર અદા હો સકતા હૈ, બલકે આખિર ઉમ્મ તક ઇસકી અદાઈગી (અદા કરના) ફર્ઝ રહેગી. ઔર જબ તક ઇસકી અદાઈગી ન હોગી ખાવિંદ સે સોહબત (શૌહર સે હમબિસ્તરી) ઔર બોસો કિનાર (ચૂમના) હરામ રહેગા. (ગુન્યહ)
- અગર કોઈ ખાતૂન ૧૨ ઝિલ્હજ્જા કો હૈઝ સે ઐસે વક્ત પાક હુઈ કે ગુરૂબે આફતાબ (સૂરજ ડૂબને) મેં ઇતની દેર હૈ કે ગુસ્લ કરકે (નહા કર) મસ્જિદે-હરામ મેં જા કર પૂરા તવાફે-ઝિયારત યા સિર્ફ ચાર ચક્કર કર સકતી હૈ તો ફૌરન ઐસા કરલે. અગર ઉસને ઐસા ન કિયા તો દમ (કુર્બાની) વાજિબ હોગા. ઔર અગર ઇતના

વક્ત ન હો તો કુછ વાજિબ ન હોગા. અલ્બત્તા
ઉસકે બાદ પેહલી ફુરસત મેં તવાફ કરલે.

(મુઅલ્લિમુલ હુજ્જાજ બતસરુફ)

અગર કોઈ ખાતૂન (ઔરત) અપની આદત
યા આસાર વ અલામાત (નિશાનિયો) સે જાનતી હૈ
કે અન્કરીબ હૈઝ (જલ્દ હી મહીને કા ખૂન) શુરૂ
હોને વાલા હૈ, ઔર હૈઝ આને મેં અભી ઈતના વક્ત
હૈ કે પૂરા તવાફે-ઝિયારત યા ઉસકે ચાર ફેરે કર
સકતી હૈ તો ફૌરન કરલે. અગર ઐસા ન કિયા ઔર
હૈઝ આ ગયા ઔર અથ્યામે-નહર (કુર્બાની કે દિન)
ગુઝરને કે બાદ પાક હુઈ તો દમ વાજિબ હોગા.
ઔર અગર ઈતના વક્ત ન હો કે ચાર ફેરે કર સકે
તો દમ વાજિબ ન હોગા. (મુઅલ્લિમ બતસરુફ)

હજ કી સઈ

અગર ખવાતીન હજ કી સઈ પેહલે કર ચુકી
હોં તો અબ ન કરેં વરના તવાફે-ઝિયારત સે ફારિગ
હોકર હજ કી સઈ કરેં. ઔર સઈ મેં દો સબ્જ
સુતૂનોં કે દરમિયાન (હરે રંગ કે કૉલમોં કે બીચ)

ખવાતીન ન દૌળે બલકે અપની આદત કે મુતાબિક ચલતી રહે. ઔર હજ કી સઈ કા વહી તરીકા હૈ જો ઉમરહ કે બયાન મેં લિખા ગયા હૈ, વહાં દેખ લે.

૧૧ મિલ્હજ્જા - હજ કા ચૌથા દિન

૧૧ તારીખ કો ઝવાલે આફતાબ કે બાદ તીનો જમરાત પર સાત સાત કંકરિયાં મારની હૈં ઔર હર કંકરી મારતે વક્ત યે પળહેંગે :

بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ رَضِيَ لِلَّهِ حَمْنٍ رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ

મિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અફ્ઝર.

રિઝલ લિર રહ્માનિ રગ્મલ લિશશય્તાન.

આજ કી કંકરિયાં મારને કા તરીકા યે હૈ કે પેહલે “જમ્રએ ઊલા” પર સાત કંકરિયાં ઊપર વાલે કલિમાત પળહ કર મારે. ઉસકે બાદ ઝરા-સા આગે બળહ કર કિબ્લા-રુખ હોકર (કઅબે કી તરફ મુંહ કરકે) ઔર હાથ ઉઠા કર “અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્લાહુ અફ્ઝર” ઔર દુરૂદ શરીફ પળહે ઔર ફિર અપને લિયે, અઝીઝો

अकारिब (रिश्तेदारों) और सभ मुसलमानों के लिये भूब हुआ करें. उसके बाद “जम्रअे वुस्ता” पर सात कंकरियां बिडकुल उसी तरह मारें जैसे “जम्रअे उला” पर मारी थीं और उसी तरह किब्ला-रुब छोकर अल्लाह तआला की उम्हो सना (तारीफ़) और जिको तस्बीह के बाद भूब हुआ करें

उसके बाद “जम्रअे अकबा” पर तरीकअे-बाला (उपर के तरीके) के मुताबिक सात कंकरियां मारें. लेकिन उसकी रमी के बाद ठहर कर हुआ वगैरा कुछ न करें, अपनी क्यामगाह (रुकने की जगह) पर वापस आ जायें. आज सिर्फ़ यही काम था जो पूरा हो गया. बाकी औकात तिलावत, जिकुल्लाह (अल्लाह के जिक) और हुआ में मशगूल रहें. गइलतों, गुनाहों और कुजूल (बेकार) कामों और बातों में जाअेअ (बरबाद) न करें. लजाई जगणा और गीबत वगैरा से भास तौर पर बयें.

रमी के औकात

- आज की रमी का मुस्तअब वक्त जवाल के बाद से

ગુરૂબે આફતાબ તક હૈ.

ઔર ગુરૂબ કે બાદ સે બારહવીં (૧૨) તારીખ કી સુબહ તુલૂઅ હોને તક મકરૂહ વક્ત હૈ.

અવ્વલ વક્ત મેં કંકરી મારને વાલોં કા બહોત ઝિયાદા હુજૂમ (ભીજ) હોતા હૈ, ઔર બાઝ ઔકાત જાન કા ખતરા ભી હો જાતા હૈ. ઇસલિયે ગુરૂબ સે પેહલે પેહલે હુજૂમ કે છટને કા ઇન્તિઝાર કર સકતી હૈં. ઔર યે ભી દુરુસ્ત હૈ કે મુસ્તહબ વક્ત કે આખરી હિસ્સે મેં કંકરિયાં મારને જાએ. મસલન ગુરૂબે-આફતાબ સે એક દો ઘંટા પેહલે ચલેં, ઇસ વક્ત અકસર હુજૂમ નિકલ જાતા હૈ, ઇસ વક્ત રમી કરલેં. અગર ઇસ વક્ત ભી હુજૂમ હો ઔર કંકરી સહીહ મારના મુશકિલ હો તો મગરબિ કે બાદ યા ઇશાકે બાદ યા રાત કે કિસી ભી હિસ્સે મેં કંકરી માર લેં. ઉઝર (શરઈ વજહ) કી વજહ સે ખવાતીન કે હક મેં કરાહત ન હોગી ઔર વાજિબ અદા હો જાએગા.

મસ્અલા: વાઝેહ રહે કે ઝવાલ સે પેહલે રમી જાઈઝ નહીં કયુંકે ઝવાલ સે પેહલે રમી કા

વક્ત શુરૂ નહીં હોતા. અગર કિસી ને ગલતી સે ઇસ વક્ત રમી કરલી તો વો મુઅતબર ન હોગી ઔર વક્ત શુરૂ હોને પર દોબારા રમી કરની હોગી. વરના દમ વાજિબ હોગા ઔર કઝા કે વક્ત મેં રમી કી કઝા ભી વાજિબ હોગી. ઔર વક્તે કઝા ૧૩ ઝિલ્હજ્જા કે આફતાબ ગુરૂબ હોને (સૂરજ ડૂબને) તક હૈ. (મુઅલિમ બતસરુફ)

લેકિન કઝા કરને સે દમ સાકિત ન હોગા (કુર્બાની મુઆફ ન હોગી), વો બહરહાલ અદા કરના હોગા. (ગુન્યહ)

૧૨ ઝિલ્હજ્જા - હજ કા પાંચવાં દિન

- આજ કા ખાસ કામ તીનો જમરાત પર સાત સાત કંકરિયાં બિલ્કુલ ઉસી તરહ ઔર ઉન્હી ઔકાત મેં મારની હૈં જિસ તરહ ૧૧ ઝિલ્હજ્જા કો આપને મારી હૈં. સિફ તારીખ કા ફર્ક હૈ ઔર કુછ નહીં હૈ.
- આજ કી રમી કરને કે બાદ આપકો ઇખ્તિયાર હૈ કે મિના મેં મઝીદ કયામ કરે (ઠેહરે) યા મક્કા

ਮੁਕਰਮਾ ਆ ਜਾਏ. ਅਗਰ ਮਕਾ ਮੁਕਰਮਾ ਆਨੇ ਕਾ ਈਰਾਦਾ ਭੋ ਤੋ ਗੁਰੁਭੇ-ਆਫ਼ਤਾਭ ਸੇ ਪੇਭਲੇ ਪੇਭਲੇ ਭੁਫ਼ੁਫ਼ੇ ਮਿਨਾ (ਮਿਨਾ ਕੀ ਭਫ਼ੋ) ਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਏ. ਅਗਰ ਭਾਰਭਵੀ (੧੨) ਤਾਰੀਭ ਕਾ ਆਫ਼ਤਾਭ (ਸੂਰਯ) ਮਿਨਾ ਮੇਂ ਗੁਰੁਭ ਭੋ (ਭੂਭ) ਗਯਾ ਤੋ ਅਭ ਮਿਨਾ ਸੇ ਨਿਕਲਨਾ ਮਕਰੁਭ ਭੈ. ਐਸੀ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਆਪਕੋ ਯਾਭਿਯੇ ਕੇ ਆਯ ਕੀ ਰਾਤ ਮਿਨਾ ਮੇਂ ਕਯਾਮ ਕਰੇ (ਰੁਕੇ) ਔਰ ੧੩ ਤਾਰੀਭ ਕੀ ਰਮੀ ਕਰਕੇ ਮਕਾ ਮੁਅਲਮਾ ਜਾਏ.

ਵਾਯੇਭ ਭੋ ਕੇ ੧੨ ਤਾਰੀਭ ਕੋ ਮਿਨਾ ਮੇਂ ਆਫ਼ਤਾਭ ਗੁਰੁਭ ਭੋਨੇ (ਸੂਰਯ ਭੂਭਨੇ) ਕੇ ਭਾਫ਼ ਮਕਾ ਮੁਕਰਮਾ ਜਾਨਾ ਕਰਾਭਤ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਈਭ ਭੈ. ਲੇਕਿਨ ਅਗਰ ਕੋਈ ਯਲਾ ਗਯਾ ਤੋ ਫ਼ਮ (ਕੁਭਾਨੀ) ਵਗੈਰਾ ਵਾਯਿਭ ਨ ਭੋਗਾ. ਅਫ਼ਭਤਾ ਅਗਰ ਮਿਨਾ ਮੇਂ ਡੇਰਭਵੀ (੧੩) ਤਾਰੀਭ ਕੀ ਸੁਭਭ ਭੋ ਗਈ ਤੋ ਅਭ ਓਸ ਫ਼ਿਨ ਕੀ ਰਮੀ ਭੀ ਵਾਯਿਭ ਭੋ ਗਈ. ਅਭ ਭਗੈਰ ਰਮੀ ਕ੍ਰਿਯੇ ਜਾਨਾ ਜਾਈਭ ਨਭੀ. ਅਗਰ ਐਸੀ ਸੂਰਤ ਮੇਂ ਭਗੈਰ ਰਮੀ ਕ੍ਰਿਯੇ ਕੋਈ ਭਾਤੂਨ (ਔਰਤ) ਗਈ ਤੋ ਓਸ ਪਰ ਫ਼ਮ

વાજિબ હો જાએગા.

૧૩ ઝિલ્હજ્જા કી રમી કા બિલ્કુલ વહી તરીકા હૈ જો ૧૧ ઔર ૧૨ તારીખ કા ઊપર લિખા ગયા હૈ, ઔર ઇસકે ભી વહી ઔકાત હૈ. અલબત્તા ઇસ તારીખ કી રમી સુબ્હે સાદિક સે લેકર ઝવાલ સે પેહલે કરના ભી કરાહત કે સાથ જાઈઝ હૈ.

(મુઅલ્લિમુલ હુજ્જાજ)

હજ પૂરા હુવા

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ આપકા હજ પૂરા હો ગયા. મિના સે વાપસી કે બાદ જિતને દિન મક્કા મુઅઝ્ઝમા મેં કયામ (રુકના) હો ઉસકો ગનીમત સમજના ચાહિયે ઔર જિતના હો સકે તવાફ, ઉમરે, નમાઝ, રોઝે, સદકા વ ખૈરાત ઔર ઝિકો તિલાવત ઔર દીગર (દૂસરે) નેક કામ કર લેને ચાહિયે. ફિર માલૂમ નહીં યે વક્ત મિલે યા ન મિલે, મૌત કા વક્ત હમકો માલૂમ નહીં.

એક દિન મરના હૈ આખિર મૌત હૈ

કર લે જો કરના હૈ આખિર મૌત હૈ

- બાઝ (કુછ) રિવાયાત સે માલૂમ હોતા હૈ કે હરમ કી હર નેકી એક લાખ કે બરાબર હૈ. લિહાઝા જો નેકી હો જાએ ગનીમત હૈ. એક કુઆને-કરીમ ખત્મ કરે તો એક લાખ કુઆને-કરીમ ખત્મ કરને કા સવાબ મિલે.
- એક રિયાલ ખૈરાત કરે તો એક લાખ રિયાલ ખૈરાત કરને કા સવાબ મિલે.
- એક મરતબા કલિમએ તય્યિબા પળહે તો એક લાખ મરતબા કા સવાબ મિલે. ઉસમે સે ૭૦,૦૦૦ કલિમા કિસી કો બખ્શ દે તો ઉમ્મીદ હૈ કે ઉસકો દોઝખ સે નજાત(જહન્નમ સે છુટકારા) મિલ જાએ.
- અસ્તગફિરુલ્લાહ, દુરૂદ શરીફ, સુબ્હાનલ્લાહ, અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ, અલ્લાહુ અક્બર, લા ઘલા-હ ઘલ્લલ્લાહ ઔર સુબ્હાનલ્લાહિ વ બિહમ્દિહી સુબ્હાનલ્લાહિલ અઝીમ એક બાર પળહે તો એક લાખ મરતબા કા સવાબ મિલે.
- દો રકઅત નફિલ પળહે તો દો લાખ રકઅત કા

સવાબ મિલે. ઈસલિયે ઈશરાક, ચાશત, સુનને ઝવાલ, અવ્વાબીન, કયામુલ્લૈલ, તહજ્જુદ, તહિય્યતુલ વુઝૂ, તહિય્યતુલ મસ્જિદ ઔર આમ નવાફિલ કા એહતિમામ (પાબંદી) કરેં ઔર એક લાખ કા સવાબ હાસિલ કરેં.

- એક મરતબા સલાતુત્તસ્બીહ પઞ્હને સે એક લાખ સલાતુત્તસ્બીહ કા સવાબ મિલે.
- એક રોઝા રખને સે એક લાખ રોઝોં કા સવાબ હાસિલ કરેં.
- એક મુહતાજ કો ખાના ખિલાએં તો જૈસે એક લાખ મુહતાજોં કો ખાના ખિલાયા.
- એક મરતબા ફુલ હુવલ્લાહુ અહદ પઞ્હને સે એક લાખ કા સવાબ મિલે.
- એક મરતબા ઉમરહ યા તવાફ કરને સે એક લાખ ઉમરહ યા તવાફ કા સવાબ મિલે.

લિહાઝા ખૂબ નેક કામ કરેં ઔર ઈન્તિહાઈ એહતિમામ (બહોત હી પાબંદી) સે ગુનાહોં સે બચેં. ઔર આઈન્દા (બાદ કી) ઝિંદગી અલ્લાહ

તઆલા કી ઈતાઅત (હુકમ માનને) મેં ઔર હુજૂર સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તાબેઅદારી ઔર આપકી સુન્નતોં પર અમલ કરને મેં ગુઝારને કા અહદ (વાદા) કરેં. ઔર ખૂબ ગિળગિળા કર દુઆ કરેં, વહી તૌફીક દેને વાલે હેં. નીઝ અપને વાલિદૈન (માં બાપ), શૌહર, પીર વ મુશિદ ઔર અઝીઝો અકારિબ (રિશ્તેદારોં) કી તરફ સે ભી નેક કામ, તવાફ ઔર ઉમરે હસ્બે- ઈસ્તિતાઅત (તાકત કે મુતાબિક) કરેં. ફિર માલૂમ નહીં યે મૌકા નસીબ હો યા ન હો.

હજ સે વાપસી ઔર તવાફે-વદાઅ

હજ કે બાદ જબ મક્કા મુકર્રમા સે વતન વાપસ હોને કા ઈરાદા હો તો ફિર તવાફે-વદાઅ વાજિબ હૈ. ઈસ તવાફ કા તરીકા બિલ્કુલ વહી હૈ જો ઉમરહ કે તવાફ મેં લિખા ગયા હૈ, ઉસકે મુતાબિક તવાફ કરેં. યે હજ કા આખરી વાજિબ હૈ ઔર હજ કી ત્રીન કિસ્મોં મેં સે હર કિસ્મ કા હજ કરને વાલોં પર વાજિબ હૈ. અલબત્તા જો ખવાતીન મક્કા

મુકર્રમા ઔર હુદૂદે મીકાત (એહરામ બાંધને કી હદો) કે અંદર રહેને વાલી હોં ઉન પર યે તવાફ વાજિબ નહીં હૈ. તવાફ સે ફારિગ હોકર “મુત્તઝમ” પર ખૂબ દુઆએ કરેં, આબે-ઝમઝમ પિયેં ઔર હસરત વ અફસોસ કરતી હુઈ ઉલ્ટે પાંવ વાપસ હોં. (મુઅલ્લિમુલ હુજ્જાજ)

હરમ સે બાહર આકર ખૂબ દુઆએ કરેં. ઔર યે દુઆ ભી કરલેં:

“યા ઈલાહલ આલમીન! ઈસ મકામ પર આંહઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ઔર સહાબએ કિરામ રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુમ ને ઔર આપકે નેક બંદોં ને જો જો દુઆએ માંગી હેં ઔર વો કુબૂલ કર લી ગઈ હેં, મુઝકો ઉન દુઆઓ મેં શામિલ ફરમા (મિલા) લીજિયે. મેરી ઔલાદ, વાલિદૈન (માં બાપ) ઔર તમામ મુસલમાનોં કે હક મેં કુબૂલ કર લીજિયે. ઔર જિન જિન લોગોં ને મુઝે

દુઆઓ કે લિયે કહા થા ઉનકી સબ નેક મુરાદેં ભી પૂરી ફરમા દીજિયે. ઔર હજ વ ઉમરહ કી સઆદત (ખુશ-કિસ્મતી) સિહત વ આફિયત (અમન) કે સાથ બાર બાર ઈનાયત કીજિયે, ઔર મેરી ઈસ હાઝરી કો આખરી હાઝરી ન બનાઈયે. (આમીન)”

ખવાતીન કે પાસ મસાઇલ

- જો ખાતૂન (ઔરત) હજ કે સબ અરકાન (કામ) વ વાજિબાત અદા કર ચુકી હો, સિર્ફ તવાફે-વદાઅ બાકી હો ઔર મેહરમ (બાપ, ભાઈ યા બેટા વગૈરા) ઔર દીગર રુફકા (દૂસરે સાથી) રવાના હોને (નિકલને) લગેં, ઉસ વક્ત અગર હૈઝ યા નિફાસ (મહીને કા યા બર્યા પૈદા હોને કા ખૂન) શુરૂ હો જાએ તો તવાફે-વદાઅ ઉસકે ઝિમ્મે વાજિબ નહીં રેહતા, સાકિત (ખત્મ) હો જાતા હૈ. ઉસકો ચાહિયે કે મસ્જિદ મેં દાખિલ ન હો બલ્કે હરમ-શરીફ કે દરવાઝે કે પાસ ખળી હોકર દુઆ

માંગ કરે રુખ્સત હો જાએ. ખાતૂન (ઔરત) કે મેહરમ ઔર દીગર રુફકાએ સફર (સફર કે સાથિયો) પર લાઝિમ (ઝરૂરી) નહીં હે કે વો ઉસકે પાક હોને તક ઠેહરેં. અપની સવાબદીદ (મસ્લહત) કે મુતાબિક જબ ચાહેં રવાના હો જાએ ઔર યે ખાતૂન (ઔરત) ભી ઉનકે સાથ ચલી જાએ. (હયાત ખતસરુફ)

ઔર ઇસ મજબૂરી સે તવાફે-વદાઅ છોળને સે ખાતૂન પર કુછ વાજિબ ન હોગા.

- જિસ ખાતૂન કો તવાફે-વદાઅ કે વક્ત હેઝ યા નિફાસ જારી હો ઔર વો તવાફે-વદાઅ છોળ કર મક્કા મુકર્રમા સે રવાના હો, લેકિન મક્કા મુકર્રમા કી આબાદી સે બાહર નિકલને સે પેહલે પેહલે વો પાક હો જાએ તો ઉસકો લૌટ કર તવાફે-વદાઅ કરના વાજિબ હૈ. ઔર અગર આબાદી સે નિકલને કે બાદ પાક હુઈ તો લૌટ કર તવાફે-વદાઅ કરના વાજિબ નહીં. લેકિન અગર મીકાત (એહરામ બાંધને કી જગહ) સે ગુઝરને સે પેહલે

વાપસ મક્કા મુકર્રમા લૌટ આએગી તો ફિર તવાફે-વદાઅ કરના વાજિબ હોગા.

(મુઅલ્લિમ બતસરુફ)

- વાઝેહ હો કે તવાફે-વદાઅ કે લિયે નિય્યત ઝરૂરી નહીં. હાં મુસ્તકિલ નિય્યત સે તવાફે-વદાઅ કરના અફઝલ હૈ. ઇસલિયે કે અગર વાપસી સે પેહલે યા હૈઝ વ નિફાસ શુરૂ હોને સે પેહલે કોઈ નફિલ તવાફ કર લિયા તો વો ભી તવાફે-વદાફ કે કાઈમ-મકામ (બરાબર) હો જાએગા.

(મુઅલ્લિમ બતસરુફ)

મદીના મુનવ્વરા

દુરદો સલામ ઔર
દસ્તૂરુલ અમલ (કરને કા તરીકા)

અઝીમ સઆદત (બળી ખુશ-કિસ્મતી)

હજ કે બાદ સબસે અફઝલ ઔર સબસે બળી સઆદત (ખુશ-નસીબી) સચ્ચિદુલ અંબિયા, રહ્મતુલ લિલ આલમીન સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે રૌઝએ-અકદસ કી ઝિયારત (દેખના) હૈ. રસૂલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી મુહબ્બત વ અઝમત વો ચીઝ હૈ જિસકે બગૈર ઈમાન દુરુસ્ત નહીં રેહ સકતા. લિહાઝા દિયારે-મુકદ્દસ મેં પહુંચને કે બાદ અબ રૌઝએ-અકદસ કે સામને ખુદ હાઝિર હોકર દુરૂદો સલામ પેશ કરને કી સઆદત ઔર ઈસ પર મિલને વાલે બેશુમાર સમરાત વ બરકાત હાસિલ કરે જો દૂર સે દુરૂદો સલામ પળહને સે હાસિલ નહીં હોતે.

જિન ખવાતીન પર હજ ફર્ઝ હો ઉનકે લિયે પેહલે હજ કર લેના ઔર ઝિયારતે-મદીના કે લિયે બાદ મેં જાના બેહતર હૈ. ઔર જિન પર હજ ફર્ઝ ન હો ઉન્હેં ઈખ્તિયાર હૈ કે ખ્વાહ પેહલે મદીના મુનવ્વરા હાઝિર હોં ઔર બાદ મેં હજ કરેં યા હજ

પેહલે કરવેં ઔર મદીના મુનવ્વરા બાદ મેં હાઝિર હોં.
(ઝુબ્હ બતસરુફ)

(૧) જબ મદીના મુનવ્વરા કા સફર શુરૂ કરેં તો હુઝૂર સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે રૌઝએ અકદસ કી ઝિયારત કી નિય્યત કરેં ઔર યૂં નિય્યત કરેં :

“અય અલ્લાહ ! મેં સરકારે દો આલમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે મઝારે-મુબારક કી ઝિયારત કે લિયે મદીના મુનવ્વરા કા સફર કરતી હૂં. અય અલ્લાહ! ઇસે કુબૂલ ફરમા લીજિયે.”

(ઉમ્દતુલ મનાસિક બતસરુફે કસીર)

(૨) મદીના મુનવ્વરા જાતે વક્ત એહરામ કી ઝરૂરત નહીં હૈ. અલ્બત્તા વાપસી પર અગર મક્કા મુકર્રમા આના હો તો એહરામ બાંધના હોગા. ઇસલિયે એહરામ કે લવાઝિમાત (ઝરૂરી ચીઝેં, સામાન) સાથ રખ્ખેં.

(૩) સફરે મદીના મેં સુન્નતોં પર અમલ

કરને કા બહોત હી ખયાલ રખે. ઈસકે લિયે “અલયૂકુમ બિસુન્નતી” (કિતાબ કા નામ) બતૌરે ખાસ મુતાલઆ મેં રખે (પણે).

(૪) ઈસ સફર મેં ઝૌક વ શૌક ઔર પૂરે ધ્યાન વ તવજ્જુહ સે ઝિયાદા સે ઝિયાદા દુરુદે પાક પળે. નમાઝ વાલા દુરુદ શરીફ સબસે અફઝલ હૈ.

(૫) જબ મદીના મુનવ્વરા કી આબાદી ઔર મકાનાત નઝર આએં તો અપને શૌકે-દીદ (દેખને કે શૌક) કો ઔર ઝિયાદા કરેં ઔર ખૂબ દુરુદો સલામ પળતી હુઈ મદીના મુનવ્વરા મેં દાખિલ હોં.

મસ્જિદે-નબવી મેં હાઝરી

(૧) મુઅલ્લિમ કે યહાં સામાન રખ કર ગુસ્લ કરલેં (નહા લેં) તો બેહતર હૈ, વરના વુઝૂ કરલેં. અચ્છા લિખાસ પેહનેં ઔર ખુશ્બૂ લગાએં, મગર એસી ખુશ્બૂ લગાએં જો દૂસરોં તક ન પહુંચે. ઔર મસ્જિદે-નબવી કી તરફ અદબ વ એહતિરામ કે સાથ ચલેં. નફલી સદકા કરેં.

(૨) બાબે-જિબ્રઈલ (મસ્જિદે નબવી કા

એક દરવાજા) માલૂમ હો તો પેહલી મરતબા ઉસસે દાખિલ હોના અફઝલ હૈ, યા બાબુસ્સલામ સે. વરના જિસ દરવાજે સે દાખિલ હો દુરુસ્ત હૈ. દાખિલ હોતે વક્ત યે કહે:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ
ذَنْبِيْ. اَلسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ.

અલ્લાહુમ્મફતહ લી અબ્વા-બ રહ્મતિક.

અલ્લાહુમ્મગફિર લી ઝમ્બી.

અસ્સલામુ અલા રસૂલિલ્લાહ.

ઔર દાયાં કદમ (સીધા પૈર) મસ્જિદ કે અંદર રખે ઔર નફલી એઅતિકાફ કી નિયત કરને કો ગનીમત સમજે. (ગુન્યહ)

(૩) સીધી રિયાઝુલ-જન્નહ આ જાએ અગર બઆસાની આ સકે, વરના જહાં જગહ મિલ જાએ ઔર મકરૂહ વક્ત ભી ન હો તો વહાં દો રકઅત તહિય્યતુલ-મસ્જિદ પળડે.

(૪) ફિર મેહરાબુન્નબી કે પાસ આએ

અગર આસાની સે આ સકે. યહાં હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા મિમ્બરે-મુબારક થા. ઈસ જગહ શુકાને કી દો નફલેં પળહેં ઔર નફિલ પળહ કર અલ્લાહ તઆલા કા દિલ સે શુક અદા કરેં કે ઉસને મહઝ (સિફ) અપને ફઝલો કરમ સે યહાં તક પહુંચા દિયા. ઔર દુઆ કરેં કે મેં અબ સલામ અર્ઝ કરને જા રહી હૂં, મેરા સલામ કુબૂલ હો જાએ.

રૌઝએ-અકદસ પર હાઝરી ઔર સલામ

(૧) અબ બળે અદબ વ એહતિરામ કે સાથ ઔર અપની નાલાઈકી ઔર રૂસિયાહી કે ઈસ્તિહઝાર (રુસ્વાઈ, ઝિલ્લત કે ધ્યાન) કે સાથ રૌઝએ-અકદસ કી તરફ ચલેં. જબ આપ જાલિયોં કે સામને જહાં જાલિયોં મેં ચાંદી કી તપ્તી લગી હુઈ હૈ, પહુંચ જાએં તો ઉસ જગહ બિલ્કુલ સામને જાલિયોં મેં ત્રીન ગોલ સૂરાખ (છેદ, હોલ) નઝર આએંગે. પેહલે સૂરાખ પર આને કા મતલબ યે હૈ કે

ઈસ જગહ સે રસૂલે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કા ચેહરએ અન્વર સામને હૈ. (હયાત)

(૨) લિહાઝા જાલિયોં સે અંદાઝન તીન ચાર હાથ કે ફાસ્લે પર અદબ સે ખળી હો જાએ, હાથ સીધે કરલે, નઝર નીચી કરલે ઔર ધ્યાન નખીએ અકરમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફ લગાએ. ઔર દરમિયાની (બીચ કી) આવાઝ સે અદબ કે સાથ રસૂલે કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં સલામ અર્ઝ કરે ઔર યૂં કહે:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

અસ્સલામુ અલય્-ક અય્યુહન્નબિય્યુ વ
રહ્મતુલ્લાહિ વ બ-રકાતુહ.

ઔર યૂં સમઝેં કે મેરા સલામ રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ને સુન લિયા હૈ ઔર આપ સલામ કા જવાબ દેતે હે. લિહાઝા મેરે સલામ કા જવાબ ભી આપને ઈરશાદ ફરમાયા હૈ.

‘આજ કલ ચૂંકે ખવાતીન (ઔરતો) કો સામને કી જાલિયો કી તરફ આને કી ઇજાઝત નહીં હે ઇસલિયે કદમૈન શરીફૈન (પૈરો) કી તરફ સે યા કિસી ઔર તરફ સે સલામ પેશ કરદે.

(૩) ઔર પૂરે અદબ વ એહતિરામ ઔર ધ્યાન કે સાથ જિસ કદર હો સકે દુરુદો સલામ પળહે. જોનસા દુરુદ શરીફ યાહેં આપ પળહ સકતી હેં, મગર હમારે અસ્લાફ (બુઝુર્ગો) ને રૌઝએ-અકદસ પર ઇસ તરહ દુરુદો સલામ પળહને કો લિખ્યા હે:

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

અસ્સલાતુ વસ્સલામુ અલય્-ક યા રસૂલલ્લાહ
અસ્સલાતુ વસ્સલામુ અલય્-ક યા નબિય્યલ્લાહ
અસ્સલાતુ વસ્સલામુ અલય્-ક યા હબીબલ્લાહ

આપ બાર બાર યહી અલ્લાઝ દુહરા સકતી હૈં. તાહમ (ફિર ભી) યે અલ્લાઝ દિલ સે અદા કરેં ઔર પૂરી તરહ ધ્યાન હુઝૂરે અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફ રહે. ઔર નમાઝ મેં જો દુરુદ શરીફ પળહા જાતા હૈ વો ભી પળહ સકતી હૈં.

(૪) ઉસકે બાદ દાઈ (સીધી) તરફ જાલિયોં મેં દૂસરા સૂરાખ હૈ, ઉસકે સામને ખળી હોકર હઝરત અબૂબકર સિદીક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કી ખિદમત મેં ઈસ તરહ સલામ અર્ઝ કરેં:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدَنَا
أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكَ وَعَنَّا.

અસ્સલામુ અલય્કુમ વરહમતુલ્લાહિ વ
બ-રકાતુહૂ યા સય્યિ-દના અબા-બક્રિનિસ
સિદીક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્-ક વ અન્ના.

(૫) ઉસકે બાદ ફિર ઝરા દાઈ (સીધી) તરફ હટ કર તીસરે સૂરાખ કે સામને ખળી હોકર હઝરત ઉમર ફારૂક રદિયલ્લાહુ તઆલા અન્હુ કો ઈસ

તરહ સલામ અર્ઝ કરે:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدَنَا عُمَرَ ابْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ
تَعَالَى عَنْكَ وَعَنَّا.

અસ્સલામુ અલય્કુમ વરહમતુલ્લાહિ વ
બ-રકાતુહૂ યા અમીરલ મુઅ્મિની-લ
સયિય-દના ઉમ્મબ્નલ ખતાબિ રદિયલ્લાહુ
તઆલા અન્-ક વ અન્ના.

(૬) ઉસકે બાદ ફિર ઉલ્ટે હાથ કી તરફ ઉસી પેહલે સૂરાખ કે સામને આ જાએ જિસમેં રસૂલે ખુદા સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ હેં ઔર (૩) મેં લિખે હુવે દુરુદો સલામ યા નમાઝ વાલા દુરુદ શરીફ ઝોકો શૌક સે પઢેં. ઔર જિન લોગોં ને આપસે આંહઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી ખિદમત મેં સલામ અર્ઝ કરને કો કહા હૈ ઉનકા સલામ અપની ઝબાન મેં ઈસ તરહ પહુંચા દેં, મસલન “યા રસૂલલ્લાહ ! અબ્દુલ હકીમ ઔર

અબ્દુરઝીફ ને આપકી ખિદમત મેં સલામ અર્જ ક્રિયા હૈ, ઔર ઉનકા સલામ કુબૂલ ફરમા લેં ઔર વો આપસે શફાઅત (ગુનાહોં સે મુઆફી કી સિફારિશ) કે ઉમ્મીદવાર હૈં.”

અગર નામ યાદ ન આએ તો ઈસ તરહ અર્જ કરેં :

“યા રસૂલલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ ! બહોત-સે લોગોં ને આપકી ખિદમત મેં સલામ અર્જ ક્રિયા હૈ, ઉન સબકા સલામ કુબૂલ ફરમા લીજિયે.”

(બ) ફિર ઈસ જગહ સે હટ કર ઐસી જગહ ચલી જાએ કે આપકે કિબ્લા-રૂ હોને (કઅબે કી તરફ મુંહ કરને) મેં રૌઝએ-અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કી તરફ પીઠ ન હો ઔર અલ્લાહ તઆલા સે ખૂબ રો રો કર અપને ઔર અપને વાલિદૈન (માં બાપ), અહલો અયાલ (ઘર વાલોં), મિલને જુલને વાલોં, દુઆ કરાને વાલોં ઔર તમામ મુસલમાનોં કે લિયે દુઆ કરેં. બસ ઈસી કો સલામ

કેહતે હૈં. જબ ભી સલામ અર્ઝ કરના હો તો ઇસી તરહ અર્ઝ ક્રિયા કરેં.

(૮) જબ તક મદીના મુનવ્વરા મેં કયામ રહે (રુકના હો) કસરત સે (બહોત ઝિયાદા) રૌઝએ-અકદસ કે સામને હાઝિર હોકર સલામ અર્ઝ ક્રિયા કરેં, ખુસૂસન પાંચોં નામઝોં કે બાદ. અગર કિસી વક્ત સામને હાઝરી કા મૌકા ન હો તો ફિર આપ મસ્જિદે-નબવી મેં કિસી ભી જગહ સે સલામ અર્ઝ કર સકતી હૈં, અગરયે ઇસકી વો ફઝીલત નહીં જો સામને હાઝિર હોકર અર્ઝ કરને મેં હૈ. (અહકામે હજ)

મસ્જિદે-નબવી સે બાહર ભી જબ કભી રૌઝએ-અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ કે સામને સે ગુઝરેં તો થોળી દેર ઠહર કર મુખ્તસર સલામ અર્ઝ કરકે આગે બજહેં. (અહકામે હજ)

(૯) અગર હુકૂમત કી તરફ સે મુનાનઅત (મનાઈ) ન હો તો રાત કે વક્ત સલામ અર્ઝ ક્રિયા કરેં. લેકિન અગર હુકૂમત કી તરફ સે કોઈ ખાસ વક્ત મુકર્રર હો તો ઇસી વક્ત સલામ અર્ઝ કરને જાયા કરેં.

ખવાતીન કે ખાસ મસાઇલ

- અગર કિસી ખાતૂન કો માહવારી (મહીને કા ખૂન) આ રહી હો યા વો નિફાસ (બચ્ચે પૈદા હોને પર ખૂન આને) કી હાલત મેં હો તો ઘર પર કયામ કરે (ઠેહરે), સલામ અર્ઝ કરને કે લિયે મસ્જિદે-નબવી મેં ન આએ. અલબત્તા મસ્જિદ કે બાહર બાબુસ્સલામ કે પાસ યા કિસી ઔર દરવાઝે કે પાસ ખળી હોકર સલામ અર્ઝ કરના ચાહે તો કર સકતી હૈ. ઔર જબ પાક હો જાએ તો રૌઝએ-મુબારક પર સલામ અર્ઝ કરને ચલી જાએ.
- મદીના મુનવ્વરા મેં ભી ખવાતીન કો ઘર હી મેં નમાઝ ખળુના અફઝલ હૈ, કયુંકે ઉન્હેં ઘર મેં નમાઝ અદા કરને સે મસ્જિદે-નબવી કી જમાઅત કા સવાબ મિલ જાતા હૈ.

(મઅખઝા બદાઈઅ, સફા ૧૧૩)

લેકિન અગર ખવાતીન મસ્જિદે-નબવી મેં સલામ અર્ઝ કરને આએં ઔર નમાઝ કા વક્ત આને પર મસ્જિદે-નબવી કી જમાઅત મેં શામિલ

હોકર (મિલ કર) નમાઝ અદા કરવેં તો ઉનકી નમાઝ હો જાએગી.

ચાલીસ નમાઝેં

મસ્જિદે-નબવી મેં ચાલીસ નમાઝેં અદા કરના ફર્જ યા વાજિબ નહીં હે, ઔર યે નમાઝેં અદા કરના હજ કા કોઈ હિસ્સા નહીં હે. અગર કોઈ શખ્સ યે ચાલીસ નમાઝેં મસ્જિદે-નબવી મેં અદા ન કર સકે તો ઉસ પર કોઈ ગુનાહ નહીં ઔર ઉસકે હજ વ ઉમરહ મેં કોઈ કમી નહીં. ફિર ખવાતીન કે લિયે મદીના મુનવ્વરા મેં ભી ઘર મેં નામઝેં પઞહના અફઝલ હે. જિસકા હાસિલ યે હે કે ઉન્હેં ઘર મેં ચાલીસ નમાઝેં પઞહને કા સવાબ ભી મિલ જાએગા. ઇસલિયે ખવાતીન મસ્જિદે-નબવી મેં ચાલીસ નમાઝેં અદા કરને કી ફિક ન કરેં, અપને ઘરોં મેં નમાઝેં અદા કરેં. હાં કભી નમાઝ કે વક્ત મસ્જિદ મેં હોં ઔર મસ્જિદ કી જમાઅત મેં શામિલ હો (મિલ) જાએ, તો ઉનકી નમાઝ હો જાએગી.

ઔર અગર માહવારી કે ઉઝર કી બિના પર ખવાતીન (મહીને કે ખૂન કી વજહ સે ઔરતેં) ચાલીસ નમાઝેં ઘર મેં ભી પૂરી ન કર સકેં તો ભી કુછ મુઝાઈકા (પરવા) નહીં, બલ્કે ઈસ કુદરતી ઔર ગૈર-ઈજ્તિયારી મઅઝૂરી (એસી મજબૂરી જિસ પર કાબૂ નહીં) સે કવી ઉમ્મીદ હૈ કે અલ્લાહ તઆલા ખવાતીન કો મેહરૂમ નહીં ફરમાએંગે. ખવાતીન હર નમાઝ કે વક્ત વુઝૂ કરકે ઘર હી પર મુસલ્લા પર બૈઠ કર થોળા બહોત ઝિક્ર કર લિયા કરેં, યહી ઈન્શા અલ્લાહુ તઆલા કાફી હૈ. ઔર ઝરૂરી યે ભી નહીં.

મુખ્તસર દસ્તૂરુલ-અમલ

(કામ કા તરીકા)

જબ તક મદીના મુનવ્વરા મેં કયામ (રુકના) રહે ઈસકો બહોત હી ગનીમત જાનેં ઔર જહાં તક હો સકે અપને ઔકાત (વક્તો) કો ઝિક્રો ઈબાદત મેં લગાને કી કોશિશ કરેં. ઈસ સિલસિલે મેં ઈન ઉમૂર (બાતો) કા એહતિમામ (પાબંદી) બહોત મુફીદ

(ફાઈદા પહુંચાને વાલા) હૈ.

(૧) રૌઝએ-અકદસ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ પર હાઝિર હોકર કસરત સે (બહોત ઝિયાદા) સલામ પળહના.

(૨) કસરત સે દુરુદ શરીફ પળહતી રેહના ઔર ઝિકો તિલાવત ઔર દીગર (દૂસરી) તસ્બીહાત કા એહતિમામ (પાબંદી) રખના.

(૩) રિયાઝુલ-જન્નહ મેં જિતના મૌકા મિલ સકે નવાફિલ ઔર દુઆએં કરતી રેહના. ઔર ખાસ ખાસ સુતૂનોં (કૉલમોં, ખમ્બોં) કે પાસ નફિલ નમાઝ ઔર દુઆ કી કસરત (ઝિયાદતી) કરના.

ઈશરાક, ચાશત, અવ્વાબીન; તહજ્જુદ ઔર સલાતુત્તસ્બીહ પળહના.

(૪) કભી કભી હસ્બે-સહૂલત (સહૂલત કે મુતાબિક) મદીના મુનવ્વરા કી ઝિયારાત પર (દેખને) જાના. ઔર મુકમ્મલ પર્દે કે સાથ જન્નતુલ-બકીઅ ચલી જાના ઔર વહાં ઈસાલે સવાબ ઔર દુઆએ- મગફિરત (ગુનાહોં સે

મુઆફી કી દુઆ) કરના ઔર ઉનકે વસીલે (ઝરયે) સે અપને લિયે દુઆ માંગના.

(૫) હફતે (સનીયર) કે દિન અગર મૌકા મિલે તો બેહતર હૈ વરના જબ આસાની હો કુબા જાકર મસ્જિદે-કુબા મેં દો રકઅત નફિલ પળહ કર આના. ઈસમેં એક ઉમરહ કા સવાબ મિલતા હૈ.

અહલે-મદીના (મદીના વાલોં) ઔર મદીના મુનવ્વરા કી ચીઝોં કી બુરાઈ ન કરના. ખરીદો-ફરોખ્ત (લેને બેચને) મેં ભી મદીના વાલોં કી ઈમ્દાદ (મદદ) કી નિયત રખના, તાકે સવાબ મિલે

(૬) મદીના મુનવ્વરા મેં તમામ ગુનાહોં સે બેહદ બચેં. ખુસૂસન ફુઝૂલ બાતેં, ગીબત કરને, યુગલી કરને ઔર લખાઈ ઝગળા કરને સે ખાસ તૌર પરબચેં.

મદીના મુનવ્વરા સે વાપસી

જબ મદીના મુનવ્વરા સે વાપસી કા ઈરાદા હો ઔર મકરૂહ વક્ત ભી ન હો ઔર ઔરતોં વાલી ખાસ મજબૂરી ભી ન હો તો મસ્જિદે-નબવી મેં દો

રકઅત નફિલ પળે ઔર ફિર રૌઝરો-અકદસ કે સામને અલ્વદાઈ (રુખ્સતી) સલામ અર્ઝ કરને જાએ. ઇસ સલામ કા ભી વહી તરીકા હૈ જો પેહલે લિખા ગયા હૈ. ઔર સલામ અર્ઝ કરતે વક્ત રોના આએ તો રો પળે, ઔર ઇસ જુદાઈ પર આંસૂ બહાએ કે ખુદા જાને ફિર કબ ઇસ મુકદ્દસ દર કી હાઝરી નસીબ હોગી. ઔર ફિર દુઆ કરે કે અલ્લાહ તઆલા હમારે સફર કો બેહદ આસાન ફરમાએ ઔર આફિયત વ સલામતી કે સાથ અપને અહલો અયાલ (ઘર વાલો) મેં પહુંચા કર દોબારા હાઝરી નસીબ ફરમાએ ઔર ઇસ હાઝરી કો મેરી આખરી હાઝરી ન બનાએ, આમીન.

મદીના સે મક્કા યા જિદા આના

મદીના મુનવ્વરા સે વાપસી પર અગર મક્કા મુકર્રમા જાને કા ઇરાદા હો તો મુલ્હુલૈફ જો મદીના વાલો કી મીકાત (એહરામ બાંધને કી જગહ) હૈ વહાં સે એહરામ બાંધે. અગર હજ કા ઝમાના કરીબ હૈ તો ઇખ્તિયાર હૈ, ખ્વાહ સિર્ફ હજ કા

એહરામ બાંધેં યા હજ વ ઉમરહ દોનોં કા એહરામ બાંધેં ઔર યા સિર્ફ ઉમરહ કા એહરામ બાંધેં. ઔર અગર હજ કા ઝમાના દૂર હૈ તો ફિર મદીના મુનવ્વરા સે સિર્ફ ઉમરહ કા એહરામ બાંધેં ઔર ફિર ઉમરહ કરકે એહરામ ખોલ દેં. હજ વ ઉમરહ કે એહરામ કા તરીકા ઔર હજ વ ઉમરહ કરને કા તરીકા શુરૂ મેં લિખા જા ચુકા હૈ, ઉસકે મુતાબિક અમલ કરેં.

એક મસ્યલા

અગર મદીના મુનવ્વરા સે મક્કા મુકર્રમા ઉમરહ કરકે જિદા જાને કા ઈરાદા હો ઔર ઔરત કો હૈઝ યા નિફાસ જારી (મદીને યા બચ્ચા પૈદા હોને કા ખૂન શુરૂ) હો તો એસી ઔરત કો ભી મક્કા મુકર્રમા જાને કે લિયે કમ અઝ કમ ઉમરહ કા એહરામ બાંધના હોગા. ઔર ફિર હૈઝ વ નિફાસ સે પાક હોકર ઉમરહ અદા કરના હોગા. બગૈર એહરામ કે મક્કા મુકર્રમા જાના જાઈઝ ન હોગા, વરના દમ (કુર્બાની) વાજિબ હો જાએગા. ઈસલિયે

હેઝ વાલી 'ઔરત મક્કા મુકર્રમા ન જાએ. યા ઉમરહ કા એહરામ બાંધ કર જાએ ઔર ફિર પાક હોકર ઔર ઉમરહ કરકે જિદા જાએ.

ઔર અગર મદીના મુનવ્વરા સે વાપસી પર મક્કા મુકર્રમા જાને કા ઇરાદા નહીં હૈ બલકે જિદા ઔર જિદા સે અપને વતન વાપસ આને કા ઇરાદા હૈ તો કિસી એહરામ કી ઝરૂરત નહીં, સીધી જિદા આએ ઔર ફિર વહાં સે વતન વાપસ આ જાએ.

વતન વાપસ આના

જબ અપના ગાંવ યા શહર કરીબ આ જાએ તો યે દુઆ પઢહેં :

اَيُّوْنَ تَائِبُوْنَ عَابِدُوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ.

આઇબૂ-ન તાઇબૂ-ન આબિદૂ-ન

લિરઝિબના હામિદૂન.

ઘર વાલોં કો પેહલે હી અપને આને કી ઇતિલા (ખબર) કરદેં તાકે અચાનક ઘર ન પહુંચેં. જબ અપને ઘર મેં દાખિલ હોં તો યે દુઆ પઢહેં :

تَوْبًا تَوْبًا لِرَبِّنَا أَوْبًا لَا يُغَادِرُ عَلَيْنَا حَوْبًا.

તવ્બન તવ્બલ લિરબ્બિના અવ્બલ લા

યુગાદિરુ અલયના હવ્બા.

ઔર તેહ-દિલ (દિલ કી ગેહરાઈ) સે ઈસ સફર કે બઆફિયત (સુકૂન સે) પૂરા હોને પર શુક્ર અદા કરે. ઔર બાકી જિંદગી કો રબ્બે-કઅબા (અલ્લાહ) કી મરજિયાત કે મુતાબિક ગુઝારને કી કોશિશ કરે. લોગોં કે સામને ઈસ સફર કી ખૂબિયાં ઔર રાહતેં (આરામ) બયાન કરે. ઈસ સફર કી તકલીફેં ઔર દુશ્વારિયાં બયાન કરને સે પરહેઝ કરે (બરેં).

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى النَّبِيِّ الْكَرِيمِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ. آمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

બન્દા અબ્દુર્રઝિફ સખરવી અફલ્લાહુ અન્હુ

૧૬/૨/૧૪૧૨ હિજરી

તવાફ ઔર સઈ કે લિયે ખાસ દુઆએ

પેહલે ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુજે અબ્દિયતે કામિલા (પૂરી બન્દગી) અતા ફરમા.”

દૂસરે ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુજે અપની રજા ઔર બખ્શિશ (ગુનાહોં સે મુઆફી) અતા ફરમા.

ત્રીસરે ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુજે અપની બરકત વ રહમત અતા ફરમા.”

ચૌથે ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુજે સિહત વ આફિયત (સુકૂન) અતા ફરમા.”

પાંચવેં ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુજે ઈફફત (પાક-દામની) ઔર તકવા (પરહેઝગારી, અલ્લાહ સે ડરના) અતા ફરમા.”

છટે ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુજે અપના ફઝલે અઝીમ ઔર અજરે-અઝીમ (ભારી સવાબ) અતા ફરમા.”

સાતવેં ચક્કર મેં: “યા અલ્લાહ મુઝે જન્નતુલ-ફિરદૌસ અતા ફરમા ઔર દોઝખ સે નજાત (જહન્નમ સે છુટકારા) દેના.” (આમીન)

મુલ્તઝમ ઔર મકામે-ઘબાહીમ કે લિયે દુઆ

“યા અલ્લાહ ! મેરે કલ્બ (દિલ) મેં અપની મુહબ્બત ભરના ઔર મુઝે મુકમ્મલ ઈતિબાએ સુન્નત (સુન્નત પર પૂરી તરહ અમલ કરને) કી તૌફીક અતા ફરમાના ઔર મેરા ખાતિમા (મૌત) કામિલ (પૂરે) ઔર ખાલિસ ઈમાન પર ફરમાના.” (આમીન)

સફરે-હજ કા ઝરૂરી સામાન

સફરે-હજ મેં ઉમૂમન દર્જે જૈલ અશ્યા (આમ તૌર પર નીચે લિખી ચીઝો) કી આમ હુજ્જાજ (હાજિયો) કો ઝરૂરત પેશ આતી હૈ. સહૂલત કે લિયે ઉનકી ફેહરિસ્ત દી જાતી હૈ.

- अक अदद (नंग) बेग.
- यार जोणे मौसम के मुताबिक.
- तेल, कंधा, सुरमा, याकू.
- कुँयी, नाभुन कटर, मिस्वाक.
- धरारबंददानी और बाल सफा कीम.
- दोतौलिये, अक बणा अक छोटा.
- अक शीशा (आर्धना), ब्रश और दूधपेस्ट.
- यंद जरूरी बरतन और यमये.
- दोबणी यादरें और पिन का पत्ता.
- अपने लिहाज से जरूरी अदविया (दवाओं).
- अहराम में नामेहरम (जिनसे शादी हो सकती है जैसे) मर्दों से पर्दे के लिये डेट (कप) अक अदद
- यशमा कार्ड की फोटो कॉपी (जेरोक्ष).
- बिस्किट के पेकेट.
- निम्को की थैलियां.
- छोटा कुआने करीम.
- “मुनाजाते मकबूल” (किताब का नाम), “दुर्दो सलाम का हसीन मजमूआ” (किताब का नाम).

- હજ'કી આસાન કિતાબોં કા સેટ.
- “અલયૂકુમ બિસુન્નતી” (કિતાબ કા નામ) અમલ કેલિયે.
- હલ્કી સી તસ્બીહ.
- શનાખ્તી કાર્ડ (આઈ.કાર્ડ) કી ફોટો કોપી (ઝેરોક્ષ).
- સૂઈ ઘાગા.
- પાની કી બોતલ.
- બકત્રે-ઝરૂરત (ઝરૂરત કે મુતાબિક) મિથ મસાલહા.
- એક ધૂપ કા ચશમા.
- હાથ કા પંખા,
- છત્રી.
- પ્લેટ, ચમચા, ગ્લાસ એક અદદ (એક નંગ).
- લીમૂ કા ચૂરન યા સુફૂફ (પાવડર).
- ખુશબૂ, ટીન પેક કટર.

ઝરૂરી હિદાયત

બાર બાર કે તજરુબે સે ચંદ (કુછ) બાતેં

ઝરૂરી માલૂમ હુઈ, યહાં ઉનકો ભી દર્જ કિયા(લિખા) જાતા હૈ:

- ટ્રેવેલ્સ ચેક કે નંબર અલગ કૉપી મેં લિખ લેં.
- ટ્રેવેલ્સ ચેક કા તફસીલી સર્ટિફિકેટ જુદા (અલગ) મેહફૂઝ રખ્ખેં.
- પાસપોર્ટ કા સફ્હા નંબર ૧૩, ૧૪ પાસપોર્ટ સે જુદા (અલગ) રખ્ખેં, ફોટો-કૉપી (ઝેરોક્ષ) કરાલેં તાહમ જુદા ન કરેં.
- ગરમી કી શિદ્દત મેં બિલા-ઝરૂરત ધૂપ મેં ન નિકલેં.
- જબ બ-ઝરૂરત નિકલેં તો ખૂબ પાની પી કર નિકલેં ઓર છત્રી યા તૌલિયા ઈસ્તેમાલ કરેં.
- ખવાતીન બગૈર મેહરમ કે તન્હા (અકેલી) ન નિકલેં. નીઝ મુઅલિમ કા કાર્ડ ઝરૂર સાથ રખ્ખેં.
- ઝિયાદા નકદી (કેશ) પાસ ન રખ્ખેં, તાહમ (ફિર ભી) કુછ ન કુછ પાસ રખ્ખેં.
- ખવાતીન મેં આને જાને કે લિયે રાસ્તે કી શનાખ્ત

(પેહયાન) કી કોઈ બળી અલામત ઝહન-નશીન (નિશાની યાદ) રખ્યેં.

- હરમ મેં ખવાતીન વ હઝરાત (ઔરતેં ઔર મદ) અપને બેઠને કી એક જગહ મુકરર કરલેં તાકે સબસે વહાં મુલાકાત આસાન હો.
- ખાના પકાને કે ઈન્તિઝામ મેં શિરકત ન કરેં. અકસર ઈસમેં નિઝાઅ (ઝગળા) હો જાતા હૈ.
- બાઝાર ખરીદારી કે લિયે કમ સે કમ જાએં. હરમ કી હાઝરી ઔર વહાં કી ઈબાદત કી ઝિયાદા ફિક કરેં.
- હજ સે પેહલે મકામાતે-હજ (હજ કી જગહો) કી ઝિયારત કરેં (દેખેં) તાકે હજ મેં આસાની રહે.
- હર એક કી ખિદમત કી નિયત કરકે જાએં ઔર કિસી સે ભી અપની ખિદમત કરાને યા કામ આને કી ઝર્આ બરાબર ભી ઉમ્મીદ ન રખ્યેં, હત્તા કે ઔલાદ વ બીવી સે ભી. ઔર અપના કામ ખુદ કરેં, કોઈ દૂસરા કરદે તો ઉસકા એહસાન સમઝેં.

રોઝાના કે મઅમૂલાત

(૧) હર વક્ત ચલતે ફિરતે ઔર લેટે બેઠે કસરત સે (બહોત ઝિયાદા) "લા ઘલા-હ ઘલ્લલાહ" પઞહના ઔર કભી કભી "મુહમ્મદુર રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ)" પઞહ લિયા કરે.

(૨) એક તસ્બીહ ઇસ્તિગ્ફાર કી પઞહના:
 اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَآتُوبُ اِلَيْهِ.
 અસ્તગફિરુલ્લા-હ રબ્બી મિન કુલ્લિ ઝમ્બિંવ
 વ અતૂબુ ઇલય્હ.

(૩) એક તસ્બીહ દુરૂદ શરીફ કી પઞહના:
 اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ
 અલ્લાહુમ-મ સલ્લિ અલા મુહમ્મદિંવ
 વઆલિહી વઅસ્હાબિહી વબારિક વસલ્લિમ.

(૪) એક તસ્બીહ

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ

“સુબહાનલ્લાહિ વ બિહમ્દહી
સુબહાનલ્લાહિલ અઝીમ” કી પઠના.

(૫) એક તસ્બીહ ત્રીસરે કલિમે કી પઠના. યે તમામ તસ્બીહાત હો સકે તો સુબહ ઔર શામ પઠેં વરના સુબહ યા શામ પઠેં. ઔર ૧૦૦-૧૦૦ મરતબા પઠના મુશકિલ હો તો ૩૩-૩૩ મરતબા પઠ લિયા કરેં.

(૬) રોઝાના કલામે-પાક કી તિલાવત કરના, ખ્વાહ એક પારા યા આઘા પારા યા એક પાવ પારા કરેં.

(૭) રોઝાના “મુનાજાતે મકબૂલ” કી એક મંઝિલ યા આઘી મંઝિલ પઠના.

(૮) કમ અઝ કમ ઈશરાક વ ચાશત કી દો દો રકઅત ઔર અવ્વાબીન કી છે (૬) રકઆત ઔર કયામુલ્લૈલ કી ચાર રકઆત પઠના. ઔર તહજ્જુદ કી કમ અઝ કમ દો રકઅત વરના ચાર યા આઠ રકઆત નફિલ પઠના. તહિય્યતુલ મસ્જિદ ઔર તહિય્યતુલ વુઝૂ કા ભી એહતિમામ રખના. ઔર રોઝાના એક મરતબા સૂરએ યાસીન પઠના.